

MIC. L 64A

BIBLE. PENTATEUCH.
HEBREW.

SANA, YEMEN: [1206?]
YEMENITE SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

המשך טרף חרודם

ה) אך הזון טמא בספר האמת כי בן לראו טרע"ה וזה תפס כתבו
 טרע"ה ומסרו ביד יהושע בן נון וכו'.
 ו) כתב ורע"ט כפי כי חנוא וכו'.
 ז) שאלה לפני כה לא נחברר בחורה בטול לעולם העניין כי טמאנו
 כל טה שייקדם חיי"ת לישראל לא היה כי אט כיכוש הארצות והשלטתם
 על השונאים וכו' תשובה: האלה זו החרדת ועוונתה היא טיטי הדם וזא
 כילו לה ורבים שללים הפי"ה וכו' שאלה טה היחה כונתם ז"ל לכבוד
 כל עניני חבטתם על המסרא ולטה לא הכי"אום בטופתים סוחלטים באמר
 עזו חבטי הפילוכופים וכו' ועוד כטה שאלות כאל- וכולן כחורצות
 על דרך המוד.

המשך טרף חבא

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

המשך טרף חרודם

ח) צני היד"ע רי' יצחק דמן עכו, ראיהי שלש הוי"ות כל אחת בנרודה
 וברובה וכו'.
 ט) ענין שם ט"ב.
 י) ענין שם של ב"ב.
 יא) צימאם מספר הזמן. שאלו הלטיי"ו לזמן וכו'.
 יב) צימאם מספר ינה.
 יג) צימאם משם ר' יעקב בר ששת.
 יד) אמר היד"ע (הג"ל) הייתי טדבר עם חכם טדוכל במה"ב טדספר
 בחכמת החבלה ואמר וכו'.
 טו) עוד אני יושב פתאום ובא לפני אחיזה עיניי של הנאון ר'
 מסואל בר לפני אשר למה אותה הרב הנאמן הרטכ"ו ז"ל וכו'.
 טז) יען. טז דפי"ט י.

40318 208

תורה בראשית וספור

עם ציצים ופרחים בצבעים שונים וזלזה דפיה נראשו סצוררים נציררים
שונים ופרחים בצבעים שונים. עם הנקוד הנבלי המסורה על הנלי'ון.
כח"י ימן נדון. נכתב קודם ארבע מאות שנה בערך.
נע דפיה שלפ"י גדול.

fol. 1. date 1581

fol. 2. name of child born
12 90" / י"ח צ"ה

957422 B

N

59

name and date 2018 = 1707

אני צע-הירך נגד
פ (עז מית) אדמאדיר
מרא.

תורה

עם נקודות וסמנים וספורה זמנה על צדי הנלי'ון. ולפעלה ולסמנה
פירוץ קצר על דרך הפשט. וגם סימני המסורה ואחד וסלא נדין
נדין ידום. ונראשו ובין שמו לכפר י"ט זה סצוריר בצבעים שונים
ובאצטע הור פיר נלקון ארטי ספרוסו בו סדר הפרזיות, ובין פרמ
וערה סקורין בצנור סצוריר בצבעים שונים. סימני הכפר ובל
הכפר הוא טעיה אופן סופלא. הדפיה הראשונים והאחרונים פנוסים
טעיה. ובאופן ספרת על דקדוק וכללי המעשים לר"י מיומנו. נכתב
בשני עמודים על כל עמוד. דרך ידועת הפרזיות ע"ט / אקל
לפי דפיה נייר סאליי. כתיבה חיסנית. סגנון ז'ילערד. יפה ספור,
שלאה בן סעדיה אלל 373

ואיך לחקר בתיאור

1281.
855r. 855v. - 1155r.
145-206; 230 - end
missing 16, 3, 6

104/814

B

239

← date 1892 - 1581

Fol.3 is continuation of f.1.

Fol.2 belongs to beginning or end(?)

1064

Wien, am 27. 10. 192

Entlehner:
 Zuname: ר' אהרן זאבלין
 Vorname: אברהם
 Adresse: ר' אהרן זאבלין 137

Begehrtes Werk.

Verfasser: ר' אברהם זאבלין
 (Vor- und Zuname)

Druckort: Jahr:

Um deutliche Schrift und möglichst genaue Angaben wird ersucht.

27. 10. 192

1

על שם ה' אלהינו
העולם הזה והעולם הבא
אשר לא יפסק לעולם ועד
אמן

שנת ה'תש"ב
ביום ה' ט"ז שבט

דוד בן יוסף
בית המדרש
לשם ה' אלהינו

אשר לא יפסק לעולם ועד
אמן

תורתא

שמונת עשרה

עשרה

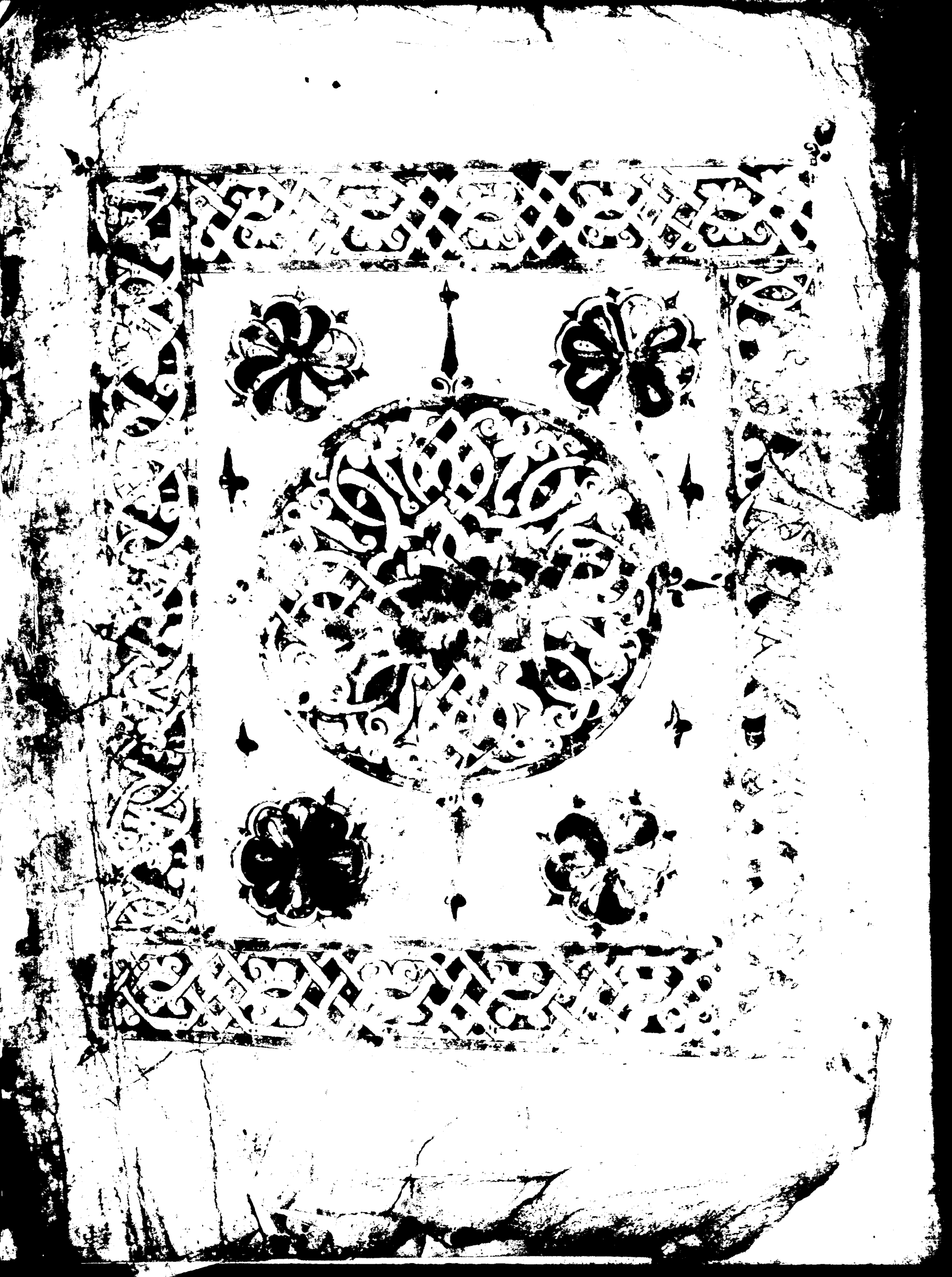
עשרה

עשרה

עשרה

עשרה

עליון שלום
 בן יוסף בן יוסף

עליון שלום
 בן יוסף בן יוסף

עליון שלום
 בן יוסף בן יוסף

עשכ השדה בזעת אפיק
תאכל לחם עד שובך אל
האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה
כיהוא היתה אם פלח יייעש
יהוה אלהים לאדם ולאשתו
כתנות עור וילבשם

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

ויאמר יהוה אלהים הנה האדם
היה כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן שלח דיוולקחם
מעץ החיים ואכלו וחי לעולם
וישלחו יהוה אלהים מגן עין
לעבד את האדמה אשר לקח
מעם ויגרש את האדם
וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואם עלה הט הרב
המתהפכת לשמר את דרך
עץ החיים והאכל
ידע את חוה אשתו ותהר

21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

ותלך את קין ותאמר קניתי איש
את יהוה ותסוף ללדת את אחיו
אתה כל ויהי חבל רעה עאן
וקין היה עבד אדמה ויהי מסך
ימים ויבא קין מפרי האדמה
מנחה ליהוה והכל הכי א גם
הוא מנכרת עאנו ומחל פה
וישעני חוה אלה כל ואל מנחתו
ואלקין ואל מנחתו לא שעה
ויחד לקין מאד ויפרו פניו
ויאמר יהוה אלקין למה חתק
לך ולמה פלו פניך והוא אם
תיטיב שאת ואם לא תיטיב
לפתח חסות בני אלה
תשוקתו וימשיך בן
ויאמר קין לכל אחיו וידע
כהיותם פשעו ויקם קין אל
הכל אחיו ויהרגו ויאמר
יהוה אלקין אי תביד מתיב
ויאמר לא ידעתה ששחיתת
אנכי ויאמר מה עשית חוה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

דמיאחד עעקים אלי מן
האדמה ושתה ארור אתה מן
האדמה אשר פעתה את פיה
לקחת את דמי אחד מידך כי
תעבד את האדמה לאדניס
תתכחה לך נעונד תהיה בארץ
ויאמר קין אליהו גדול עוני
מנשא הן גר שת את הים מעל
פני האדמה ומפנד אסתר והיית
נעונד בארץ והיה כל מעאי
יהרגני ויאמר לו יהוה לכוכל
הרג קין שבעתים יקם וישם
יהוה קין אות לבלתי הכות
אתו כל מעאו ויעאקז מלפני
יהוה וישב בארץ נוד קדמת
עדין וידע קין את אשר לו
ותהרו ותלד את חנוך ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר בשם
כנו חנוך ויולד לחנוך את
עירד ועירד ילד את מחזיק
ומחיאל ילד את מתושאל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לכז
לכח
לכט
למ
למא
למב
למג
למד
למה
למו
למז
למח
למט
למכ
למכא
למכב
למכג
למכד
למכה
למכו
למכז
למכח
למכט
לנ
לנא
לנב
לנג
לנד
לנה
לנו
לנז
לנח
לנט
לס
לסא
לסב
לסג
לסד
לסה
לסו
לסז
לסח
לסט
לע
לעא
לעב
לעג
לעד
לעה
לעו
לעז
לעה
לעט
לפ
לפא
לפב
לפג
לפד
לפה
לפו
לפז
לפח
לפט
לצ
לצא
לצב
לצג
לצד
לצה
לצו
לצז
לצח
לצט
לכ

ומה שאל ילד את למך ונקח
לו למך שתי נשים שמה אחת
עדה ושם השנית עלה ותלד
עדה אתיכל הוא היה אבי יעב
אהל ומקנה ושם אחיו יוכל
הוא היה אבי פלג פש כנור
ועובב ועלה גם הוא ילד
את תוכל קין לטיש פלחרש
נחשת וכדאל ואחות תוכל
קין נעמה ויאמר למך לנשו
עדה ועלה שמען קולי נשי
למך האזנה אמרתי כי איש
הרגתי לפעני וילד לחברתי
כי שבעתים יקם קין ולמך
שבעים ושבועה וידע אדם
עוד את אשר לו ותלד בנות
את שמו שת כי שת לאלהים
זרע אחר תחת הכל כי הרגו קין
ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את
שמו אנוש הוא החל לקרא בשם
יהוה זה ספר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לכז
לכח
לכט
למ
למא
למב
למג
למד
למה
למו
למז
למח
למט
למכ
למכא
למכב
למכג
למכד
למכה
למכו
למכז
למכח
למכט
לנ
לנא
לנב
לנג
לנד
לנה
לנו
לנז
לנח
לנט
לס
לסא
לסב
לסג
לסד
לסה
לסו
לסז
לסח
לסט
לע
לעא
לעב
לעג
לעד
לעה
לעו
לעז
לעה
לעט
לפ
לפא
לפב
לפג
לפד
לפה
לפו
לפז
לפח
לפט
לצ
לצא
לצב
לצג
לצד
לצה
לצו
לצז
לצח
לצט
לכ

לחדש על הרי ארר טיוהמים
היה הלך וחסור עד החדש
העשירי בעשירי באחד
לחדש נראו ראשי ההרים
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח
נח את חלון התבה אשר עשה
וישלח את הערב ויצא יצוא
ושב עדי כשת המים מעל
הארץ וישלח את היונה מאתו
לראות הקלו המים מעל פני
הארמה ולא מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אליו אלהתבה
כימים על פני כל הארץ וישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אר
התבה ויחל עוד שבעת ימים
אחרים ויסקף שלח את היונה מן
התבה ויבא אליו היונה לעת
עב וחהנה עלה את טרף בפיה
וירענח כיקלו המים מעל
הארץ ויחל עוד שבעת ימים
אחרים וישלח את היונה ולא

והיה מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא יצוא ושב עדי כשת המים מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני הארמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אלהתבה כימים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אר התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסקף שלח את היונה מן התבה ויבא אליו היונה לעת עב וחהנה עלה את טרף בפיה וירענח כיקלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא

יספה שוב אלי עוד ויהי
באחת ושמאות שנה
בראשון באחד לחדש חרבו
המים מעל הארץ ויסרנח את
מכסה התבה ולא הנה חרבו
פני האדמה ובחדש השני
בשבעה ועשרים יום לחדש
יבשה הארץ
וידבר אלהים אלנח
לאמר צא מן התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך
אתך כל החיה אשר אתך
מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ
ופרו ורבו על הארץ ויצאנח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
כל החיה כל הרמש וכל
העוף כל רמש על הארץ
למשפחתיהם יצאו מן התבה
ויבנח מזבח ליהוה ויקח

והיה מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב ויצא יצוא ושב עדי כשת המים מעל הארץ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני הארמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אלהתבה כימים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אר התבה ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסקף שלח את היונה מן התבה ויבא אליו היונה לעת עב וחהנה עלה את טרף בפיה וירענח כיקלו המים מעל הארץ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא

מלכה בתהרזאכי מלכה ואכי
יסכה ויהי שרי עקרה אין לה
ולד ויקח תרח את אברהם בנו ואת
בזקהן בזכנו ואת שרי בלתו
אשת אברהם בנו ויעאואתם
מאוד כשרים ללכת ארצה כנען
ויסאו עד חרן וישבו שם
ויהיו ימיתרח חמש שנים
וצמאתים שנה וימת תרח כהן
ועמד יהוה אל אברהם לך לך
מארצה וממחלתך ומבית
אביך אל הארץ אשר אראך
ואעשך ויהי גדול אברהם
ואגדל השם ויהי פרכה
ואכרנה מברכך ומקללך
אחר ונברכובך כל משפחת
הארמה וירך אברהם כאשר
ברא ליו יהוה וירך אתו לוט
ואברהם בן חמש שנים ושבעים
שנה בעיתו מחרן ויקח אברהם

את שרי אשתו ואת לוט בן
אחיו ואת כל רכוש אשר
רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויעאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען ויעבד אברהם
בארץ עד מקום שבם עד ארן
מורה ונעניאו בארץ וירא
יהוה אל אברהם ויאמר לו רעך
אתן את הארץ הזאת ויבן שב
מזבח ליהוה הנראה אליו ומעמ
משם הרה מקדש לבית אר
ויט אהלה בת ארמיס ויהי עי
מקדש ויבן שם מזבח ליהוה
ויקרא בשם יהוה ומע אברהם
הלוי ונטוע הגגכה

ויהי רעב בארץ ויהא אברהם מעלה
למד שם כי בנד הרעב בארץ
ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
ואמר אל שרי אשתו הנה נא
יעתי פאשה יפת מראה את

פארן אשר עלה מדבר ישיבו
ויבא אל עין משפט הוא קדש
וילכו את כל עודה הנמלקי וגם
אתה אמר יהי שם כח צננות מר
ועאמר סד סמלק עמרה
ומקדאמה ומקד עניס ומקד
כלע הוא ענר וענר כו אתם
מלחמה בעמק השדים את
כדלעמל מלק עילסותד ער
מלק גויס ~~מלק~~ שבער
ואר יקד מלק ~~מלק~~ ענה מלכס
אתה חמשה ועמק השדים באות
סאת חמר ונסו מלק סדס
ועמרה ופלו שמה והנשארם
חדה נסו וקח ואת כל רכש סדס
ועמרה ואת כל אכלס וילכו
ויקחו את לוט ואת רכשו בג
אחי אברם וילכו והוא ישב
בסדס וצבא הפליט וקד
העברי והוא שכל
נמא אהמר יא

אשכל ואחי ענר והם בעלי בית
אברם וישמעאל כרם כי נשכה
אחיו וידקאת חניכו ילידי ביתו
שומנה ענר ושלש מאות
ורדף ערדן וחלק עליהם
לילה הוא ועכדיו ויכסו וירדפם
עד חובה אשר משמאל לרמשק
ושב את כל הרכשו וגם את
לוט אחיו ורכשו השיב וגם
את הנשים ואת העם ויצא
מלק סדס לקראת אחרי שובו
מהכות את כדלעמר ואת
המלכס אשר אתו אל עמק
שוה הוא עמק המלק וצמל ערדן
מלק שלם הוא ציאל חסנין והוא
כהן לאל עליון ויצדברה ויאמר
ברוך אברהם לאל עלין קנה
שמים וארץ וצדק ואל עמק
אשר מקן ערד ביד ואת
מעשר מכל ויאמר מלק
סדס אל אברם תקדתי

והרכש קהלך ויאמר אברהם
אל מלך סדם הרמת ידי אל
יהוה אל עלייז קנה שמיט וארץ
אם מחוט ועד שרוד געלואם
אסח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשית את אברהם וכלע
רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי עני
אשכול ומראהם יקחו חלקם
אחר הדברים
האלה היה דבר יהוה אלא אברהם
במחזה לאמר אלתי אברהם
אנכי מגולף שפדך הרבה
מאד ויאמר אברהם אדני יהוה
מה תגזל ויאנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר ויאמר אברהם הולי
לא נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי והנה דבר יהוה
אלי לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יעא ממעך הוא

והרכש קהלך ויאמר אברהם אל מלך סדם הרמת ידי אל יהוה אל עלייז קנה שמיט וארץ אם מחוט ועד שרוד געלואם אסח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשית את אברהם וכלע רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי עני אשכול ומראהם יקחו חלקם אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אלא אברהם במחזה לאמר אלתי אברהם אנכי מגולף שפדך הרבה מאד ויאמר אברהם אדני יהוה מה תגזל ויאנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברהם הולי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי והנה דבר יהוה אלי לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יעא ממעך הוא

יירשך ויזעא אתו הוא צה ויאמר
הכטנא השמימה וספר הכונכים
אסתובל לספר אתם ויאמר לו
כה יהיה זרעך והאמן ביהוה
ויחטבה לו עדקה ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
מאד כשדים לתת לך את
הארץ הזאת לרעהם ויאמר
אדני יהוה כמה אדע כי אירשנך
ויאמר אליו קחה ליעקב
משלשות עז משלשת ואיל
משלשות רוגול ויקחלו את
כל אלהו יכתראתם בתוך ביתו
איש בתו לקראת רעהו ואת
העפר לאבתו וירד העיט
עלה פגרים וישב אתם אברהם
והיה שמש לזוא ותדרמה
גמלה על אברהם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עלייז ויאמר
לאברהם ידעת דע כי ירה יהיה
דעך בארץ לא להם ועבדום

סגרו ואת האנשים אשר פתח
הבית המבסגורים מקטן ועד
גדול וילאו למצא הפתח ואמרו
האנשים אל לוט ער מילך פה
חתן ובניך ובנותך וכל אשר לך
בעיר הוצא מה מקום כי משחתם
אנחנו אתה מקום הוא כי גדלה
עסקתם את פני יהוה וישלחנו
יהוה לשחת הווי עאלוט וידבר
אלהת בניו ויסיח בנינו ואמר קומו
צאו מה מקום הזה כי משחת
יהוה את העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו וכמו השחר עליה
ויאצוה מלאכים כלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי
בנותך הנמצאת פה ספה בעון
העיר ויתמהמה ויחזיקו
האנשים ביה ובד אשתו
ובין שתי בנותיה ומלת יהוה
עליו ויצאו וינחחו מחוץ
לעיר ויהי בהו עיניך אתכם

החוץ והוא מלך המלך על נפשך
אלתביט אחרך ואל תעמד בבר
הכפר החדה המלך פותס פה
ויאמר לוט אלהים אל נא אנכי
הנה נא מצא עכרך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
להחיות את נפשי ואנכי לא אכל
לחמלטה החדה פותס פתח הדעה
ומתי הנה נא העיר האת מקדכו
לנוס שמה והוא מצעד
אמלטה נא שמה הלא מצעד
הוא ותהי נפשי ויאמר אליו
הנה נשאת פניך גם לדבר הזה
לכלת הפכי את העיר אשר
הבדת מחר המלך שמה פי
לא אוכל לעשות דבר עני
כאך שמה על כן קדש
העיר עני השמש פתח
הארץ ולוט בא צערה ויהוה
חמסיד על סדכ ועל עמדה
פכית ואש ממת יהוה פון

מסע 4 וסימניו הנה נצא העיר 5 ב1 ויהרעליה ויהיה ראשיתו ויהי למען ויהי

אמר
הנה
נתתי
אלך
כסות
ענינים
לכל
אשר
אתך
ואת
כל
אנכי
אלהים
וידי
פא
אלהים
את
אני
מלך
ואת
אשתו
ואמה
תנו
וילדו
כי
עצור
עצור
יהיה
בעד
כל
דחם
לכית
אני
מלך
על
דבר
שדה
אשת
אברהם
ויהיה
פקד
את
שרה
כאשר
אמר
ויעש
זהה
לשרה
כאשר
דבר
ובחר
ומלך
שדה
לאברהם
בן
לוקניז
למזעזע
אשר
דבר
אתו
אנהים
ויקרא
אברהם
את
שם
בנה
וילד
לוא
אשר
ילדה
לו
שרה
יעקב
וימלא
אברהם
את
יעקב
בנו
בן
שמנת
ימים
כאשר
צוה
אלהים
אברהם
מאת
שנה
שהולך
לוא
את
יעקב
כמו
ותאמר
שרה
עקב
עשה
לי
אלהים
כל
השימע

אמר הנה נתתי אלך כסות לאחיק
הנה האלך כסות ענינים לכל
אשר אתך ואת כל אנכי אלהים
וידי פא אלהים את אני מלך ואת
אשתו ואמה תנו וילדו כי עצור
עצור יהיה בעד כל דחם לכית אני
מלך על דבר שדה אשת אברהם
ויהיה פקד את שרה כאשר אמר
ויעש זהה לשרה כאשר דבר
ובחר ומלך שדה לאברהם בן
לוקניז למזעזע אשר דבר אתו
אנהים ויקרא אברהם את שם
בנה וילד לוא אשר ילדה לו
שרה יעקב וימלא אברהם את
יעקב בנו בן שמנת ימים
כאשר צוה אלהים אברהם
מאת שנה שהולך לוא את
יעקב כמו ותאמר שרה עקב
עשה לי אלהים כל השימע

יעקב ויתאמר מי מלא
לאברהם היניקה בנים שרה
כי ילדה בן לוקניז ויגדלה ליה
וימלא ויעש אברהם משתה
גדול ביזם הגמלא את יעקב ויתא
שרה את בן זקנה המצרית אשר
ילדה לאברהם מעקב ויתאמר
לאברהם גר שהאמה הזאת ואת
בנה כי לא יירש בן האמה הזאת
עם בני עמי יעקב וירש עהרר
מאד בעיני אברהם על אזהת בני
ויאמר אלהים אל אברהם אל
ירע בעיניך על הנער ועל
אמתך כלאשר תאמר אליך
שרה שמע בקלה כי יעקב
יקרא לך זרע וגם את בן
האמה לגוי אשר ימנו פי זרעך
הוא וישפם אברהם בנקר
ויקח לחם וחסות מיס ויתן אל
הגד שם על שפם ואתה לך
וישליח ותלך ותתע כמדבר

אמר
הנה
נתתי
אלך
כסות
ענינים
לכל
אשר
אתך
ואת
כל
אנכי
אלהים
וידי
פא
אלהים
את
אני
מלך
ואת
אשתו
ואמה
תנו
וילדו
כי
עצור
עצור
יהיה
בעד
כל
דחם
לכית
אני
מלך
על
דבר
שדה
אשת
אברהם
ויהיה
פקד
את
שרה
כאשר
אמר
ויעש
זהה
לשרה
כאשר
דבר
ובחר
ומלך
שדה
לאברהם
בן
לוקניז
למזעזע
אשר
דבר
אתו
אנהים
ויקרא
אברהם
את
שם
בנה
וילד
לוא
אשר
ילדה
לו
שרה
יעקב
וימלא
אברהם
את
יעקב
בנו
בן
שמנת
ימים
כאשר
צוה
אלהים
אברהם
מאת
שנה
שהולך
לוא
את
יעקב
כמו
ותאמר
שרה
עקב
עשה
לי
אלהים
כל
השימע

בְּאֵר שֹׁבַע יִכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחַמָּת
וְתִשְׁלַח אֶת הַיֶּלֶד גִּחְתָּה אַחֲרֵי
הַשִּׁיחַ וְתִלַּךְ וְתִשְׁכַּל מִנְּגַד
הַחֶק כַּמֶּטֶח וַיִּקְשֶׁת בִּי אִמְרָה
אַל תִּרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וְתִשָּׁב
מִנְּגַד וְתִשָּׂא אֶת קִלְבָּהּ וְתִכָּרֵן
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנְּעַר
וַיִּקְרָא מִלֶּאךְ אֱלֹהִים אֶל הַגֵּר
מִזֵּה שָׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה לָּךְ
הִגֵּד אֶל תִּירְאִי כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים
אֶת קוֹל הַנְּעַר בְּאֵשׁ הוֹאֵשׁ
קוֹמִי שְׂאִי אֶת הַנְּעַר וְהַחֲזִיקִי
אֹתוֹ בְּרַגְלָיו כִּי לֹא יִפֹּל
אֲשִׁימֵנוּ וַיִּמְקַח אֱלֹהִים אֶת
עֵינֶיהָ וְתָרָא בְּאֵר מַיִם וְתִלַּךְ
וְתִמְלֵא אֶת הַחַמָּת מַיִם וְתִשָּׂק
אֶת הַנְּעַר וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנְּעַר
וַיְגַדְלֵה וַיִּשְׁכַּח מִדְּבַר וַיְחִיר רֵבָה
קִשְׁתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר פָּאֵרָן
וְתִשְׁחַלּוּ אִמּוֹ אֲשֶׁר מֵאֲרָץ
מִצְרַיִם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וַיְהִי כֵעֵת הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
וַיִּכַּחַשׁ שֶׁרַע עָבְדָּאֵן אֱלֹהֵיהֶם
לֹאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ כָּכָל אֲשֶׁר
אַתָּה עוֹשֶׂה וְעַתָּה הֲשִׁבְעָה לִּי
בְּאֱלֹהִים הֲנֵה אֶסְתַּשְׁקֹךְ לִי
וְלִנְיֹתִי וְלִנְכַדִּי כַּחֲסֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם הָאָרֶץ
אֲשֶׁר גִּדְּוָהְכָה וַיֹּאמֶר אֲבִירְחָם
אֲנִי אֲשִׁבְעֶיךָ וְהִזְכַּח אֲבִירְחָם
אֶת אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲחֻזַּת בְּאֵר
הַמַּיִם אֲשֶׁר גִּדְּוָה עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יִדְּעוּ עַמִּי
עֲשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם
אֶתְּהִלְתֵּה לִּי וְגַם אֲנִי לָאֵל
שָׁמַעְתָּ כִּלְתֵי הַחַיִּים וַיִּקְרָא אֲבִירְחָם
עַאזְבִּק וְתָן לֹאֲבִימֶלֶךְ וַיִּבְרָא
שְׁנֵי חַסְמֵי בְּרֵית וַיַּעַב אֲבִירְחָם
אֶת שֹׁבַע כַּפְשֻׁרֵת הַיִּזְמֵן
לְבִדְחָן וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
אֲבִירְחָם מִהֲחַסְמֵי שֹׁבַע
הַיִּזְמֵן הַיִּזְמֵן הַיִּזְמֵן

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

עליה הנה אנכי מצב על עין המים
 והיה העלמה היצאה לשאב
 ואמרת אליה השקיני נא מעט
 מים מפך ואמרה אלי גס אתו
 שתהוגם לגמלך דא שאב הוא
 האשה אשר הכיח יהוה לבן
 אדמי אני טרם אכלה לרברא
 לבי והנה רבקה יצאה וכדה עני
 שכמה ותרד העינהות שאב
 ואמר אליה השקיני נא ונתמהר
 ותורד כדה מעליה ותאמר
 שתה וגם גמלך דא שקה ואשת
 וגם הגמלים השקה והוא שאל
 אתה ואמר בתמי אתה אמר
 בת כהן אל בני חור אשר
 ילדה לו מלכה ואשם הנזם
 על אפה זה עמידים עלידיה
 ואמר ואשת חוה ליהוה ואכרך
 את יהוה אלהי אדני אברהם
 אשר הנחני בדרך אמת לקחת
 את בת אחי אדני לבני זעתי

אסי שכבם עשיתם חסד ואמת
 את אדני הגידו לי ואם לא הגידו
 לי ואפנה עלי מי יאמר על שמאל
 ויען לבן ובת ואר ואמר מיהוה
 יצאה רבקה לאנוכל רבקה רבקה
 אוטו כי הנה רבקה לפניך קחוך
 ותהי אשה לבן אדניך כאשר
 דברי יהוה והי כאשר שמע עבדי
 אברהם את דברי יהוה וישתחן
 ארעה ליהוה ויוצא העבד כל
 כסף וכלי זהב ונבגדים ויתן לרבקה
 ומגדנת נתן לאחיה ולאמה
 ויאכלו וישדו והוא והאנשים
 אשר עמו וילינו ויקומו בבקר
 ויאמר שלחני לאדני ויאמר
 אחי הואמה תשבה נעדר אתנו
 ימים או עשור אחר תלך
 ויאמר אלהים אלהי אברהם
 ויהוה העליון דרכי שלחני ואלכתי
 לאדני ויאמרו נקרא לנעמי
 ונשאלה את פייה ויקראו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ

חזקתה ויאמרו אליה תלכי עם
 האישה הזה ותאמר אליו וישלחו
 את רכבה אחתם ואת מנקה
 ואת עבד אברהם ואת אנשיו
 ויבדכו את רכבה ויאמרו לה
 אחתנו אתה לאלפי רכבה
 וידע שר עך את שער שנאין
 ותקם רכבה ונערתיה ותרכבה
 על הגמלים ותלכנה אחרי
 האישה ויאמר רכבה את רכבה
 וילך ויעחק באמבוא באר
 לחי ראיה וישב בארץ
 הנגבו ויעא יעחק לשוח בשוח
 לפנות ערב וישא עיניו וירא
 וחנה גמלים באים ותשא רכבה
 את עיניה ותרא את יעחק
 ותפל מעל הגמל ותאמר אל
 העבד מיהאיש תליה ההלך
 בשורה לקראתם ויאמר
 העבד הוא אדני ותקח העניק
 ואתכם ויספר העבד ליעחק

ב
 נלוי
 אמת
 ב
 ויאמר
 חושי
 ב
 ט
 מט
 ז
 י
 יחזק
 ז
 בעל
 חזקת

את כל הדברים אשר עשה
 ויבאה יעחק ואחלה שורה
 אמו ויקח את רכבה ותהיל
 לאשה ויאחזק ויעחק
 אחרי אמו
 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
 קטורה ותלך ואתמר ואת
 יקשן ואת מדין ואת מדין ואת
 ישבק ואת שוח ויקשן וילך את
 שבא ואת דדן ובני דדן הין
 אשורכ ולטושם ולאמיס ובני
 מדין עיפה ועפר וחנק ואכידע
 ואר דעה כל אלה בני קטורה
 ויתן אברהם את כל אשר לו
 ליעחק ולבני הפילגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם מתנת
 ושילחם מעל יעחק בנ
 כשדנו חי קדמה אל ארץ
 קדם ואילה ימי שני חמי
 אברהם אשר חי מאת שני
 ושבעים שנה וחמשים שנים

ב
 אמת
 ב
 נלוי
 חזקת
 ב
 ט
 מט
 ז
 י
 יחזק
 ז
 בעל
 חזקת

וזלעו וימת אברהם כשיבה סוכו
זקן ושבע ויאסף אל עמיו ויקב
אתו יצחק וישמעאל בניו
אל מערת המכילה אל שדה
עפרן בן עפר החתי אשר על
פני ממרא השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת שמה
קבר אברהם ויעדה אשתו
ויהי אחר מות אברהם ויבך
אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עסכאר לחי ראי

אלו זבובי משכן שש גלים בבטןך זלעבגלים בבית האקורים אבות האסורים ביום הכניסה

שמתם כח צריהם ונבטירתם
שנים עשר נשיאם לאמתם
ואלה שניהי ישמעאל
מאת שנה ושלשים שנה
ושבע שנים וזלעו וימת ויאסף
אל עמיו וישכנו מחוילה ער
שורא אשר על פני מצרים פאר
אשורה על פני כלאחיו נפר

ואלה תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק ויהי
יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי
מפון ארם אחות לבן הארמי
לולא שהו ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
הוא ויעתר לו יתוח ותהר
רבקה אשתו ויתר עיוה ננים
בקרבה ותאמר אסכך למה
זה אנכי ותלך לדש איתיהוה
ויאמר יתוחלה שני גיים

כבטנג ושני לאמים ממעק
יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד עעיר ומלא וימדה ללח
והנה תומס כבטנה ויעא
הראשון אדמוני כלו כהדת
שער ויקראו שמו עשוואחרי
כניעא אחיו וידואחות בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויעחק
במששים שנה בלח אתם
וגדלו הנער יסויה עשוואיש
דע עיד איש עודה ויעקב איש
תם ישכא הליס ויאהב יעחק
את עשו כי עיד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב ויד יעקב
נזיר ויבא עשו מן השדה והוא
עמין ויאמר עשו אר לי יעקב
הלעיטני נא מן האדס האדס
הזה כי עיף אנכי עד כן קרא
שמו אדום ויאמר יעקב מכח
כיס את כבדתך ליו ויאמר עשו
הנה אנכי חולך למות למה אה

כב
מנע
כד
ג
החזק
הנעויה
חלקיכ
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

לי כדה ויאמר יעקב השבעה
לי כיסו ושב עליו ומכר את
כברתו ליעקב ויעקב נתן לעשו
לחסונודי עד שיש ואכל וישת
ויקסו וידך ויכז עשו את הפכו

ויהי דעב בארץ סלתי הרעב
הראשון אשר היה בפני אברהם
וילך יעקב אל אחימלך מלך
פלשתים בגדה וירא אליו
הוה ויאמר אל תד מערימה
שכן בארץ אשד אמר אלך
גיד בארץ חתיה ואחיה עמך
ואכתוב כרך גלודעך אתני
את כל הארץ תתאל וחקמתי
אתה שבעה אשר נשבעתי
לאברהם אכך ונהל כית את
זרעך ככוכבי השמים ונתתי
לך עבאת כל הארץ את האר
והתברכו כזרעך כל גויי
הארץ יעקב אשר שמע

ל
מנע
כד
ג
החזק
הנעויה
חלקיכ
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

מסכת
שבת
פ"ג
ד'
ב' כ'
כ"ג ו'
כ"ד ו'
כ"ה ו'
כ"ו ו'
כ"ז ו'
כ"ח ו'
כ"ט ו'
ל' ו'
ל"א ו'
ל"ב ו'
ל"ג ו'
ל"ד ו'
ל"ה ו'
ל"ו ו'
ל"ז ו'
ל"ח ו'
ל"ט ו'
מ' ו'
מ"א ו'
מ"ב ו'
מ"ג ו'
מ"ד ו'
מ"ה ו'
מ"ו ו'
מ"ז ו'
מ"ח ו'
מ"ט ו'
נ' ו'
נ"א ו'
נ"ב ו'
נ"ג ו'
נ"ד ו'
נ"ה ו'
נ"ו ו'
נ"ז ו'
נ"ח ו'
נ"ט ו'
ס' ו'
ס"א ו'
ס"ב ו'
ס"ג ו'
ס"ד ו'
ס"ה ו'
ס"ו ו'
ס"ז ו'
ס"ח ו'
ס"ט ו'
ע' ו'
ע"א ו'
ע"ב ו'
ע"ג ו'
ע"ד ו'
ע"ה ו'
ע"ו ו'
ע"ז ו'
ע"ח ו'
ע"ט ו'
פ' ו'
פ"א ו'
פ"ב ו'
פ"ג ו'
פ"ד ו'
פ"ה ו'
פ"ו ו'
פ"ז ו'
פ"ח ו'
פ"ט ו'
צ' ו'
צ"א ו'
צ"ב ו'
צ"ג ו'
צ"ד ו'
צ"ה ו'
צ"ו ו'
צ"ז ו'
צ"ח ו'
צ"ט ו'
ק' ו'
ק"א ו'
ק"ב ו'
ק"ג ו'
ק"ד ו'
ק"ה ו'
ק"ו ו'
ק"ז ו'
ק"ח ו'
ק"ט ו'
ק"י ו'
ק"יא ו'
ק"יב ו'
ק"יג ו'
ק"יד ו'
ק"יה ו'
ק"יו ו'
ק"יז ו'
ק"יח ו'
ק"יט ו'
ק"כ ו'
ק"כא ו'
ק"כב ו'
ק"כג ו'
ק"כד ו'
ק"כה ו'
ק"כו ו'
ק"כז ו'
ק"כח ו'
ק"כט ו'
ק"ל ו'
ק"לא ו'
ק"לב ו'
ק"לג ו'
ק"לד ו'
ק"לה ו'
ק"לו ו'
ק"לז ו'
ק"לח ו'
ק"לט ו'
ק"מ ו'
ק"מא ו'
ק"מב ו'
ק"מג ו'
ק"מד ו'
ק"מה ו'
ק"מו ו'
ק"מז ו'
ק"מח ו'
ק"מט ו'
ק"נ ו'
ק"נא ו'
ק"נב ו'
ק"נג ו'
ק"נד ו'
ק"נה ו'
ק"נו ו'
ק"נז ו'
ק"נח ו'
ק"נט ו'
ק"ס ו'
ק"סא ו'
ק"סב ו'
ק"סג ו'
ק"סד ו'
ק"סה ו'
ק"סו ו'
ק"סז ו'
ק"סח ו'
ק"סט ו'
ק"ע ו'
ק"עא ו'
ק"עב ו'
ק"עג ו'
ק"עד ו'
ק"עה ו'
ק"עו ו'
ק"עז ו'
ק"עח ו'
ק"עט ו'
ק"פ ו'
ק"פא ו'
ק"פב ו'
ק"פג ו'
ק"פד ו'
ק"פה ו'
ק"פו ו'
ק"פז ו'
ק"פח ו'
ק"פט ו'
ק"צ ו'
ק"צא ו'
ק"צב ו'
ק"צג ו'
ק"צד ו'
ק"צה ו'
ק"צו ו'
ק"צז ו'
ק"צח ו'
ק"צט ו'
ק"ק ו'
ק"קא ו'
ק"קב ו'
ק"קג ו'
ק"קד ו'
ק"קה ו'
ק"קו ו'
ק"קז ו'
ק"קח ו'
ק"קט ו'
ק"ק"א ו'
ק"ק"ב ו'
ק"ק"ג ו'
ק"ק"ד ו'
ק"ק"ה ו'
ק"ק"ו ו'
ק"ק"ז ו'
ק"ק"ח ו'
ק"ק"ט ו'
ק"ק"י ו'
ק"ק"יא ו'
ק"ק"יב ו'
ק"ק"יג ו'
ק"ק"יד ו'
ק"ק"יה ו'
ק"ק"יו ו'
ק"ק"יז ו'
ק"ק"יח ו'
ק"ק"יט ו'
ק"ק"כ ו'
ק"ק"כא ו'
ק"ק"כב ו'
ק"ק"כג ו'
ק"ק"כד ו'
ק"ק"כה ו'
ק"ק"כו ו'
ק"ק"כז ו'
ק"ק"כח ו'
ק"ק"כט ו'
ק"ק"ל ו'
ק"ק"לא ו'
ק"ק"לב ו'
ק"ק"לג ו'
ק"ק"לד ו'
ק"ק"לה ו'
ק"ק"לו ו'
ק"ק"לז ו'
ק"ק"לח ו'
ק"ק"לט ו'
ק"ק"מ ו'
ק"ק"מא ו'
ק"ק"מב ו'
ק"ק"מג ו'
ק"ק"מד ו'
ק"ק"מה ו'
ק"ק"מו ו'
ק"ק"מז ו'
ק"ק"מח ו'
ק"ק"מט ו'
ק"ק"נ ו'
ק"ק"נא ו'
ק"ק"נב ו'
ק"ק"נג ו'
ק"ק"נד ו'
ק"ק"נה ו'
ק"ק"נו ו'
ק"ק"נז ו'
ק"ק"נח ו'
ק"ק"נט ו'
ק"ק"ס ו'
ק"ק"סא ו'
ק"ק"סב ו'
ק"ק"סג ו'
ק"ק"סד ו'
ק"ק"סה ו'
ק"ק"סו ו'
ק"ק"סז ו'
ק"ק"סח ו'
ק"ק"סט ו'
ק"ק"ע ו'
ק"ק"עא ו'
ק"ק"עב ו'
ק"ק"עג ו'
ק"ק"עד ו'
ק"ק"עה ו'
ק"ק"עו ו'
ק"ק"עז ו'
ק"ק"עח ו'
ק"ק"עט ו'
ק"ק"פ ו'
ק"ק"פא ו'
ק"ק"פב ו'
ק"ק"פג ו'
ק"ק"פד ו'
ק"ק"פה ו'
ק"ק"פו ו'
ק"ק"פז ו'
ק"ק"פח ו'
ק"ק"פט ו'
ק"ק"צ ו'
ק"ק"צא ו'
ק"ק"צב ו'
ק"ק"צג ו'
ק"ק"צד ו'
ק"ק"צה ו'
ק"ק"צו ו'
ק"ק"צז ו'
ק"ק"צח ו'
ק"ק"צט ו'

ויחפרו באר אחת וידיכונם
עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק
משם ויחפר באר אחת ולארכו
עליה ויקרא שמה חכות ואמר
כי עתה החיבה הולנו ופרינו
בארץ ויעל משום באר שבעו
ויא אליו יהוה בלילה ההוא
ויאמר אני אלהי אברהם
אביך אלהיך כי אתך אנכי
וברכתך והרבית אתך עד
בעבוד אברהם עבדי ויצון שם
מזבח ויקרא בשם יהוה וישע
אלו כי שם עבדי יצחק
באר ויאמר מלך הרך אליו
מגבר ואחת מדעיה ופיכל
עד עכא ויאמר אלהי יצחק
מדות כאתם אלי ואתם שניתם
אתי ובשלחני מאת ככב
ויאמר לאו ראינו כי היה יחוד
עמך ונאמר תהי אלהי בנינו
כינו ובינך וכדתה ברית

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יט
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ק"א
ק"ב
ק"ג
ק"ד
ק"ה
ק"ו
ק"ז
ק"ח
ק"ט
ק"י
ק"יא
ק"יב
ק"יג
ק"יד
ק"יה
ק"יו
ק"יז
ק"יח
ק"יט
ק"כ
ק"כא
ק"כב
ק"כג
ק"כד
ק"כה
ק"כו
ק"כז
ק"כח
ק"כט
ק"ל
ק"לא
ק"לב
ק"לג
ק"לד
ק"לה
ק"לו
ק"לז
ק"לח
ק"לט
ק"מ
ק"מא
ק"מב
ק"מג
ק"מד
ק"מה
ק"מו
ק"מז
ק"מח
ק"מט
ק"נ
ק"נא
ק"נב
ק"נג
ק"נד
ק"נה
ק"נו
ק"נז
ק"נח
ק"נט
ק"ס
ק"סא
ק"סב
ק"סג
ק"סד
ק"סה
ק"סו
ק"סז
ק"סח
ק"סט
ק"ע
ק"עא
ק"עב
ק"עג
ק"עד
ק"עה
ק"עו
ק"עז
ק"עח
ק"עט
ק"פ
ק"פא
ק"פב
ק"פג
ק"פד
ק"פה
ק"פו
ק"פז
ק"פח
ק"פט
ק"צ
ק"צא
ק"צב
ק"צג
ק"צד
ק"צה
ק"צו
ק"צז
ק"צח
ק"צט

אליהני ויאמר הנה נתתי
לא ידעת יום מותי ועתה שא
מאכלך תלך וקשתך וצא
השדה ועודה לי עיר ונשוה
לי מטעמים כאשר אהבתי
והביאה ליזאמה פעם תפנה
נפשי בטוב אמותי ורבקה
שמעת בנדב יצחק אל עשו
בנו וילך עשו השדה לצוד ציד
להביא ורבקה אמרה אלי עקב
בנה לאמר הנה שמעת את
אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר הביאה לי עיר ועשה לי
מטעמים ואכלה ואברכה
לפני יהוה לפני מותי ועתה בני
שמע בקלי לאשר אני מצודה
אתך לך ואלה עאן וקח לי
משם שני גדי עזים טבין ואעשה
אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב ורחב את לאביך ואכל
בעבד אשר יבדכך לפני מותי

ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ויאמר יעקב אל רבקה אמוהן
עשו אחי איש שער ונכניאיש
חלקי אולי ימשני אביו הייתי
בעיניו במתענת עוהבא רב
עלי קללה ולא כרבה ואתאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע
במלי ורך קח ליו וילך וישח ויבא
לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו ותקח רבקה
את עקב עשו פנה הגדל החמדת
אשר אתה כבית המלכש את
יעקב פנה הקטן ואת עדה גדי
העזים הלבישה עלי דין ועל
חלקת עאד ואתה ואתה מטעמים
ואת הלחם אשר עשתה ביד
יעקב פנה ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר הנני מי
אתה בני ויאמר יעקב אל
אביו אנכי עשועבך עשית
כאשר דברת אלי קום נא
לך והוא אכלה מעיד יעקב

ל
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

שמו יעקב ויעקבנוה פעמים
את כרתי לקח והפה עתה לקח
ברכתי ואמר לה לא עלת לי
ברכה ויען יצחק יאמר לעשו
הזגביר שמתו לך ואת פלא חיו
נתתי לך ולעבדים ודגזותיך ש
סמכתיו ולכה אפיא מהאעשה
כני ויאמר עשו ולא כיוה כרוב
אחת הואל אכי ברכני גם אני
אכיו ישא עשו קלו ויכרי ויען
יצחק אכיו ויאמר אליו הנה
משמנה ארץ יהיה מושבך
ומסול השמים מעלה ועל הרבך
תחיה ואת אחיך תעבד והיה
כאשר תריד ופיקת עלו מער
עוארך ויעטוב עשו את יעקב
על הפכה אשר כרבו אכיו
ויאמר עשו כלם יקרבו ימי
אכל אכיו ואהרבה את יעקב אכיו
ותד לתבקה את דברי עשו ונכה
תגדלות שלח ותקרא ליעקב

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

כנה הקטן ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם לך להרגך
ועתה כני עימני כקלי וקום
כחלקך אל לבן אחיך הנה וישבת
עמו ימים אחדים עד אשר תשג
חמת אחיך יערי שוב אף אחיך
ממד ושכח את אשר עשית
לזושלחתני ולקחתך משם למה
אשכח גם שניכם יוס אחיך ותאמר
רכה אל יצחק קצתי כחיי מפני
כנות חתאם לך יעקב אשר
מכנות חת כארה מכנות הארץ
למה לי חיים ויקרא יצחק אל
יעקב ויכר אתו ויעהו ויאמר לו
לא תקח אשה מכנות כנעני קום
לך פד מה ארם כיתה בתואל
אכיו אמר וקח לך משם אשה
מכנות לבן אחי אמר ואל
שדי יכר אתך ויפדך ויכרך
והיית לקהל עמים ויתקל את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אמר לו (סוף) יעקב ביה עדי שחר ולמסובשת אחר למצוה למגדול ועל קט' ולפחות שנים

לדשתך את ארץ מגדך אשר
נתן אלהים לאבותינו וישלח
יעקב את יעקב וילך פרנה את
אלכין בן פתואלה ארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו ויורא
עשו כי בך יעקב את יעקב וישלח
את פרנה ארם לקחת לו משם
אשה כבתו ויבן ערליה
לאמר לא תקח אשה מבנות בנינו
וישמע עיני עקב אלא בן ואלאמו
וילך פרנה ארם ויורא עשו כי
לעות בנות בנינו בעיני יעקב
אביו וילך עשו אל ישמעאל
ויקח את מחלת בת ישמעאל בן
אברהם אחות נביות על נשיו לו
לאשה ויקח את מחלת בת ישמעאל
יעקב מבאר שבע וילך חתיה
ויסגע במקום וילן שם כי בא
השמש ויקח מאבני המקום
וישם מדאשתיו וישכב במקום
ההוא וחלם חלום סלם מן צב

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ארצה ודאשו ומג עה שמונה
והנה מלאכי אלהים על יסודיהם
בו ויהנה יהנה נצב על יסודיהם
אני יהוה אלהי אברהם אביך
ואלה יעקב ויאמר אלהי
שכב עליה לראת נפיה ויזרעו
והיה זרעו פוער הארץ ויפריע
ימה ומרמה וצפנה ונכבה
ונכרובך של משפחת אברהם
וכדעך ודהנה אנכי נצב
ושמרתה בכל אשר תלך
והשכנתך אלהי אברהם אביך
לא תזכר עד אשר אסע עשית
את אשר ברת לך ויבן עקב
משסתו ויאמר אבן יש יחולו
במקום הזה ואבן לא ירענו
ויהיו ויאמר מה נדאם מקום
הזה אין זה כי אלהי אלהינו
שעלה השמש שש וישכב עקב
במקום ויקח ארצו וישכב
שם מדאשתיו וישכב אבן

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לכן אתם לאנשי המקום ויעש
משותקו ויהי בעל לבן וישח את
לאה בתו ויכא אתה אליו ויכא
אליה ויהי לבן והא את ד פה
שפחתו ללאה בתו שפחתו ויהי
בבקר והנה הוא לאח ואמר אל
לבן מה זאת עשית לי הרי לא
בדחל עבדתי עמך ולמה רמיתני
ויאמר לבן לאיעשה כן במקומנו
לעתה צעירה לפני חכמיהו
מלא שכר זאת ונתנה לך גם
את זאת בעטרה אשר מעבד
עמדי עמד שבע שנים אחותי
ועשית עקב כן וימלא שבע
גאתי תול את דחל בתני
לאשה ויהי לבן לחתן פתו
אתמלה שפחתו ויהי ששנה
ויבא עם אלהו ואתה פתו
דחל מלאו מעבד שמו עש
שבע שנים אחותו ויחל
דחל כי שניאח ללח ויפתי

ויהי כששמע לבן את שמע עינת
בואחתו וירץ לקראתו ויחבקו
וינשקו ויבין אהו אל ביתו
ויספר ללבן את כל הדברים
האלה ויאמר ללבן אך ענמי
וכשרי אתה וישכ עמוהרש
ימים ויאמר לבן ליעקב הכי
אחי אתה ועבדתני חנם הגדה
לימה משכרתך וילבן שתי
בנות שסגדה לה לאחושם
הקטנה חתן ועיני לאחר רבות
ודחל חיתה יסתמר ויפרת
מראח ויאהבי עקב את דחל
ויאמר עקב שבע שנים עבדתי
עבד הקטנה ויאמר לבן טובתני
אתה לך מתתי אתה לאיש אתה
שכח עמדי ייעם יעקב פרהו
שבע שנים ויהי צעמו פומים
אחד יסב את לבו ויאמר
יעקב אל לבן הנה אשתני כי
מלאו ימי ואכא אחי ואקטר

ואבנה גס אנכי ממנה ותתקלו
 את כללה שפתה לאשר
 ויבא אליה יעקב ותהר בלהה
 ותלד ליעקב בן ותאמר רחל
 רנני אלהים וגם שמע עבדתי
 ויתולים עלכן קראה שמו
 דן ותהר עוד ותלד בלהה
 שפת רחל בן שני ליעקב
 ותאמר רחל נפתא יאלהים
 נפתלתי עסא חתי גסי כלהתי
 ותקרא שמו נפתלי ואת לאה
 כי עמדה מלדת נתקח את הלפה
 שפתה ותתן אתה ליעקב לאשה
 ותלד זלפה שפת לאה ליעקב
 בן ותאמר לאה בגד ותקרא את
 שמו בגד ותלד זלפה שפת לאה
 בן שני ליעקב ותאמר לאה
 כאשר כי אש רוני בגות
 ונקרא את שמו אשר וילד
 ראובן כי מי קעידח טייסו ימצא
 ויבא ים כשדה ויבא אתכם

את רחמה ורחל עקרה ותהר
 לאה ותלד בן ותקרא שמו
 ראובן כי אמרה כי ראה יהוה
 בעניי כי עתה יאהבני אישי
 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי
 שמע יהוה כי שני יאהבני
 ויתולד גס את זה ותקרא שמו
 שמעון ותהר עוד ותלד בן
 ותאמר עתה הפעם יראה אישי
 אלי כי ילדת לי שלשה בנים
 עלכן קרא שמו לוי ותהר עוד
 ותלד בן ותאמר הפעם אודה
 את יהוה עלכן קראה שמו
 יהודה ותעמד מלדת ותרא
 רחל כי לא ילדה ליעקב ותקרא
 רחל בנתה ותאמר אלי יעקב
 חסדי כי יס ואסאן מתה אנכי
 ויקרא יעקב רחל ויאמר
 חסדי כי יס אנכי אשר מנע
 ממך פרי בטן ותאמר רחל
 בלהה כי אלה ותלד על ברכי

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת צְעַקְתָּהּ
וַיַּחֲמֵד וַיִּתְחַלְּטֵהּ בְּיָדָיו
וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת
שֵׁם יוֹסֵף וַיֹּסֶף וְלֹא אָמַר יוֹסֵף
יְהוָה לִבְנוֹ אַחֲרָיו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
יִלְדָהּ וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֵלֶּיךָ בְּלֵב שְׂלוֹמִי
וַאֲלֹהֵי אֲרָם יוֹרְעוּ יָתֵדֶךָ
אֶת נְשֵׁי וְאֶת יְלָדֶיךָ אֲשֶׁר
עִבַדְתִּי אֶתֶּךָ בְּהֵן וְאֶלֶּכְךָ
כִּי אָתָּה יָדְעָה אֶת עֲבֹדָתִי
אֲשֶׁר עָבַדְתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלֶּיךָ
לִבְנוֹ אֲמַר לִי וְכַן אֶשְׂמָךָ
חַזְכֵּנִי כִּי נָשְׂתָּה וּבְרַחֲמֵי
יְהוָה בְּגַלְגָּלִי וַיֹּאמֶר מִנָּה
שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתְּנֶה וַיֹּאמֶר
לָא אֶתְּנֶה יָדְעָה אֶת אֲשֶׁר
עָבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר
הִיא מִקְרָאָתִי כִּי מִעַבְדֵּי
אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנָי וַיִּסְרְוֵהוּ
וַיִּפְרָצוּ יְדָיו וַיַּחֲמֵד וַיִּקַּח
אֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם יְהוָה
עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֵלֶּיךָ עָלֶיךָ
אֶעֱשֶׂה גַם אֲנִי לְפָנֶיךָ וְיָשָׁב
מֵהָ אֶתְּנֶה וַיֹּאמֶר וַעֲשֵׂה
עִתֵּי הַשָּׁבוּעוֹת לְפָנֶיךָ

וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם יְהוָה עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר אֵלֶּיךָ עָלֶיךָ אֶעֱשֶׂה
גַם אֲנִי לְפָנֶיךָ וְיָשָׁב מֵהָ
אֶתְּנֶה וַיֹּאמֶר וַעֲשֵׂה עִתֵּי
הַשָּׁבוּעוֹת לְפָנֶיךָ

וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם יְהוָה עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר אֵלֶּיךָ עָלֶיךָ אֶעֱשֶׂה
גַם אֲנִי לְפָנֶיךָ וְיָשָׁב מֵהָ
אֶתְּנֶה וַיֹּאמֶר וַעֲשֵׂה עִתֵּי
הַשָּׁבוּעוֹת לְפָנֶיךָ

לֹא אָמַר וַתֹּאמֶר דַּח לֹא לֹא
תִּבְנֵנִי מִדְּרָאִי כִּנָּךְ וְתֹאמֶר
לְהַמְעַט קָחְתָּךְ אֶת אִישֵׁי
וְלָקַחְתָּ גַם אֶת דְּרָאִי בִּנְיוֹתָאֵמוּ
דַּח לִכְנָן שִׁכְבַּת עִמָּךְ הַלַּיְלָה
תַּחַת דְּרָאִי כִּנָּךְ וְיָבֹא יַעֲקֹב
מִן הָעִיר וַעֲבַד וַתַּעַל לֹא
לְקִרְאוֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֵלַי תְּבֹא כִּי
שָׂכַר שְׂכָרְתִּיךְ כְּדְרָאִי כִּנָּי
וַיִּשְׁכַּב עִמָּה כִּלְיָהּ וְאֵין שִׁמְעָה
אֱלֹהִים אֶלֶּלָּהּ וַתִּהְיֶה וַתֵּלֶךְ
לְיַעֲקֹב בְּחַמְשֵׁי יוֹתָאמְרוּ
לֹא נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרֵי אֲשֶׁר
נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישֵׁי וְתִקְרָא
שֵׁם יוֹשֵׁעִי שְׂכָר וַתִּהְיֶה עוֹד לֹא
וַתֵּלֶךְ בְּנֵי שֵׁי לְיַעֲקֹב וַתֹּאמֶר
לֹא זָכַרְתִּי אֱלֹהִים אֵת לִזְכָּר טוֹב
הַפַּעַם יִזְכֹּר אִישֵׁי כִּי יִלְדֵתִי
לוֹ שֵׁשׁ בָּנִים וַתִּקְרָא אֶת שֵׁם
זָכָר וְאַחֲרַיִם יִלְדָה בָתּוֹת וַתִּקְרָא
שֵׁם דִּינָה וְיִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶתְּנֶה

הדבר הזה אשונה ארעה צאנך
אשמר אנבר ככל צאנך חזים
הסר משום כל שעה מקד וטלוא
וכל שעה חוס ככשבים וטלוא
וצד בעזים ויהי שכר ווענתה
בי צדקת ביום מחר כיתבוא ע
שכר לפניך פלא אשר אינו נקד
וטלוא בעזים וחוס ככשבים
גנוב הוא אתי ויאמר לבנתן לויה
כדכך ויסר ביים ההוא את
התשים העקדים והטלואים ואת
כל העזים הנקמת והטלואת
כל אשר לבן בו וכל חוס ככשבים
ותן ביד בניו וישם דרך
שלושת ימים בינוצין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן
הנותרת ויחללו יעקב מקד
לצנה לח ולחו ועדמון ויפצל
בחן פעילות לבנות מחשקת לבן
אשר עלה מקלות ויעג את
המקלות אשר פעל בדהטלים

כשקתות המים אשר תבאן
הצאן לשמות לנכה הצאן
ויחמנה בבאן לשיתות ויחמו
הצאן אל המקלות ותלחז הצאן
עקדים נקדים וטלואים חכשבים
הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל
עקד וכל חוס ככעאן לבן וישתלו
עדרים לכדו ולא שתם על צאן
לבן ויהי בכל יום הצאן המקשות
ועם יעקב אתה מקלות לעיני
הצאן בדהטים ליוחמה במקלות
ובהעטיף הצאן לאי שישחתי
העטיפים ללבן והקשר יב
ליעקב ויפרץ האיש מאד
מאד ויהיו צאן רבות ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים
וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את פלא אשר
לאבינו ומאשר לאבינו עשה
את כל הכבוד הזה וירא יעקב
את בני לבן והנה אינו עמו

י
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

וּלְכֹן הַלֵּךְ רָגַזְוּ אֶת עַמּוֹת גִּבּוֹרִים
 חָלַלְוּ אֶת הַתְּרַפִּים אֲשֶׁר לֹא כִידוּ
 וַיִּגְבּוּ יַעֲקֹב אֶת לֵב לֵכֹן הָאֲרָמִי
 עַל כֵּן לֹא חָגַד לֹכְוֵי בְרַח הוּא וַיִּבְרַח
 הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְסוּ וַיַּעֲבִרְוּ
 הַנְּחָד וַיִּשְׂסוּ אֶת פְּנֵי הַחַלְעָד
 וַיִּצַד לֵלְכֹן בְּיַסֵּה שְׁלֵישֵׁי בִיבֻח
 יַעֲקֹב וַיִּקַּח אֶת אַחִיו עִמּוּ וַיִּרְדֹּף
 אַחֲרֵי וַיִּרְדֹּף שֶׁבַע יָמִים וַיִּדְבֹק
 אֶת זַבְחֵי הַחַלְעָד וַיִּבְאֵהוּ אֱלֹהִים
 אֶל לֵכֹן הָאֲרָמִי בְּחֹלְסֵה לִירְוֵה
 וַיֹּאמֶר לוֹ הַשִּׁמְךָ לֵךְ מִתְדַבֵּר
 עִבְדֵי יַעֲקֹב מִסּוּבַע עֲדֵי עֵוֹי שֶׁבַע
 לֵכֹן אֶת יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקְעַת
 אֶהְלוּ בְּהַר וּלְכֹן תִּקְעַת אֶת אֲחִיו
 בְּהַר הַחַלְעָד וַיֹּאמֶר לֵכֹן לִי יַעֲקֹב
 מַה עָשִׂיתָ וַתִּגְנַב אֶת לֵב כִּי
 וַתִּגְדֹּף אֶת בְּנֵי כַשְׂמֵי וַתִּחַרְבֵנִי
 לְמִיָּה נִחַבְוּ אֶת לֵב הַגִּבּוֹר אֶתִּי
 וְלֹא חָגַדְוּ לִי וְאֲשֶׁר לִחַבְוּ שֶׁמַּחַח
 בְּשִׁבְרֵים בְּתֵף וּבְכַמּוֹר וְלֹא

נִטְשָׁתִי לְנִשְׁקֵי לְבָנֵי וּלְבָנֵי
 עֲתָה הִשְׁכַּלְתָּ עֵשָׂו יִשְׁלַח
 יָדָי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רַע וְאֱלֹהֵי
 אֲבֹתֵינוּ שָׂא מִרְאֵי לֵאמֹר
 הַשִּׁמְךָ לֵךְ מִתְדַבֵּר עִבְדֵי יַעֲקֹב
 מִסּוּבַע עֲדֵי עֵוֹי וְעֲרֵה הַלֵּךְ
 חֲלַכְתָּ כִּינְכֶסֶף נִכְסַפְתָּה לְבֵית
 אֲכִיד לְמַה גִּבַּבְתָּ אֶת אֱלֹהֵי
 וַיִּמָּן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לֵלְכֹן לִירְוֵה
 כִּי אֲמַרְתִּי פִּי תִגְזַל אֶת בְּנוֹתַי
 מֵעַמִּי עִבְדֵי אֲשֶׁר תִּמְעַד אֶת
 אֱלֹהֵיךְ לֹא יִחַי עַד אֲחִינוּהֶם
 לֵךְ מִהַעֲמִיד וּקְחֵךְ וְלֹא יִדְעוּ
 יַעֲקֹב כִּי רָחַל גִּבַּבְתָּ וַיִּבְאֵהוּ לֵכֹן
 כִּי אֲחִיד יַעֲקֹב וַיִּבְאֵהוּ לֹא חָגַדְוּ
 שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת וְלֹא מֵעַד וַיַּעֲבֹר
 מֵאֶהְלוּ לֹא חָגַדְוּ וַיִּבְאֵהוּ רָחֵל
 וְרָחֵל לָקַחְוּ אֶת הַתְּרַפִּים
 וַתִּשְׂמַסְוּ בְּכַרְהֵם לֹא שָׁבַע עֲלֵיהֶם
 וַיִּמְשַׁשׁ לֵכֹן אֶת כָּל אֶהְלוּ וְלֹא
 מֵעַד וַתֹּאמֶר אֶל אֲבֹתֵי אֲחִי

וְלֹא חָגַדְוּ לִי וְאֲשֶׁר לִחַבְוּ שֶׁמַּחַח בְּשִׁבְרֵים בְּתֵף וּבְכַמּוֹר וְלֹא

בעת אשר לא אוכל לקום
 מפני כבודך נשימי לוחפש
 ולא מצא אתה תלפיו ויחד
 ליעבבני ככלבון ועני יעקב
 ואמר ללבן מה פשעי מה
 הפאתי כי דלקת אחרי ימי משעת
 את כל כלי מה מצאת מקל כלי
 ביתך שים סה נגד אחי ואחיק
 ויבחיובין שמינו זה עשרים
 שנה אנכי עמך רחליך ועניך
 לא שבלו ואירי צאנך לא
 אכלתי סוד פה לאהבתי ארץ
 אנכי אחטנה מירי תכמ שנה
 גנת יום וגנת לילה הייתי
 כיום אכלני חרב וקרחה בלילה
 ותרד שנת מי עיני זה ליעשרים
 שנה בביתך עבדתיך ארבע
 עשרה שנה בשותי כנת דושש
 שנים בעאנך ותחליף ארתי
 משכחתי עשרת מניסו לולי
 אלהי אבי אלהי אברהם ופחד

ויבחיובין שמינו זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועניך לא שבלו ואירי צאנך לא אכלתי סוד פה לאהבתי ארץ אנכי אחטנה מירי תכמ שנה גנת יום וגנת לילה הייתי כיום אכלני חרב וקרחה בלילה ותרד שנת מי עיני זה ליעשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשותי כנת דושש שנים בעאנך ותחליף ארתי משכחתי עשרת מניסו לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד

יצחק חזק לי כי עתה ריקים
 שלחתי את עניי ואת בני ענפי
 לראה אלהים ויזכר אמש ויען
 לבן ויאמר אל יעקב הבנות
 צנתי וחפנים בני והצאן צאני
 ופלא שדאתה ראה דלי הוא
 ולכתי מה אעשה לאלה היום
 או לבניה אשר ילדו ועני לבן
 נכרתיך בדיתי אני ואתה ויהיה
 בני וצנידו ויקח יעקב אבן
 וירימה מצבה ויאמר יעקב
 לאחי ולקטו אבנים ויקרחו
 אבנים ויעשו גל ויאכלו שם
 עד הגל ויקראו לגל יגד
 שיהיה גל ויעקב קראו גל עד
 ויאמר לבן הגל הזה עדי ציני
 וכי נך היום עלכן קרא שמו
 גל עד והמצפה אשר אמר
 יצחק וזה בני וכי נך כי נסתר
 איש מרעהו ואסתער את עני
 ואסתקח נשים עד צנתי יאן

כלבנותי הן בעליהן מל הבניאין ביה מן יצחק וצנתי

איש נמוך ראה אלהים ערביני
וג' נ' ואמר לבן לעקב הנה
הגלה זה והנה ממענה אשר
יריתי ביני וביןך עד הגלה זה
ערה המענה אסאני לא עבר
אליך את הגלה ואסאתה לא
תעבו אלי את הגל הארץ ואת
המענה הוצאתה ארץ
אברהם ואלהי נחור ישפטו
ביני ואלהי אביהם וישבע
עמי כפחד אביו עתה יזבח
עקב ויהיה יקר לאחי
והאלהים יאמר אל לבו וירינו
בדין וישפטו לבן ויתעק
לפניו ולפניו ויבדק אתהם
ויקראם בשם אביהם ויעקב
הלך לדרכו ובעידו מלאכי
אלהים ויאמר יעקב באשר
ראם נהנה אלהים זה ויקרא
יעקב המקום הזה מחניב

וישדח יעקב מלאכים לפניו אל
עשו אחיו ארעה שניד שדח
אדום ויעואתם לאמר מה תאמר
לאדני לעשו מה אמר עבדך
יעקב עסלם גרה ואחר עד
עתה ויהי שור והמזל צא
ועבד ושפחה ושדחה והגיד
לאדני להוצאתן בעיניך וישב
המלאכים אל יעקב לאמר
באנו אל אידך אל עשו וגם הלך
לקראתו ואל בנימאת ארבע
עשר ימים יעקב כאד ויעד
לזוהע את העם אשר ארעו
ואתה עין ואת עין ויהי
לשני מחנות ויאמר אסיה
עשו ארעה מתנה את חתונה
והיה המתנה הנשאר לפליטה
ויאמר יעקב אלהי אבי
אברהם וארעה אבי עתה הנה
האמר אלי שוב לארעך
ולמורדתך ואיטיבה עמך

וישדח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארעה שניד שדח אדום ויעואתם לאמר מה תאמר לאדני לעשו מה אמר עבדך יעקב עסלם גרה ואחר עד עתה ויהי שור והמזל צא ועבד ושפחה ושדחה והגיד לאדני להוצאתן בעיניך וישב המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אידך אל עשו וגם הלך לקראתו ואל בנימאת ארבע עשר ימים יעקב כאד ויעד לזוהע את העם אשר ארעו ואתה עין ואת עין ויהי לשני מחנות ויאמר אסיה עשו ארעה מתנה את חתונה והיה המתנה הנשאר לפליטה ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם וארעה אבי עתה הנה האמר אלי שוב לארעך ולמורדתך ואיטיבה עמך

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לְסִנְתֵי מִבְּלַח חֲסָדִים וּמִבְּלַח
הָאֵמֶת אֲשֶׁר עֵינֶיךָ תִּתְּנֵנִי
כִּי בְּמִקְלִי עֲבַדְתִּי אֶת הַיְיָ
הַזֶּה וְעַמָּה הִייתִי לְשֵׁנֵי מַחֲנֵת
דְּעִילִי נִא מִדְּרָא חֵי מִיָּד עֲשׂוֹ
כִּי יִדְא אֲנִי אֶתְּךָ כִּי יָבוֹא וְחָפְנִי
אֶסְעֵר בְּכַסְיָא וְאֶתְּרָא מִדְּרָא חֵיטֵב
אִיטִיב עַמְּךָ וְשִׁמְתִי אֶתְּרָעַךְ
כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסְפֵּר מִרְבֵּי
וַיְלֵן שֵׁם פְּלִילֵה הַהוּא יִלְחָמֵן
הַנֶּאֱבָדוֹ מִנְּחָה לְעֵשֶׂת אֲחִיו
וְיִמְאֵתִים אֶתְּנִיט עֵשֶׂתִּי
רְחִים מֵאֵן סוֹאִילִים עֵשֶׂתִּים
גְּמֹלִים מִיֵּן הַחַסְדִּים שִׁדְּשִׁי
פְּרֵה תֵּאֲרַבְעִים וּפְרֵי כֵּעֲשֶׂה
מִחֲנֵת עֲשָׂרִים וְעִידִם עֲשֶׂה
וְיִתְּנֵי זִכְרֵי עֲדָר עֲדָר
לְכֹה וְאָמַר אֵל עַבְדֵּי עֲבָר
לְכֹה וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בִּין עֲדָר
וּבִין עֲדָרֵי עוֹזֵת חֲדָא שׁוֹן
לֵאמֹר כִּי יִבְרָךְ עֲשׂוֹ אֲחִי

השחר וידא כילא יכללו ויגע
כק ירכו ותקע כק ירך יעקב
בהאבקו עמו ויאמר שלחני
כי עלה השחר ויאמר לא
אשלחך כי אם ברכתני ויאמר
אליו מה שמך ויאמר יעקב
ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית
עם אלהים ועם אנשים ותוכל
וישאל יעקב ויאמר הגידה
נא שמך ויאמר למה זה
תשאל לשמי ויברך אתו שם
ויקרא יעקב שם המקום
פנאל כי ראית אלהים פנים
אל פנים ותנעל נפשיו ויזרח
לו השמש כאשר עבר את
פנאל והוא עלע על ירכו
עלכן לא יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר על כף
הירך עד היום הזה כי נגע בכף
יד יעקב בגיד הנשה וישא

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

יעקב עיניו ויראוהו עשובא
ועמו ארכע מאות איש ויחץ
את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות וישם את
השפחות ואת לדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים והוא
עבר לפניהם וישתחווארעה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו
וירץ עשו לקראתו ויחבקהו
ויפל על צווארו וישקהו ויבכו
וישוא את עיניו וידא את
הנשים ואת הילדים ויאמר
מי אלה ויאמר הילדים
אשר חנק אלהים את עבדך
ותגשן השפחות הפה וילדיהן
ותשתחוין ותגשגב לאה
וילדיה וישתחוואחר נגש
יוסף ורחלו וישתחווי ויאמר
מילך כל המצנה הזה אשר
פגשתי ויאמר למצאחן בעיני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

כי טמא את דינה בתו ובניו היו
את מקנהו בשדה והחרשי עקב
עד באם ויציא חמורא בני שבכם
אלי עקב כל דבר אתו ובני עקב
באומן שדה בשמ עב
ויתעצבו האנשים וחר להם
מאד כי נכלה עשה בישואל
לשכב את בתי עקב ובן לא
יעשה וידבר חמורא אתם לאמר
שבכם בני חשקה נפשו בבתכם
תנונא אתה לו לאשה וזה התחתי
אתנו בנתים תתנו לנו ואת
בנותינו תקחו לכם ואתנו תשבו
והארץ תהיה לפניכם שבו
וסחרוה והאחוזו ביה ויאמר
שבכם אלא כיה ואל אחיה
אמצא חן בעיניכם ואשר
תאמרו ואל יאתו הרבו עלי מאד
מהרומתו ואתנה כאשר
תאמרו ואל יתנו לי אתה הנע
לאשה ויענו בני עקב את

חב
בלש
ויעקב
שמע
ואמר
כחשון
אישה
בתרל
כי חרש
עליה
למה
חס
מעו
מעו
ולא
מצאו

שבכם ואת חמורא בניו במרמה
וידברו אשר טמא את דינה
אתם ויאמרו ואלהם לא נזכר
לעשות הדבר הזה לתת את
אחתנו לאיש אשר לו עמלה
כי חרפה הוא לנו ואך בזאת
נאות לכם אם תהיו כמנו לחמור
לכם כל זכרו ונתנו את בנותינו
לכם ואת בנותיכם נקח לנו
ושבנו אתכם וחינו לעם אחד
ואם לא תשימנו אר ינו
להמול ולקחנו ואת בנותנו והלכנו
וייטבו דבריכם בעיני חמור
ובעיני שבכם כחמור ואל
אחר הנער לעשות הדבר כי
חפץ בתי עקב והוא נכבד
מכל בית אביו ויבא חמור
ושבכם בנא אל שער עירם
וידברו אל אנשי עירם לאמר
האנשים האלה שילמיס הם
אתנו וישבו בארץ ויסחרו

חב
בלש
ויעקב
שמע
ואמר
כחשון
אישה
בתרל
כי חרש
עליה
למה
חס
מעו
מעו
ולא
מצאו

ערתו ויהי עמדי כדרך אשר
הלכתיו ויתנו אלי עקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת האלה אשר עם
שכם ויסעו ויהי חתת אלהים
עלה ערבים אשר סביבותיהם ולא
דפוא אחרי בני יעקב ויבא יעקב
לזוה אשר בארץ כנען הוא
בית אלהא וכל העם אשר עמו
ויבן שם מזבחות וקרא למקום
אל בית אל כי שם נגלו ארליו
האלהים כפרחו מפני ארליו
ותמת דבה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לכית אל תחת
האלון ויקרא שמו אלון כבת

וְיִתְּנֵם לְעַמּוּלָא וְיִתְּנֵם לְעַמּוּלָא וְיִתְּנֵם לְעַמּוּלָא

אם ישראל יהיה שמך ויקרא
את שמו ישראל ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה
גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים
מחל עיך יצאו ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם ולי יעקב
לך אתנה ולזרעך אחר יקראתו
את הארץ ויעל מעליו אלהים
כמקום אשר דבר אתו ויעב
יעקב מצבה במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך
ויעק עליה שמו ויקרא יעקב
את שם המקום אשר דבר אתו
שם אלהים בית אל ויסענו מצבת
אל ויהי עוד כפרתה ארץ
לכוא אפרתה ותלך רחל ונתקש
בלדתה ויהי בהקשתה בלדתה
ותאמר לה המילדת אלית יהא
כי גמזה לך בני ויהי בעצאת נפשה
כי מתה ותקרא שמו בן דאוני
ואביו קרא לו בני מיך ותמת

וְיִתְּנֵם לְעַמּוּלָא וְיִתְּנֵם לְעַמּוּלָא וְיִתְּנֵם לְעַמּוּלָא

לבית

קברת

חס

יעקב

דין

חייב

ג

א

ב

אבל

נדב

אור

פג

י

ישש

א

ב

אור

ישש

א

שנה ויגוע יעקב וימת ואסף
אל עמי זמן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

ואלה תלדות עשו הוא אדום
עשו לקח את נשיו מבנות
כנען את עדה בתאילון החתי
ואת אהליכמה בת ענה בת
צבעון החייו ואת כשמת בת
ישמעאל אחות נביחה ותלד
עדה לעשו ואת אלישבת
ילדה את דעמאל ואת ליפמד
ילדה את יעיש ואת יעלס ואת
קרח אלה בני עשו אשר ילדו
לו בארץ כנען ויקח עשו את
נשיו ואת בניו ואת בניו
ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל חמוסו ואת
כל קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אלארץ ארם
ועקב אחיו ופיתיה

רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא
בית לחם ויעבד עקב מצבה
על קברתה הוא מצבת קברת
רחל עדה יוס ויסע עישודאלו יט
אהלה מהלאה למגדל עדה ויהי
בשכון ישראל בארץ ההוא
וילך ראובן וישכב את בלהה
פידג שאכיו וישמע עישודאל

ויהיו בני יעקב שנים עשר
בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבלון בני רחל יוסף ובנימן
ובני בלהה שפחת רחל דן
ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה
גד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בצפון ארם ויבא יעקב
אליעקב אכיו ממרא קרית
תארבעה ואת ברון אשר גד
שם אברהם ויעקב ויהיו
ימי יעקב מאת שנה ושמונים

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ
מגודיהם לשאת אתם מפני
מקניהם וישב עשו ברהר
שעיר עשו הוא אדום ואלה
תלדות עשו אבי אדום בהר
שעיר ואלה שמות בני עשו
אליפי בן עדה אשת עשור רעואל
בן כשמת אשת עשו ויהיו בני
אליפי תמן אומר צפן וגעתם
וקנזו ותמונע היתה פילגש
לאליפי בן עשו ותלד לאליפי
את עמלק אלה בני עדה אשת
עשו ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומה אלה היו בני
כשמת אשת עשו ואלה
היו בני אהליבמה בת ענה
בת צבעון אשת עשו ותלד
לעשו את עישיש ואת יעלם
ואת קרח ואלה אלופי בני עשו
בני אליפי בכור עשו אלוף
תימן אלוף אומר ארץ צפן

יהוה יצא עליון שפן וענק כעו עליוה דב יא צפ עליו שפן עקן כעו עליוה יהוה ווי דב יא יוצי תועה קפלא סיפ

אלוף קנזו ואלוף קרח אלוף
געתם אלוף עמלק אלה אלופי
אליפי בארץ אדום אלה בני עדה
ואלה בני רעואל בן עשו אלוף
נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף
מה אלה אלופי רעואל בארץ
אדום אלה בני כשמת אשת
עשו ואלה בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יעשי אלוף
יעלם אלוף קרח אלה אלופי
אהליבמה בת ענה אשת עשו
אלה בני עשו ואלה אלופיהם
הוא אדום ואלה
בני שעיר החדר ישבי הארץ
לוטן ושוכל וצבעון וענא
ודשון ואערוד ישן אלה אלופי
החדר בני שעיר בארץ אדום
ויהיו בני לוטן חרי ויהימם
ואחות לוטן תמנעו ואלה בני
שוכל עלן ומנחת ועיבל טפן
ואונם ואלה בני צבעון ואיה

יהוה יצא עליון שפן וענק כעו עליוה דב יא צפ עליו שפן עקן כעו עליוה יהוה ווי דב יא יוצי תועה קפלא סיפ

יעשי

בן יעאל בלוב חם

בארץ פנען אלהתלדות יעקב
יוסף שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בעאן והוא נער
את בני בלחה ואת בני זלפה נשי
אביו ויצא יוסף את הדבתם רעה
אלא ביהם וישאל אלהב את
יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא
לו ועשה לו כתנת פסים ויראן
אחיו כי אתו אלהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ולא יכרו
דברו לשלם ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא
אתי וישמר אליהם שמעונא
החלום הזה אשר חלמתי
הנה אנתנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי
וגם בעצה והנה תסבינה אלמתי ונכס
ותשדתי ויין לאלמתי ויאמרו
לו אחיו המלך תמלך עלינו
אם משולת משל בנו ויוספו
עוד שנא אתו על החלמתו וע

והנה העל והנה וקול האלמים והיה כאשר יהלם - וב פה הנה הער הער וקול שיהשמיע עבדי ואמר - והנה הער

דבריו ויחלם עמד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה
חלמתי חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי ויספר אל אביו
ואלא אחיו ויגער בו אביו ויאמר
למה החלום הזה אשר חלמתי
הכוא נכוא אני ואמר ואחיד
להשתחות לך ארעה ויקנאו בו
אחיו ואביו שמראתה דברו וילי
אחיו לדעות את עאן אביהם
בשכסו ויאמר ישאל אליו סן
הלוא אחיד רעים בשנס לכה
ואשלחך אליהם ויאמר לו
הנני ויאמר לו לך נא רא
את שלום אחיד ואת שרום
העאן והשעבני דברו ושלחהו
מעמק חברון ויצא שכמה
וימצאהו איש וחנה תעה
בשדה וישאלהו איש לאמר
מהתבקש ויאמר את אחי

והנה העל והנה וקול האלמים והיה כאשר יהלם - וב פה הנה הער הער וקול שיהשמיע עבדי ואמר - והנה הער

והנה העל והנה וקול האלמים והיה כאשר יהלם - וב פה הנה הער הער וקול שיהשמיע עבדי ואמר - והנה הער

זימרה וכל הוי וקיעלה הם רעים האנשים שמואל ויאמר ליהוה ואלה האנשים

אנכי מבקש הגידה נא לי איהם
הם רעים ויאמר ואיש נסעו
מזה כי שמעתי אמרים נלכה
דתינה וילך יוסף אחר אחיו
וימצאם בדתן וידאואתו מרחק
ובטוחים יקרב אליהם ויתנכרו
אתו להמיתו ויאמר איש אל
אחיו הנה בעל החלמות הלזה נא
ועתה לכו ונהרגו ונשלכרו
באחד הפרות ואמרנו חיה רעה
אכלתהו ונראה מה היהו חלמתיו
וישמע ראובן ויעלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפשו ויאמר
אלהם ראובן אלת שפכודם
השליכו את אל הבור הזה אשר
כמדבר ויד אלת שולחונו למען
העיל אתו מידם להשיבו אל אביו
ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתפו
את כתנת הפסים אשר עליו
ויקחהו וישלכו אתו הפרה

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

והבור רק אין נמסר שם ואלו
לחם וישא עיניהם ויראו והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להוריד מערימהו
ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע
כי נהרג את אחינו וכפינו את
דמו ולכו תמפרנו לישמעאלים
וידנו אלהינו כי אחינו
בשרנו הוא וישמענו אחיו
ויעברו אנשים מדינים סחרים
וימשיכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף
לישמעאלים פנעשרים כסף
ויבאו את יוסף מן ערימהו
וישב ראובן אל הנפוסות
אין יוסף בבור ויקבע את כתפו
וישב אל אחיו ויאמר הילך
איננו ואתם אשה אינכם אינכם
את כתנת יוסף וישחטו שיעיר
עיסו ויטבילו את כתנת בדים

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

והבור רק אין נמסר שם ואלו

אוסר ישרים כוסד יאמר לכותביוס י וד כל אפוזר יסד (לית) אסו ומוס אפז יקורכ אס

ותסף עוד ותלך בן ותקרא
 את שמו שלח זה יה בכאב
 בלדמה אתי ויסק יהודה אשה
 לער בכורו ושמה תמר ויהי
 ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
 וימתהו יהוה ויאמר יהודה לאונן
 בא אל אשת אחיך ויבס אתה
 והקס ורע לאחך וידע אונן כי
 לא לו יהיה חלק עתה אם לא
 אלא שת אחיו ושחת ארצה לבית
 עקזרע לאחיו וידע בעיני
 יהוה אשד עשה וימת גם אתו
 ויאמר יהודה לתמר כל רג
 עכבי אלמנה בית אבך עדי גד
 שלה בני כי אמר פקיסות גם
 הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
 בית אביה וילכו ימיסותמת
 בתשוע אשת יהודה ויפחם יהודה
 ויעל על גזוז צאנן הוא חירה
 רעהו הערלמי תסנתהו ויגד לתמר
 לאמר הערלמי עליה תמנה

וישלחו את כתנת הפסים ויביאו
 אל אביהם ויאמרו זאת מ צאנו
 הכרנא הכתנת פנך הוא אסלא
 ויכירה ויאמר סתנת בני חיה
 רעה אכלתהו סורף סורף יוסף
 ויקרע יעקב שמלתיו וישם
 שק במתניו ויתאבל על בניו
 ימים רבים ויקמו כל בניו וכל
 בנתיו לנחמו וימאן להתנחם
 ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה
 ויבך אתו אביו והמר נים
 מכרז אתו אל מעדים לשם פר
 סרים פרעה שר הטובחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת
 אחיזיט עד איש ערלמי ושמו
 חירה וידאשם יהודה בתאי ש
 כנעני ושמו שוע ויקרה
 ויבא אליה ותהר ותלך בן
 ויקרא את שמו ער ותהר עוד
 ותלך בן ותקרא את שמו אונן

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

לא יתן ר יחזיקה י ייע אונן לר שר שסכנות הזי המכביה עובר בעצב - ולא לו עתה ומל חלף שמה

שנים הנה ושבע השבועים
הקודם שדמות הקדים יהיו
שבע שני רענב הוא הדבר
אשר הכרת יאל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את
פרעה הנה שבע שנים צאות
שבע גדול בכל ארץ מצרים
וקמו שבע שני רענב אחריהן
ונשכח כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב את הארץ
ולא יזדעזע שבע בארץ מפני
הרעב הוא אחרי כן כי כבוד
הוא מאד ועלה שנות החלום
אל פרעה פעמים כי נכון
הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשותו ועתה יהא
פרעה איש נכון וחכם וישיתח
על ארץ מצרים יעשה פרעה
ויפקד מקדים על הארץ וחמש
את ארץ מצרים בשבע
שני השבעו ויקבצו את כל

ל
ג
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אכל השנים הטבות הבאת
האלה ויצבחו כרתת יד פרעה
אכל מצרים ושם הוזהרה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיו בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברענב וייתב
הדבר בעיני פרעה ובעיני כל
עבדיו ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא בזה איש אשר הח
אלהים ביו יאמר פרעה אל
יוסף אחרי חוד יע אלהים
אותך את כל זאת איך נבוא
וחכם כמון אתה תחיה על
ביתו ועל פיר ישק כל עמי
רק חכסא אנגל ממדיו יאמר
פרעה אליו יוסף האה נתתי
אתך על כל ארץ מצרים אשר
פרעה אתם ששון מעד יגא
וימו אתה על יד יוסף וילכש
אתו בגדי ששון וישם רגל
ההב על צוארו ויכב אתו

ל
ג
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

במרה בתה משנה אשר לו
ידאן ליכני אכרד ונתון אתו
על כל ארץ מערים ויאמר
פרעה אייזוסף אנני עה ובלעדיו
לא ידים איש אתה ואתה גלו
בכל ארץ מערים ויאמר פרעה
שני יוסף עפנת פענח ויתקלו
את אסנת בת פוסף פדע תהן
אן לא שחוי עא יוסף על ארץ
מערים ויאמר פרעה לשיס טע
בעמח לפני פרעה מלך מערים
ויאמר פרעה מלמי פרעה ויעבד
בכל ארץ מערים ותעשה הארץ
בשבע שני השבע לקמצו
יקבץ יתכל אכל שבע שנים
אשר היו בארץ מערים ויתו
אכל בערים אכל שורה יוד
אשר סביבתה נתן בתה
ויעבד יוסף בר בחור הים
הרבה מאד עד כי חדל
לספר כי אין מספריו וליוסף

ילד שני בנים בטרם תג
שנת הרעב אשר ילדה לאט
בת פוסף פרע עכחן אוו ויקרא
יוסף את שם הכבוד מנשה כי
נשני אלהים את כל עמליו את
כ"ב ונ"ב יתגס השני
קרא אפרים כי חפרני א הים
כארץ עניין ותכלינה שבע
שני השבע אשר הנה בארץ
מערים ותחלינה שבע שני
הרעב לבוא באשר אמר יוסף
יהיה ילד בכל הארץ וכלו
ארץ מצו שהי לחנו ה
ילאדע מערים ויענה העם
לדחם ואמר פרעה
לכל מצר יוסף לבוא יוסף
אשר יאמר להם עשו ויתו
הוד על פר פני ארץ ויפתח
יוסף את כל אשד לחם וישב
למצר שוין חוקה רעב בארץ
מערים וכל הארץ בא

ימיה לשעבר אליו סוף פי
וזק הדעב כלל הארץ ויהא
יעקב פי יששכר במערים
ויאמר עקב כלב נלמה תראה
ויאמר הנה שמעתי פי יש
שכב כלל הארץ ויהא
ועבדו עמם ותתנה ולא
נמותנו ויהא חיוסף עשורה
לשכב פי ממערים ואתכנעו
חיוסף לא שלח יעקב את אחיו
כי אמר פי קדא נאסו ויבאו
שדאל לשכב בתוך הבאים פי
דעב בארץ ויהא
הוא השליט על הארץ הוא
חמש בני לכלל הארץ ויהא
אחיוסף וישתחוו לו ויהא
יהא חסד את אחיו ויכרתם עתה
אליהם וידברו חסד וישאמר
אליהם מאן אתם ויאמרו
חאדן פי לשכב אליו וכך
ויאמרו ויהא חסד ויהא

ויזכר חסד את חסד מות אשר
חלס לחס ויאמר חסד מרגלים
אתם לראות את עדות הארץ
כאתם ויאמר חסד לא יאמר
ועבדיך באו לשכב אליו פלג
בנאי שאחר חסד בניסא חסד
לאהו עבדיך מרגלים ויאמר
אלהם לא כי עדות הארץ אתם
לואו ויאמר חסד עתים עשר
עבדיך אחיסא חסד בני איש
אחד בארץ פנע והנה חסד ויהא
אבינו חסד והאמר אינו
ויאמר חסד חסד חסד חסד
דברתי אלכם לחסד מרגלים
אתם כזאת חסד חסד חסד
אם תעשו חסד חסד חסד חסד
אחרי חסד חסד חסד חסד חסד
אחרי חסד חסד חסד חסד חסד
ואמר חסד חסד חסד חסד חסד
אתם חסד חסד חסד חסד חסד
מרגלים חסד ויאמר חסד חסד

115

משמר שלשת ימים ויאמר
 אלהם יוסף כיום השלישי זאת
 עשו וחיאתה אלהים אמירא
 אם בניסאתם אחיכם אחד אשר
 כבית משמרכם ואתם לבו
 הביאו שכר רעבון בתכם ואת
 אחיכם תקטן תביאו אלי ואמנו
 דבריכם ולא תמותו ויעשו כן
 ויאמרו איש אל אחיו אבר
 אשמים אנהנו על אחינו אשר
 ראינו עדת נפשו בהתחננו
 אלינו ולא שימענו ערבן כאח
 אלינו הצדה זאת ויעו ראובן
 אתם לאמר חלו אמת
 אליכם לאמר אלה חטאינו
 ולא שמעתם וגסדמו הנה
 נדרשי והם לא ידעו כי שמע
 יוסף כי המליץ כינתם יוסף
 מעליהם ויבך וישב אלהם
 וידבר אלהם וישחמאתם את
 שמעו ויאמרו אתו לעיניהם

ועו יוסף וימלאו את כליהם כסף
 ולהשיב כסף אלו שאלו שמו
 ולתת להם צדה לדרך ויעשו
 להם כן וישאו את שבדם ער
 חמריהם וילכו משם ויפתח
 האחד את שקו לתת מספיא
 לחמרו פמרון וידא את כספו
 וינהחא כפיא מתחתו ויאמר
 אלא חי הושב כספי וגם הנה
 כאמת חתי ויעאלכם ויחררו
 איש אל אחיו לאמר מה זאת
 עשה אלהים לנו ויבאו אל
 יעקב אביהם ארצה כנען
 ויגידו לו את כל הקרת אתם
 לאמר ודברתי שאדני הארץ
 אתנו בשותותו ויתן אתנו כמרקלים
 אתה הארץ ונאמר אליו בניס
 אנהנו לא היינו מרגלים ושנים
 עשר אנחנו אחים בני אבינו
 האחד איננו והקטן הקטן את
 אבינו בארץ כנען ויאמר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אתה מנחה הוא אתו שנה בסף
לקחובידם ואת בנימין ויסמו
וידדו מצרים ויעמדו לפני יוסף
וידא יוסף אתם את בנימין ויאמר
לאשר על ביתו הבאת האנשים
הביתה וטבח טבח והכין כבאת
יאלו האנשים בעהרים
ויעשה איש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את האנשים
ביתו ויוסף וייראו האנשים
כיהונת בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השכנא מתחתנו
כדחלה אנחנו מובאים
להתגלל עלינו ולדחל נפל
עלינו ולקחת אתנו לעבדים
ואתחמדינו וישוא אלה איש
אשר על בית יוסף וידברו
אלין פתח הבית ויאמרו כי
אדני יוד ירדנו בתחלה לעבד
אכלו ויהי כי באנו אלהמרון
ונפתחה את אמתחתנו והנה

וידדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף
וידא יוסף אתם
את בנימין ויאמר
לאשר על ביתו
הבאת האנשים
הביתה וטבח
טבח והכין כבאת
יאלו האנשים
בעהרים
ויעשה איש
כאשר אמר
יוסף ויבא האיש
את האנשים
ביתו ויוסף
וייראו האנשים
כיהונת בית
יוסף ויאמרו
על דבר הכסף
השכנא מתחתנו
כדחלה אנחנו
מובאים
להתגלל עלינו
ולדחל נפל
עלינו ולקחת
אתנו לעבדים
ואתחמדינו
וישוא אלה איש
אשר על בית
יוסף וידברו
אלין פתח הבית
ויאמרו כי
אדני יוד ירדנו
בתחלה לעבד
אכלו ויהי כי
באנו אלהמרון
ונפתחה את
אמתחתנו והנה

הנער אתו ונקומה ונלכה ונחיה
ולא נמות גסא נחמו גסא תהגם
טפני אנכי אער בני מירי
תבקשניו אם לא הביאתו אליך
והצנתו לפניך וחטאתי לך
כלהימים כי לולא התמהמתו
פיעתה שבני זה פעמים ויאמר
אלהם ישראל לא כיהם אם כן
אפוא זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו לאיש
מנחה מעט עריו מעט רבש
נכאת ולטבטבים ושקדים
וכסף משנה קחובידכם ואת
הכסף המושכנא מתחתכם
תשיכו בידכם אולי משנה
הוא ואת אחיכם קחו וקומו
שוכו אלה איש ואר שדי
יתן לכם רחמים לפני האיש
ושלח לכם את אחיכם אחר
ואת בנימין אני כאשר
שכלתי שכלתי ויקחה האנשים

וידדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף
וידא יוסף אתם
את בנימין ויאמר
לאשר על ביתו
הבאת האנשים
הביתה וטבח
טבח והכין כבאת
יאלו האנשים
בעהרים
ויעשה איש
כאשר אמר
יוסף ויבא האיש
את האנשים
ביתו ויוסף
וייראו האנשים
כיהונת בית
יוסף ויאמרו
על דבר הכסף
השכנא מתחתנו
כדחלה אנחנו
מובאים
להתגלל עלינו
ולדחל נפל
עלינו ולקחת
אתנו לעבדים
ואתחמדינו
וישוא אלה איש
אשר על בית
יוסף וידברו
אלין פתח הבית
ויאמרו כי
אדני יוד ירדנו
בתחלה לעבד
אכלו ויהי כי
באנו אלהמרון
ונפתחה את
אמתחתנו והנה

כסף איש כפי אמתחתו כסף
כמשקלו ונשכ אתו כידני
וכסף אחר הורדנו כידני ולעבד
אכל לא ידענו מי שם כסףנו
באמתחתינו ויאמר שלום לכם
אלה יראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מסמון באמתחתכם
כסף כסף בא אלו ויצא אלהם
את שמעון ויצא האיש את
האנשים בית יוסף ויתקומם
וירחצו תליתם ויתן מס פוא
לחמריהם ויכיננו את המטה
עדכוא יוסף בעהדים כי
שמענו כי שם יאכלו לחם
ויבא יוסף הביתה ויביאו לו
את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארעהו וישאל
להם לשלום ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר אמרתם
העוררנו חיי ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חיי ויקחו

וישתחו וישא עניו וירא את
בנימין אחיו בראשו ויאמר הזה
אחיכם הקטן אשר אמרתם
אלי ויאמר אלהים יחנך בני וימתו
יוסף כי נכמדו חסדו אל אחיו
ויבקש לכפות ויצא החרידה
ויבר שמהו וירחץ פמו ויעא
ויתאפק ויאמר שימו לחם
וישימו לו לחם ולחם לבדים
ולמערים האכלים אתו לבדים
כי לא יוכלו המערים לאכל את
העפרים לחם כיתו עבה הוא
למערים וישבו לפניו חכך
כבכרתו והצעיר כצעירי
ויתמהו האנשים איש ארעהו
וישא משאת מאת פמו אלהם
ותרב משאת בנימן ממשות
כלם חמש ידות וישתחו
וישפחו עמו ויצאו את אשר
ערל ביתו לאסר סלא את
אמתחת האנשים אכל

איו
ג
כ
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

לא אבאנו אליך וחטאתי לאבי
כלהימים ועתה ישבנא עבדך
תחת הנער עבד לאדני והנער
יעל עסא חיו כי איך אעלה
אלאבי והנער איננו אתי פן
אדאה ברע אשר ימצא אה
אביו ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנעבים עליו ויקרא הוא עאוכר
איש מעלי ולא עמד איש אתו
בהתודע יוסף אלא חיו וידק את
קלו בכבי וישמענו מצרים
וישמע בית פרעה ויאמר יוסף
אלא חיו אני יוסף העמד אבי חיו
יכלוא חיו לענות אתו כי נבלו
מפניו ויאמר יוסף אלא חיו
גשונא אלי וישו ויאמר אני
יוסף אחיכם אשר מכתם
אתי מצרימה ועתה אלתעצב
ואליהך בעיניכם כי מכתם
אתי הנח כי למחיה שלחני
אלהים לפניכם כי זה שנתים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לץ

הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
שנים אשר איז חריש וקציר
וישלחני אלהים לפניכם לשום
לכם שארית בארץ ולחחיות
לכם לפני יטה גדלה ועתה לא
אתם שלחתם אתי הנח כי
האלהים וישימני לאב לפניך
ולאדון לכל ביתו ומשל בכל
ארץ מצרים ומהרו ועלו אל
אבי ואמרתם אליו כה אמר
בני יוסף שמני אלהים לאדון ומ
מצרים סדה אלי אלתעמד וישני
בארץ גשן והיית קרוב אל
אתה ובניך ובני בניך ועאנק
ובקרר וכל אשר לך גבל כלתי
אתך שם פיעמד חמש שנים
רעב פתור שאתה וביתך וכל
אשר לך והנה עיניכם ראות
ועיני אחי כעמון כי פי המדבר
אליהם והגדתם לאבי את כל
כבודי כמעדים ואת כל אשר

אנשים ויעגם לפני פרעה ויאמר
 פרעה אלא אחי מה מעשיכם
 ואמר הוא אל פרעה רעה עאן
 עבדיך גסא חנוגם אבותינו
 ואמר הוא אל פרעה לגור בארץ
 פאני פיאין מרעה לעאן אשר
 לעבדיך כיכבו הרעב בארץ
 פנען ועתה ישבותא עבדיך
 בארץ גשן ויאמר פרעה אל
 יוסף לאמר אביך ואחיו פאן
 אליך ארץ מערים לפניך הוא
 פמיטב הארץ הושבתא את אביך
 ואת אחיו ישבו בארץ גשן
 ואסידעת וישפם אנשי חיל
 ושמתם שרי מקנה על אשר
 ליו יבא יוסף את יעקב אביו
 ויעמדו לפני פרעה ויכרך
 יעקב את פרעה ויאמר פרעה
 אל יוסף פמה ימי שני חייך
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי
 שני מגורי שליטים ומאת שנה

ו
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

מעט ורעים היו ימי שני חיי
 ולא השיב איתו שני חיי אביו
 כימי מגוריהם ויכרך יעקב את
 פרעה ויעא מלפני פרעה וישב
 יוסף את אביו ואת אחיו ויבא
 להם אחזה בארץ מצרים ספמיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר
 ענה פרעה ויסלכל יוסף את אביו
 ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
 לפי חסדו ולחסאיז בכל הארץ
 כיכבו הרעב מאד ותלה ארץ
 מערים וארץ פנען מפני הדעב
 וילקט יוסף את כל חכסות הארץ
 בארץ מצרים ובארץ פנען
 בשאר אשיריהם שבירים ויבא
 יוסף את החכסות ביתה פרעה
 ויתם החכסות מארץ מצרים
 ובארץ פנען ויבא כל מצרים
 אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נעמד כיאנס פסק
 ויאמר יוסף הכו מקניכם

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

וְאֵתְנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם אִפְסָה
כֶּסֶף וְיָבִיאוּ אֶתְמִקְנֵיהֶם אֵלַי יוֹסֵף
וְיִתֵּן לָהֶם יוֹסֵף אֶחָד מִבְּשֵׂימוֹתָיו
הָעֵצָה וְכִמְהֵרָה יִבְכְּרוּ וְכִחְמוּרִים
וְיִנְהַלְסוּ בְּלֶחֶם כִּכְרֵי מִקְנֵיהֶם
כִּשְׂנֵה הַהוּא וְנִתְּנָה שְׂנֵה הַהוּא
וְיָבִיאוּ אֵלָיו כִּשְׂנֵה שְׁנֵית וַיֹּאמֶר
לָוֹלָא נִכְחַד מֵאֲדֵנִי כִי אִסְתֵּם
הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַכֹּהֵן הָאֵלֶּינִי
לֹא נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדֵנִי בְּלִיתֵי אִם
גִּזְתֵּנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ לְמָה נִמּוּת
לְעֵינֵיךָ גַּם אֲנַחְנוּ גַם אֲדַמְתֵּנוּ
קִנְהָתֵנוּ וְאֵתְמִתֵּנוּ בְּלֶחֶם
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ עֲבָדִים
לְפָרְעָה וְתִקְדָּרַע וְנִהְיֶה וְלֹא
נִמּוּת וְהָאֲדַמְתָּ לֹא תִשָּׁם וְיִמָּן
יִסְף אֶתְכֹל אֲדַמְתָּ מֵעֲרִים
לְפָרְעָה כִּי מִכָּח מַעֲרִים אִישׁ
שָׂדֵהוּ כִּי חֹק עֲלֵהֶם הָרַעַב
וְתִהְיֶה הָאָרֶץ לְפָרְעָה וְאֵתְהַעֵב
הַעֲבִיר אֶתְוֹלְעֵרִים מִקְדָּחָהּ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

מַעֲרִים וְעַד קָצְוָה וְרָקְאָה מֵהַ
הַכֹּהֲנִים לֹאֲסָה כִּי חֹק לְכַחֲנִים
מֵאֵת פָּרְעָה וְאֶכְלֹא תִשָּׁם אֲשֶׁר
נִתְּן לָהֶם פָּרְעָה עַל כֹּל אֲמִכְרוּ
אֶתְאֲדַמְתֵּם וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵל
הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֵת
אֲדַמְתֵּכֶם לְפָרְעָה הֲאֵלֶכֶם זָרַע
וְזָרַעְתֶּם אֶתְהָאֲדַמְתֵּי וְדָלִיָּה
כִּתְבוּ אֵת וְנִתְּנָה חֲמִישִׁית
לְפָרְעָה וְאֲרַבְעֵ הַיְדֵית הִיָּה לָכֶם
לְזָרַע הַשָּׂדֶה וְלֹא כֹלְכֶם
וְלֹאֲשֶׁר עֲבָדֵיכֶם וְלֹא כֹל לְטַפְלֵכֶם
וַיֹּאמְרוּ הַחַיִּים נָמֹ צִי אֲדַחֵץ
כִּעֲבָדֵי אֲדֵנִי וְהֵינּוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה
וַיִּשָּׁם אֶתְהָ יוֹסֵף לְחֹק עַד הַיּוֹם
הַזֶּה עַלֹּאֲדַמְתָּ מַעֲרִים לְפָרְעָה
לְחֹמֶשׁ רֶגֶל אֲדַמְתָּ חַיִּים
לְכֹהֵן לֹא הִיָּה לְפָרְעָה וְשָׂם
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּשְׁכֵּן
בְּשֵׁן וַיֵּאחֲזֵ בְּהֵמַתְּוֹ וַיִּזְרַם
מֵאֲדֵי וַיְהִי יַעֲקֹב טָרַף יִשְׂרָאֵל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

כַּאֲרֵץ פְּנֵי וּכְבָר אֲתִי וְאָמַר
 אֵלֵי הַנֶּעַם מִפֶּה וְהַר בֵּית לָךְ
 וְנִתְמַד לְקֹהֵל עַמִּים וְנִתְמַד
 הָאָרֶץ הַזֹּאת לְדַעַד אַחֲרֵיךְ
 אַחַת עוֹלָמוֹ עֵתָה שְׁנֵי בָנֶיךָ
 הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לִיהִם אֶפְרַיִם
 וּבְנֵי מִצְרַיִם וְשָׁמַעְנוּ יְהוָה
 לִי וּמִלֹּדֶת אֲשֶׁר הוֹלִדְתָּ
 אַחֲרֵי יְהוָה לְךָ יְהוָה עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם
 יִקְרָאוּ וּבְנֵי חִלְתָם וְאֲנִי בְּבָאִי
 מִפְּדוֹן מִתָּה עֲלֵי רַחֵם בְּאֶרֶץ
 פְּנֵי כִדְיָךְ בְּעוֹד כְּבֹרֵת אֶרֶץ לְבָא
 אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדָרְךָ
 אֶפְרַתָּה וְאֶבִּית לְחָם וְיִירָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יוֹסֵף וְיֹאמְרוּ
 מִי אֵלֶּה וְיֹאמְרוּ יוֹסֵף אֶל בְּנֵי
 בְנֵי הָאֵם אֲשֶׁר נִתְּן לִי אֱלֹהִים
 כִּי הוּא וְיֹאמְרוּ קָחֵם מֵאֵלֵינוּ וְאֶבְרָחָם
 וְעַיִנֵי יִשְׂרָאֵל כִּכְדוֹ מִזְקָן לֹא
 יִגְבַּל לָרֹאשׁ וְיִגַּשׁ אֶת סֹאֵרֹן

וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ
 וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ

שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְהָיָה יְמֵי יַעֲקֹב
 שְׁנֵי חַיֵּי שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבַּעַת
 וּמֵאֵת שָׁנָה וְיִפְתְּכוּ מֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמוֹתוֹ וְיִקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וְיֹאמַר
 לְוָאֵם נָא מִצְרַתְיָן בְּעֵינֶיךָ
 שִׁיבְנֵי אֶדְרָתְךָ תַּחַת יָרְכִיו עֲשֵׂיתָ
 עִמָּדִי חֶסֶד וְאֶמַת אֶלְטָתְךָ כְּרָנִי
 בְּמִצְרַיִם וְשִׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתָי
 וְנִשְׂאֹתֵנִי מִמִּצְרַיִם וְקָבַרְתְּנִי
 בְּקַבְרֹתָם וְיֹאמְרוּ אַנְכִי אַעֲשֶׂה
 כְּדַבְּרֶיךָ וְיֹאמַר הֲשִׁבְנֵה לִי וְשֶׁבַע
 לֹו וְיִשְׁתַּחֲוֶי יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ
 הַמֶּטֶה

וְהָיָה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְיֹאמַר לְיוֹסֵף הִנֵּה אֲנִי חָלָה
 וְיִקָּח אֶת שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת
 מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרַיִם וְיִגַּד
 לְיוֹסֵף וְיֹאמַר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף
 בָּא אֵלַיךְ וְיִתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וְיִשָּׁב
 עַל הַמֶּטֶה וְיֹאמַר יַעֲקֹב בָּא
 יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי נְדָה אֵלַי כְּלוֹז

וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ וְיֹאמְרוּ

וַיִּשְׁקֻלְהֶם וַיַּחֲבֹק לְהֵסֹב וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־זֹסֵף רְאֵה פָנַי לֹא
פָלַחְתִּי וְהִנֵּה הִדְרָה אֵת אֱלֹהִים
גַּם אֶת־זֶדְעָרְךָ וַיִּזְעַק יֹסֵף
אֲתָם מֵעַם כְּרַבְיּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לִפְנֵי אֶרְצָהּ וַיִּקַּח יֹסֵף אֶת־
שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ
מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה
כִּשְׁמָאלוֹ מִיִּמֵן יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ
אֵלָיו וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמָיו
וַיִּשֶׁתְּ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא
הַעֲנֵד וְאֶת־שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ
מְנַשֶּׁה שֶׁכָּל־אֶתְדֵי־כִי מְנַשֶּׁה
הַכְּבוֹד וַיִּבְרַךְ אֶת־יֹסֵף וַיֹּאמֶר
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְוּ אֲבֹתַי
לִפְנֵי וְאֶבְרָהָם וַיַּעֲקֹב הָאֱלֹהִים
הִרְעָה אֶת־יָמַי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
הַמְּלֶאךְ הַגָּאֵל אֶת־יָמֵי מְכַלְדֵּי
יִבְרָאֵת חַנְעָדִים וַיִּקְרָא בְּהֵם
שְׁמוֹ וְשֵׁם אֲבֹתָם וַיַּעֲקֹב
וַיִּתְּן לָרֶבֶב בְּמֶלֶךְ הָאָרֶץ וַיִּזְרַק

וְיִבְרַכְסָם
בְּיוֹם הַהוּא
לְחַמְדָּה
אֵלֶיךָ יְיָ

זֹסֵף כִּי־שִׁית אֲבִיךָ יָמֵינוּ עַל
רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְזֶדְעָרְךָ כִּי־כִי
וַיִּתְמַךְ יָדָאֲבִיךָ לְחַסִּיד אֲתָהּ
מֵעַל וְאֶשְׁאֲפִרְיִם עַל־רֹאשׁ
מְנַשֶּׁה וַיֹּאמֶר יֹסֵף אֲלֵי אֲבִיךָ
לֹא כִן אֲבִי כִי־זָה הַכְּבוֹד שֶׁיִּכ
יִמִּינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּמָּאן אֲבִיךָ
וַיֹּאמֶר יָד עֵתִי בְנֵי יָד עֵתִי גַם
הוּא יִהְיֶה לְעַם וְגַם הוּא יִגְדֹל
וְאוֹלָם אֲחִיו הַסֵּטֶן יִגְדֹל מִפְּנֵי
זֶדְעוֹ יִהְיֶה מֶלֶךְ אֲהֻגִים
וַיִּבְרַכְסָם בְּיוֹם הַהוּא לְאִמּוֹר
כִּי־יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֹאמֹר יִשְׁמַךְ
אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה
וַיִּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לְפָנֵי מְנַשֶּׁה
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־זֹסֵף הִנֵּה
אֲנִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶרֶץ־צָרַץ
אֲבֹתֵיכֶם וְאֲנִי עֹתִי לְךָ שָׁנָה
אֶחָד עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתָּ
מִיָּד הָאֲמֹרִי בְּחַרְמֵי אֲבֹתַי

וְיִבְרַכְסָם
בְּיוֹם הַהוּא
לְחַמְדָּה
אֵלֶיךָ יְיָ

הנשך עקביסוס ופל רכבואחור
 לישועתך קוית יהוה
 ב גדוד יגודנו והוא
 יגד עקבו מאשר
 שמנה לחמו והוא יתן מעדני
 מלך נפתליאלה
 שלחה הנתן אמרי שפרי
 בן פרתיוסף בן
 פרת עלי עין בנות צערה עלי
 שגרו ומררה נוס וישטמהו
 בעלי חצים ותשב באיתן קשתו
 ויפגזו רעי דיין מיד יאבד יעקב
 משם רעה אבן ישראל מאל
 אביד ויעורך ואת שדי ויברכך
 ברכת שמים מעל ברכתהום
 רכצת תחת ברכת שדיס ורחס
 ברכת אביד גברו על ברכת
 הורי עדתאות גבעת עולם תחיו
 לדאשי יוסף ולקחך נזיר אחז
 בנימין זאביס רהמך יאבד

עד ולעזב יחליך שלח כל אלה
 שפטי ישראל שנים עשור
 ואת אשר דבר להם אמיהם
 ויכרד אותם איש אשר נכדתו
 כרד אתם וייעז אתם ויאמר
 אלהים אני נאסף אל עמו קנה
 אתי אל אבתי אל המערה
 אשר בשדה עפרוץ החתי
 במערה אשר בשדה המכפלה
 אשר על פני מרא בארץ פגען
 אשר קנה אברהם את השדה
 מאת עפרוץ החתי לאחות
 קברו שמה קבר ואת אברהם
 ואת שרה אשתו שמה קברו
 את יצחק ואת רכסה אשתו
 ושמה קברתי את לאהו מקנה
 השדה והמערה אשר בו
 מאת בני חרתי ויכרל יעקב
 לענת את בניו ויאסף רגליה
 המטה ויגועו ויאסף אל עמו
 ויפל יוסף על פני אביו ויבך

ג
 ב
 יאמרו
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יה
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לו
 לז
 לז
 לז

ג
 ב
 יאמרו
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יה
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לו
 לז
 לז
 לז

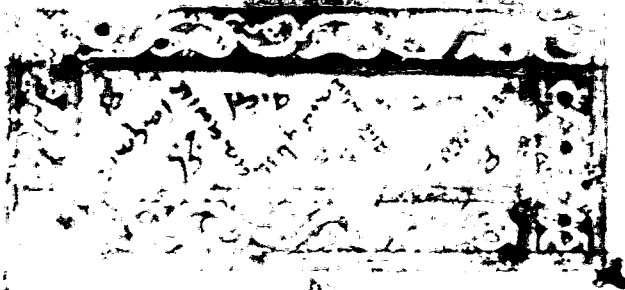

לנאת כל הרעה אשר גמלנו
אתו ויעז אליוסף לאמר אבד
עזה לפני מותו לאמר כה
תאמרו ליוסף אנא שאנא פשע
אחיד וחטאתם כידעה גמלוך
ועתה שאנא לפשע עבדי
אלהיא אבד ויבד יוסף ברבדים
אליו וילבוגם אהיו ויפלו לפניו
ואמרו הננו לך לעבדים ואמר
אלהם יוסף אלתידא וכי התחת
אלהים אני ואתם השבתם עלי
רעה אלהים חשבה לטובה למען
עשה ביס הזה להחית עמ
רבו עתה אלתידא אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם ויתם
אותם וידבר על לבם וישב
יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויהי יוסף מאה ועשר שנים
ויהי יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשה ילדו ועל
ברבי יוסף ויאמר יוסף אל אחיו

ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אנכי מת ואלהים פקד יפקד
אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הא את אלהי הארץ אשר נשבע
לאברהם ליעקב וליצחק וכיושבע
יוסף את בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלה אתם
אתעצמת מאה וימת יוסף
בן מאה ועשר שנים ויחננו
אתו וישים בארון במצרים

ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה את יעקב
איש וביתו באוידאובן שמעון
לוי ויהודה ויששכר אפרים
ובנימן ודן ומנשה ויאשי
ויהי כל המשפחה יחד יעקב
שבעים גושי ויוסף חיה
במצרים וימת יוסף ובתא

ואלה שמות בני ישראל

וכל החרהקו ונני ישראל
פרו וישיבו ויעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ
אתם
ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ואמר
אלעמו הנה עם בני ישראל רב
עצום מפני הבה נתחכמה לו
פרידנה ויהי ביתקראנה מחמה
וסקפ בסהויא ע שנתוונלם
בנו עלה מז הארץ ויהי
עלד שדי מסת למצן ענה
בסבלתס וינן עדי מסכנות
למרעה אתפתס ואתרעמסס
וראניר יענו אתוכן ידכה וכן
יפדץ ויחצו מפני בני ישראל
ועבדו מערים את בני ישראל
בפרד וימחזו את ייהם בעבדו
אשה בחמר וכל בניס וכל עבדו
בשרה את כל עבדתס אשר
עבדו בזהם בפרד ויאמר מלך

בני ישראל מלכות העבדים
אני שם האמת שפרה ושט
השנים פועה ויאמר לך כל
את העבדות ודאיתן ע
אבנים אספן הוא והמתן את
ואספתה ואון הויתר אן
המילדת את האלהים וקה
עשו כ אשר דבר אליהן מלך
מצר סותחין את הילדיו לך
מלך מצר יס סילדתו אמר
הזמדיע עשיתן רדצ רוד
ותשי את הילדים ותחני
המילדת אל פרעה פיראכנש
המערית העבדות פחות רני
בטרם תבוא אלהי ישראל
ולדו ויטכ אלהים למילדת
וירב העם ויעצמו מאד וי
כירא את ישראל את האלהים
ועש להם פתס ויפדעו
לכל עם לגנה להנות הילד
היארם לינה וכל עבדו

והוא יאמר לה כתיב ענה היליכי
אתה ילד הזה והי נקמה לי ואני
אתן את שבך ותקח האשה
הילד ותעקבוני גדל הילד
ותבא הוא ולכתפר עה גיהי לה
לכן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מצאתים משיתחווניו כימים
ההם ויגדל משתו ויצא אלאהו
ויאבסכלתו כי הוא איש מצרי
מכה אבד עבדי האלהו ויפני
לפניו ויהי עבדו ויהי עבדו
ויצא ביום השני והגדל ענה
אנשים עבדים נעים ויאמר
לרשע על מה תכה עבדו ואמר
מי שמר לאיש שד נשפתי
עלינו הלהרגני אהיה אהיה
אשר תהרגני וישפתי וישפתי
משחוי אבדתי וישפתי וישפתי
וישמע פרעה את תהי ויאמר
ויכרש ליהרג את משה ויהי

והוא יאמר לה כתיב ענה היליכי
אתה ילד הזה והי נקמה לי ואני
אתן את שבך ותקח האשה
הילד ותעקבוני גדל הילד
ותבא הוא ולכתפר עה גיהי לה
לכן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מצאתים משיתחווניו כימים
ההם ויגדל משתו ויצא אלאהו
ויאבסכלתו כי הוא איש מצרי
מכה אבד עבדי האלהו ויפני
לפניו ויהי עבדו ויהי עבדו
ויצא ביום השני והגדל ענה
אנשים עבדים נעים ויאמר
לרשע על מה תכה עבדו ואמר
מי שמר לאיש שד נשפתי
עלינו הלהרגני אהיה אהיה
אשר תהרגני וישפתי וישפתי
משחוי אבדתי וישפתי וישפתי
וישמע פרעה את תהי ויאמר
ויכרש ליהרג את משה ויהי

והוא יאמר לה כתיב ענה היליכי
אתה ילד הזה והי נקמה לי ואני
אתן את שבך ותקח האשה
הילד ותעקבוני גדל הילד
ותבא הוא ולכתפר עה גיהי לה
לכן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מצאתים משיתחווניו כימים
ההם ויגדל משתו ויצא אלאהו
ויאבסכלתו כי הוא איש מצרי
מכה אבד עבדי האלהו ויפני
לפניו ויהי עבדו ויהי עבדו
ויצא ביום השני והגדל ענה
אנשים עבדים נעים ויאמר
לרשע על מה תכה עבדו ואמר
מי שמר לאיש שד נשפתי
עלינו הלהרגני אהיה אהיה
אשר תהרגני וישפתי וישפתי
משחוי אבדתי וישפתי וישפתי
וישמע פרעה את תהי ויאמר
ויכרש ליהרג את משה ויהי

והוא יאמר לה כתיב ענה היליכי
אתה ילד הזה והי נקמה לי ואני
אתן את שבך ותקח האשה
הילד ותעקבוני גדל הילד
ותבא הוא ולכתפר עה גיהי לה
לכן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מצאתים משיתחווניו כימים
ההם ויגדל משתו ויצא אלאהו
ויאבסכלתו כי הוא איש מצרי
מכה אבד עבדי האלהו ויפני
לפניו ויהי עבדו ויהי עבדו
ויצא ביום השני והגדל ענה
אנשים עבדים נעים ויאמר
לרשע על מה תכה עבדו ואמר
מי שמר לאיש שד נשפתי
עלינו הלהרגני אהיה אהיה
אשר תהרגני וישפתי וישפתי
משחוי אבדתי וישפתי וישפתי
וישמע פרעה את תהי ויאמר
ויכרש ליהרג את משה ויהי

וכל החרבתי ונבני ישראל
פרו שרדיו וירדו ויעצמו
במארמאד ותמלא הארץ
אתם
ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את וסף ויאמר
אל עמו הנה עם בני ישראל רב
עצום מפניו והם נתחנמה לו
בירדנה והיה כיתקראנה מחמה
וסף גם היא ע שנתו ונלחם
בנו עלה מן הארץ ויש
עליו שרדי מסיב למען עשה
בסבלתם ויבן ערי מסכנות
לירעה את פתם ואת רעמם
וראניו יענו אתו בן ידכה וכן
יפדו ויחצו מפני בני ישראל
וינבחו מערים את בני ישראל
בסרד וימרו את ייהם בעבדו
אשה בחמר וכל בנים וכל עמו
בשדה את כל עבדכם אשר
עבדו בזהם בסרד ויאמר מלך

בן ערוב למלכת העצבי יח
אני שם האחת שפרה ושט
השנית פועה ויאמר כל בן
אתה עבדות ודאיתן ע
האבנים אספה הוא והמתן את
ואספת הוא ונתת
המילדת את האלהים וקרה
עשו כבאשר דבר אליהן מלך
מצר סותחין אתה לילי וקרה
מן מצר יס מילדתו אמר
הוא מדיע עשיתן רדב רדב
ותפין את הילדים ותחמו יד
המילדת אל פרעה כירא כנשע
המערת העברית כחיות רע
בטרם תבוא אלהי המערת
וידרו ויטב אלהים למילדת
וירב העם ויעצמו מאד ויש
למלך מצרים חלום אחד אלהים
ויעשלוהם סנים ויעופר עה
לכל עם לאשה ולחנות הילד
הארץ וליבדו וכל עמ

תחיו
 וירא איש מבית לוי ויקח
 בת לוי ותהר האשה ותלד
 ותלא אתו פיסוס הוא ותעפרה
 שלשה ירחים ולא יכלה עוד
 העלינו ותקח לו בת גמא ותמנה
 בחמור ובסת ותשם בלה את
 ירי ותשם בסוף על שפת
 ירי ותעבא אתו מרחק עד עין
 מה עשה לה ותכר כתר
 לרוח ולחיא ונערתי הלי
 יד היא ותרג את התלה
 בתר הכף ומסלה את אמיה
 תקח היות פתח ותראהו את
 הילד ותהי נער בכה ותחמל
 עליו ותאמר מילדי העבדים
 זה ותאמר אחתו אלכת פרעה
 זאבה וקראתי האשה בן נקח
 סונועכני ותניק את הילד
 ותקח לו חותן פרעה לכי ותלך
 יעשה ותקרא יעשה הילד

ותאמר לה בת פרעה היליכי
 את הילד החיה נקח לי ואני
 אתך את שבך ותקח האשה
 הילד ותניקו ויגדל הילד
 ותבאהו לכת פרעה ויהי לה
 לבן ותקרא שמו משה ותאמר
 כי מזהמים משיתחוו ויהי בנים
 להם ויגדל משה ויעא אל אחיו
 ויאבס כלתו ואשתו מערי
 מכה אצל עבדי הארץ ויפי
 ויגדל ויבא אל פרעה ויאמר
 ויבא אל פרעה ויאמר פרעה
 ויעא ביום השני והערה שני
 אנשים עבדים נעים ויאמר
 לרשע ולמה תכה עבדאבי
 מי שמך לאיש שרד נשמת
 עלינו הלכה גניא אתה אלהי
 אטת תרבה נשמות ויאמר
 משה ואמרתי ונתת לך
 וישמע פרעה את משה ויאמר
 ויבן לו בית את משה ויפני

עליו אדם תסד שהוא ואמר
אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
משה פניו כי ראה מהביט אל
האלהים ויאמר יהוה ראה ראיתי
את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו
כי ידעתי את מצאכיו וארד
להצילו מיד מצרים ולהעלותו
ממצרים ההוא אל ארץ טובה
ורחבה אל ארץ זבת חלב
ודבש אל מקום הפגעני ורחתי
ודאמרו והפרו והחניו והעוסי
ועתה הנה צעקת בני ישראל
באה אלי וגם דאתי אתה להציל
אשר מעדים לחצים אתם ועתה
לכה ואשלחך אל פרעה ואת
עמי בני ישראל ממצרים
ויאמר משה אלהי אלהים מי
אנכי כי אלקי פרעה וכי
אני את בני ישראל ממצרים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ויאמר כי אלהי עמך וזה לך האות
כי אנכי שלחתיך כהווייתך אל
העם ממצרים תעבדו את
האלהים עני. החרה חרתי
ויאמר משה אלהי אלהים הנה
אנכי בא אל בני ישראל ואמרת
להם אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמר דלי מה שמזמה
אמר אלהים ויאמר אלהים אל
משה אלהי אשר אהיה ויאמר
כה תאמר לבני ישראל אלהים
שלחני אליכם ויאמר עוד
אלהים אל משה מה תעמד אל
בני ישראל יתחאמו אסתרם
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחתיך אל פרעה ואת
עמי בני ישראל ממצרים ואת
ואספך אל בני ישראל ואת
אלהם יתחאמו אסתרם ואת
נראה אל בני ישראל ואת
ועמך לא יתחאמו אסתרם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אתכם ואת העשוי לכם במצרים
ואמר אלה אתכם מעני מצרים
אלא דץ הפנעני והחתי והאמרי
הפרזי והחוי והיבוסים יאלא דץ
זכת חלבו דבש ושמן של קלך
וצאת אתה חזקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם אליו
זהו אלה העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה לא דרך
שלושת ימים במדבר ונזבח
לחזה אלהי מצרואני ידעתי כי
לא יתן אתכם מלך מצרים
לחל ולא פיד חזקה ושלחת את
די וחכית את מצרים בכל
גפלאתי אשר אעשה בקרבן
ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי
אתחז העסה הזה בעיני מצרים
וחידבית לפן לא תלכו ריקם
ושאלה אשה משכנתה ומגרת
ביתם בלי פן וכלי זהם
ושמלת ושמתם על פניכם

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לז
לז

ועלכנת יכם ונעלתם את מצרים
וישן משה ויאמר והן לא יאמנו
ליו לא ישמעו בקלי כי יאמרו
לא נראה אליך יתהו ויאמרו אליו
זהו מזה ביד ויאמר מטה
ויאמר השליכהו ארצה וישלכו
ארצה ויהי לנחש וינס משה
מפניו ויאמר יהוה אלמשה
שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזקנו ויהי למטה בכלמו
למען יאמינו כי נראה אליך יהוה
אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה
לא עוד הכאתיך בחיך וצא
ידובחיקו ויצא ונהה ידו
מצרעת כשלו ויאמר השב
ידך אלחיך וישב ידו אלחיך
ויוצאה מחיקו והעשנה כנשרו
והיה אסלא יאמינו לך ולא
ישמעו לקלה את הדאשון
והאמינו לקלה את האחרון

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לז
לז

ולא ישלח אתה עם ויאמר אל
פרעה כה אמר יהוה בני ישראל
ואמר אלך שלח את בני ישראל
ותמאן לשלח הנה אנכי הנה את
בנך בכרך ויהי צדק בכרונך
ויפגשו יהוה ויבקש מהם יתנו
ותקח צפרה ער ותכרת את
ערת בניה ותגע לרגליו ותאמר
כי חתן דמים אתה ליוצא ממנו
אז אמרה חתן דמים למולת

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

כיפקד יהוה את בני ישראל לוכי
ראה את עניני ויקרו וישתחו
ואחר באו משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את עמי בני ישראל
במדבר ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקולו לשלח את
ישראל לא ידעתי את יהוה וגם
את ישראל לא אשלח ויאמרו
אלהי העברים נקרא עלינו ונלכה
בדרך של ששת ימים במדבר
ונזכחה ליהוה אלהינו ויפגענו
במדבר ובחרבו ויאמר אלהים
מלך מצרים למה משה ואהרן
תפריעו את העם ממעשי לכו
לסבלתי כסו ויאמר פרעה הן
רבים יותר עמ הארץ והשבתם
אתם מסבלתי ויעו פרעה ביום
ההוא את בני ישראל ויאמר
למה יעו לך לומר לך למה יעו לך
ועתה יעו לך לומר לך למה יעו לך

כ
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

הַיְיָ וַיִּבְאוּ שְׂמֵרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲקוּ אֶל פְּרַעְיָה לֵאמֹר לָמָּה
תַּעֲשֶׂה כֹּה לְעַבְדֶּיךָ תִּבְזֶן אִיךָ
נַתַּן לְעַבְדֶּיךָ וְלַבְּנֵי סַאֲמָרִים לַעֲבָדֵינוּ
עַשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מִקִּיס וְחַטָּאת
עִמָּךְ וַיֹּאמֶר נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים
עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נִלְכָּה נִכְחָה
לְיְהוָה וְעַתְדָלְכֶם עֲבָדוּ וְתִבֶן לָא
יִסַּח לְכֶם תִּכְפֹּן לְבָנִים חַטָּאתֵי יִשְׂרָאֵל
שְׂמֵרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם בְּרַע
לֵאמֹר לֹא תִגְרַעוּ מִלְּבַנֵי כֶסֶם
דְּבָרֵי כִּיזִמּוּ וַיִּפְגַּעוּ אֶת מִשְׁעָה
וְאֶת אַהֲרֹן נִצְבִים לִקְרַאתְכֶם
בְּצֵאתְכֶם מֵאֶת פְּרַעְיָה וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים יִרְא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט
אֲשֶׁר הִבָּא שֵׁתְכֶם אֶת רֵיחַ חֲמֻצֵי
פְרִיעָה וּבְעֵינֵי עַבְדָּי לְתַתֵּיב
כִּידָם לְחֻרְגָנוּ וַיִּשְׁעֹב מִשְׁעָה
יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי לֹא אֶשְׁפֹּט
לְעַם הַזֶּה לְמִוֹצֵא שְׂמֵרַי
וְנִתְּנָה בְּיָדֵי אֶלְפָּרַיִם שְׂמֵרַי

שֵׁלְשָׁם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לְהֵם
תְּכֵן וְאֶת מִתְכַנֵּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר
הֵם עֹשִׂים תִּמְזוּל שְׁלֵשָׁם תִּשְׁיָמוּ
עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרַעוּ מִמֶנּוּ כִּי תִרְפִים
הֵם עַל־כֵּן הֵם עֹשִׂים לֹא מִרְנֻבָּה
נִזְכָּחַה לֹא לְהֵינּוּ תִכְבֵּד הַעֲבָדָה
עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּכֶם וְאֶל
יִשְׁעֵי עַבְדֶּיךָ שְׂמֵרַי וַיַּעֲזֹב גִּישׁוֹ
הַעֲבָדִים וְשָׂטְרוּ וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי עַם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעְיָה אִינְנִי
נַתַּן לְכֶם תִּכְפֹּן אַתֶּם לְכֹהֲנֵי וְלְכֶם
תִּבְזֶן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי אִיךָ
נִגְדַע מִעַבְדְּתְכֶם דְּבָרֵי וַיִּפְץ
הַעֲבָדִים בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ
קִשְׁשׁ לְתַבְּנֵי וְהִנְגְשִׁים אֵעִים
לֵאמֹר כָּל־וְעַשְׂיָכֶם דְּבָרֵי כִּי
כִּיזִמּוּ כֹאֲשֶׁר כֹּה הִיוּתְהֵבֵן וַיִּכְלוּ
שְׂמֵרַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
עֲלֵיהֶם נִגְשִׁי פְרַעְיָה לֵאמֹר
מִדּוּעַ לֹא תִלִּיתֶם חֲקֶכֶם לְלִבְּכֶם
כִּי תִמְזוּל עַל יְהוָה וְעַל מִצְרַיִם

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וַיִּשְׁפֹּט עַל יְהוָה וְעַל מִצְרַיִם לְעַבְדֵי הַיְיָ לְהַמְעִיר חַטָּאת הַרְעוּבָה כֹּהֵן

בשמך הרע עלעם הזה והעל לא
העלת את עמך ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר אעשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו
וידבר
אלהים אל משה ויאמר אליו
אני יהוה וארא אל אברהם אל
יעקב ואל יעקב כאל שדי ועמי
יהוה לא גודעתי להם וגם הקמתי
אתם ביד יתיתם לתת להם את
ארץ מצרים את ארץ מגר יהם
אשר גר בה וגם אני שמעתי
את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר
את בריתי לכן אמר לבני ישראל
אני יהוה והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והעלתי
אתם מעבדותם וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה ובשפתים גדלים
ולקחתי אתכם לילעם והייתי

והיה לכם וישיב אתכם כי כן ידבר וישיב אתכם וישיב אתכם וישיב אתכם

לכם לאלהים וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים וזהבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אתה לאברהם ליעקב
וליעקב ונתתי אתה לכם
מורשה אני יהוה וידבר משה
כן אל בני ישראל ולא שמעו
אל משה מקצת רוחו ומעבדה
קשה
וידבר יהוה אל משה לאמר
באזכר אל פרעה מלך מצרים
וישלח את בני ישראל מארצו
וידבר משה לפני יהוה לאמר
הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמעני פרעה ואני ערל
שפתיים
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
ויצום אל בני ישראל ואל פרעה
מרך מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מצרים

וידבר וישיב אתכם וישיב אתכם וישיב אתכם וישיב אתכם

פ
 ויאמר יהוה אל משה ואהרן
 לאמרי כי ידבר אלכם פרעה
 לאמר תנו לכם מופת ואמרתא
 אהרן קח את מטב והשקך לפני
 פרעה יהי לתנין ויבא משה
 ואהרן אל פרעה ויעשו כפאשר
 צוה יהוה וישלך אהרן את מטבו
 לפני פרעה ולפעעבדי זווה לתנין
 ויקרא גם פרעה לחכמים
 ומכשפים ויעשו גם הם חסמים
 מעדים בלחטיהם כוןי ישראל
 איש מטחו ויזולתנינם ויבוע
 מטוה אהרן את מטתם ויחזק
 לב פרעה ולא ישמע אל להם
 כאשר דבר יהוה
 ויאמר יהוה אל משה
 פנד לב פרעה מנין לשלח
 העם לדאל פרעה בנקד ויבא
 עא תימה וינבט לזר את
 עת שפתה יאר והנהו אשר

שפתים ואך ישמע אלי פרעה
 ויאמר יהוה אל משה ראה
~~שפתים~~ אלהים לפרעה ואהרן
 אחך יהיה נכאר אתה תדבר
 את כל אשר אצו ואהרן אחך
 ידבר אל פרעה ושלח את בני
 ישראל מארצו ונאמי אקשה את
 לב פרעה והרביתי את תניאת
 מופתי בארץ מצרים ולא ישמע
 אלכם פרעה ונתתי את ידי
 במצרים והוצאתי את צבאתי
 את עמי בני ישראל מן ארץ
 מצרים בשפטים גדלים וידעו
 מצרים כי אני יהוה בנטתי את
 ידי על מצרים והוצאתי את
 בני ישראל מתוכם ויעש משה
 ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
 בן עשה ומשה בן שמנים
 שנה ואהרן בן שלשו שמנים
 שנה בדברם אל פרעה

יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ב המור ז וידם הולגים טו ד חז וז וטז יטרא

כחך לנחש תקח בידך ואמרת
אלוי יהוה אלהי העבדים שלחני
אלך לאמר שלח את עמי ועבתי
כמדבר והנה לאשמעת עדיפה
כהאמר יהוה בואת מדע כי אני
יהוה הנה אנכי מכה במטה
אשר בדי עליהם אשר ברא
ונהפכו להם והנה אשר ברא
תמות ובאשה היא וכל מערים
לשתות מים מן היאר
ויאמר יהוה אל משה
אמר אל הרון קח מספר ונטה
ידך על מימי מערים על
נהרתם על היאר והם ועל אגמיהם
ועל כל מקום מימיהם ויהיו
וההרס בכל ארץ מערים
וצעצים ובאכנים ויעשו כן
משה ויהרן כאשר ענה יהוה
ורם במסותוך את המים
אשר בראר לעיני פרעה לעיני
עבדיו והפכו מלהמים אשר

ה וימירו אכה סז עבר עבר ארבה וז העבדים ז כט עכ בלש

כיאר להם וזהנה אשר ברא
מתו ויבאשה היא ולא יכלו
מערים לשתות מים מן היאר
ויהיה הם בכל ארץ מערים ויעשו
כן חרטימי מערים בלטיהם ויהיו
לפרעה ולא שמע אלהים פאר
וכד יהוה ויטן פרעה ויבא אר
ביתו ולא עשה לבו גם לאתו ויהיו
כל מערים סביבת היאר מים
לשתות כילא יכלו לשתות
ממימי היאר וימלא שבעת
ימים אחרי הפות יהודה אר
היא
ויאמר יהוה אל משה בראר
פרעה ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח את עמי ויעבדו
ואם מאן אתה לשלח הן אנכי
נגח את כל גבולך בעפר דנים
ושרץ היאר עפר דנים וצמח
וכא כביתך ובחר משפך
ועל מסותך ובבית עבדיך

ובעמך ובתנודתך ונמשאלותיך
 ובכה ובעמך ובכל עבדך יעלה
 העפרדעים ויאמר יהוה אל
 משה אמר אלאהרן נטה את
 ידך ממטף עלה נהדת ער
 היארים ועל האגמים והעלאת
 העפרדעים על ארץ מצרים
 ויסא אהרן את ידו על מימי
 מצרים ותעל העפרדע ותכס
 את ארץ מצרים ויעשו כן
 חרטמים בלטייהם ויעלואת
 העפרדעים על ארץ מצרים
 ויגורא פרעה למשה ולאהרן
 ויאמר העתירו אלהי יהוה ויסר
 העפרדעים ממני ומעמי
 ואשלה את העם ויזבחו
 ליהוה ויאמר משה לפרעה
 התפאר עלי למת יאעתיך לה
 ולעבדך העמך להכרית
 העפרדעים ממך ומביתך רק
 כיאר תשא רנה ויאמר למחר

ל
 ט
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ויאמר כדברך למען תדע כי
 אין כיהוה אלהינו וסרוה עפרדעים
 ממך ובביתך ומעבדך ומעמך
 רק כיאר תשא רנה ויצא משה
 ואתחן מעם פרעה ויצעק משה
 אלהי יהוה על דבר העפרדעים
 אשר שם לפרעה ויעש יהוה
 כדבר משה ומתו העפרדעים
 מזהבתיים מזהב צרתי ומן
 השדה ויצברו אתם חמרים
 חמרים ותכאש הארץ ויוגרא
 פרעה כיהוה הרחוק והפטר
 את לבו ולא שמע אלהים
טא שד דבר יהוה
א ויאמר יהוה אל משה
 אמר אלאהרן נטה את מטף
 והך את עפר הארץ ותיה לחנם
 ככל ארץ מצרים ויעשו כן
 ויסא אהרן את ידו כמטף וניך
 את עפר הארץ ותהי לחנם
 כאדם ובכדמה כל עפר

ל
 ט
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ואמר יהוה אל משה ויאמר יהוה אל משה ויאמר יהוה אל משה

הארץ היה כנעם בכל ארץ מערים
ועשו כן החרטמים בלטיהם
להוציא את הכנעם ולא יכלו
ותהי הכנעם כאדם וכפדה מהו
ויאמר החרטום אלפרעה
אנכי כנעני ואתו ויהי חזק לך
פרעה ולא שמע אלהים כאשר
דבר יהוה ^{ל' א} ויאמר
יהוה אל משה השכם בפיך
והתינוב לפני פרעה הנני יוצא
המימה ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח עמי ויעבדני כי אם
אינך משלח את עמי הנני משלח
כד ובעבדיך ובעמך ובבת יך
אתה עורב ומלא ביתי מצרים
אתה עורב וגם האדמה אשר הם
עליה וזה פלית כיוס ההוא את
ארץ גשן אשר עמי עמך
עליה לכלתי היות שם ערוב
למען תרע כי אני יתוה בקרב
הארץ ושמותי כבודו עמי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס

וכיון עמד לפניו יתה האתחהו
ועש יתה מן אלהים עת כפד
ביתה פרעה ובית עבדי וכל
ארץ מצרים תשתת תארץ מפי
הערבים אשר פרעה אל משה
ולאחר ויאמר לפרעה זכור
לאלהיכם כאשר יאמר משה
לא נבון לעשות כפי תועבת
מצרים נשח ליהוה אלהינו הן
נאפה אתה עבדת מצרים לעיני
וואיסקלנו בדרך שלשת ימים
נהל במותנו תכנס ליתוה אלהינו
כאשר יאמר אלינו ויאמר
פרעה אנכי אשרח אתכם
וזכחתם ליתוה אלהיכם
כפי ריק החזק לאת דת יק
ללכת העתידו כעני ויאמר
משה חנה אנכי יסא מעש
והעניתי אל יהוה ויעש
מפי ערבים ויעשו ערבים
רצא יסוף פרעה אתה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס

והיה כי יאמר ואלהי ישראל וסיונו כי ידבר קחו לכם חמדים הזה זאת חק הברכה ויבן ליה ארבעים ברהוה יקלם ישראמר

וימת כל מקנה מערים ומקנה
בני ישראל לאמת אחד וישלח
פרעה והנה לאמת ממקנה
ישראל עד אחד ויכבד לב
פרעה ולא שלח את העם

וואמר יהוה אל משה ואלהרן
קחו לכם מלא חפניכם פיה
כבשן וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה והיה לאבק על
כל ארץ מצרים והיה על האדם
ועל בהמה לשחין פרה
וכעכעת בכל ארץ מצרים
יקחו את מיתת הכבשן ויעמדו
לפני פרעה וזרקו אתו משה
השמימה והי שחין אבער עת
פליח פאדם ובהמה ולא
יכלו חרטים למד לפני
משה מפני השחין פיה יהוה
השחין בהר פאדם ובהמה ורוא
השחין את לב פרעה ולא

שלח את העם לזבח ליהוה
ויצא משה מעם פרעה ויעתק
אל יהוה ויעש יהוה כדבר
משה ויסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו לא נשאר
אחד ויכבד פרעה את לבו גם
כפעם ואת ולא שלח את העם

וואמר יהוה אל משה פא אל
פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי אסמאן אתה לשלח
ועתה מחזיק במתנת יהוה
והיה במקנה אשר בשדה פסוסים
כחמרים פגמלים פבקר ובעאן
דבר פבו מאד והפלה יהוה בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
ולא ימות ממך לבני ישראל וברו
וישם יהוה מועד לאמר מחר
יעשה יהוה הדבר הזה פארץ
ועש יהוה אתה דברי ימחות

והיה כי יאמר ואלהי ישראל וסיונו כי ידבר קחו לכם חמדים הזה זאת חק הברכה ויבן ליה ארבעים ברהוה יקלם ישראמר

שִׁמְעוּ אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה * * וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲשַׁכְּמִם בְּבִקְרָה
וְהִתִּיצֵב לִפְנֵי פְרַעְיֵה וְאָמַרְתָּ לָּיו
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שִׁלַּח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי כִּי־בָפַעְמָס
הִזְאת אֲנִי שִׁלַּח אֶת־כָּל־מַגְפָּתֵי
אֶל־לֶכֶד וּבְעַבְדֶיךָ וּבְעַמְךָ בְּעַבְדֵי
תֵּדַע כִּי־אִין כַּמִּנִּי בְּכָל־הָאָרֶץ
כִּי־נָתַתָּ שִׁלַּחְתִּי אֶת־יְדֵי וְאָךְ
אוֹתָךְ וְאֶת־עַמְךָ בְּתִבְרוֹתֶיךָ
מִזֶּה־אָרֶץ וְאוֹלָם בְּעַבְדֵי זֹאת
הַעֲמִדְתִּיךָ בְּעַבְדֵי הָרֵאָתָךְ
אֶת־כַּחַי וְלֹא־עָנִי סֵפֶר שָׁמַיִם כָּל־
הָאָרֶץ עוֹדֶךָ מִסְתַּוֵּלֵל בְּעַמִּי
לְבַלְתִּי שִׁלַּחְסִי הַנְּנִי כֹמֶסִיר
כַּעֲתֵי מֵחַר בְּרַד כְּבֹד מֵאֲדָם
אֲשֶׁר לֹא־תֵקַם בְּמַחֲוֹ בְּמִצְרַיִם
לְמִזְחֵי־סַחֲרָה וְעַד־עֵתָה
וְעַתָּה שִׁרְגֵם וְעֵזְבֵם אֶת־מִקְנֶךָ
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בְּשַׂדֶּה כָּל־

כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
ק
ר
ש
ת
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
ק
ר
ש
ת

הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצֵא
בְּשַׂדֶּה וְלֹא־יִאֲסֹף הַבֵּיתָה נִיחָךְ
עֲלֵה־סֶהֱבֵרָד וּמִתָּה הִירָא אֶת־
דָּבַר יְהוָה מֵעַבְדֵי פְרַעְיֵה חַנִּים
אֶת־עַבְדֶיךָ וְאֶת־מִקְנֶיךָ וְאֶל־
הַסְּתִים וְאֲשֶׁר לֹא־שָׂם לְבָבוֹ
אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדֶיךָ
וְאֶת־מִקְנֵיךָ בְּשַׂדֶּה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה אֶת־
יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי כִּדְבַר כָּל־
אָרֶץ מִצְרַיִם עֲלֵה־אֲדָמָה וְעַל־
הַבְּהֵמָה וְעַל־כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־
מִטְּחוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהוּדֵם עַל־
קִלְתֵי וּבִרְדֵי וְתֵלֶךְ אֲשֶׁר־אֵתְּרָה
וַיִּמְטֹר יְהוָה כִּדְבַר עֲלֵתָךְ מִצְרַיִם
וַיְהִי כִּדְבַר וְאֵשׁ מִתְּלַמְּתֵי הַשָּׁמַיִם
הִבְרִד סַעַד מֵאֲדָמָה אֲשֶׁר לֹא־תֵקַם
כַּמִּחֹה כָּל־אֲשֶׁר־יִמְצֵא בְּיָמֶיךָ
הִיתָה לְגִדֵיךָ וְלִפְנֵי כָּל־אֲשֶׁר־

כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
ק
ר
ש
ת
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
ק
ר
ש
ת

וְאֲשֶׁר יִמְצֵא בְּיָמֶיךָ וְלִפְנֵי כָּל־אֲשֶׁר־

נעויה דחש אהרן וקיענה מנסלם ארבה חטך והארב קם חדש חרץ ואגלעה ידך ואחורי

בגבול יוכסה את עין הארץ וכל
 זבל לראת את הארץ ואכלאת
 הפלטה הנשואת לכם מן הברד
 ואכל את כל העץ העמוח לכם
 מזה שדה ומלאו סתך ופתי כל
 עבדי ופתי כל מערדים אשר
 ראו אבת יר ואבות אבתך מיום
 היותם על הארמה עד היום הזה
 ויסן ויצא מעם פרעה ואמר
 עבדי פרעה אלץ עד מותי
 יהיה זה לנו כמו קש שלחאת
 האנשים ויעבדו את יהוה אלהים
 הטובים כי אבה מערדים
 וישב את משה ואת אהרן אל
 פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו
 את יהוה אלהיכם מיום הזה
 ויאמר משה בנעדינו וצוקנינו
 מלך בנינו וצבנותנו בעאננו
 ופנינו מלך פיתח יהוה לנו
 ויאמר אלהים יהי כן יהוה
 עמכם כאשר אשר אשד אתכם

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ואת טמכם כאו פירעה נגד
 פניכם ולא מן לפניכם ימים
 ועבדו את יהוה כאת הארץ
 מן שנים ויני שאתם מאת
 פירעה ויאמר
 יהוה אל משה נסת ידך על ארץ
 מערדים בארצה ועל ארץ
 מערדים ואל כל עש
 הארץ אתה אשר חטאת הנה
 ויש משה ואת משה ואת
 מערדים ויהוה נק רחוק ימים
 בארץ כלחם והוא וכל
 הנק היה ואת מערדים
 הארצה ויעל הארצה על כל
 ארץ מערדים ונח כל גבול
 מערדים כבד מאד ונח לארצה
 כן ארבה כמה ואת ריו לארץ
 כן ויכס את עין פר הארץ
 ותחשך הארץ ויאכל אתם
 עש הארץ ואתם ואתם
 אשר חטאת ואתם ואתם

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

עליון חשבויה ויטמנה העינתך הי עבד עמך חרה ויטהרן לטמנה עמך חרה

מֵאֵה כְּשֶׁלְּחֹמְלָה גֵרֵשׁ עֲרֵשׁ
אֲתֶכֶם מֵאֵה דְבַר נֹא פֹאזְנֵה עֵם
וַיִּשְׁאַל אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאֵשֶׁה
מֵאֵת רַעְהוּתָה כְּלִי כֶסֶף וְכִלְיֵי זָהָב
וַיִּתֵּן יְהוָה אֶתְחֹן הָעַם בְּעֵינֵי
מִעֲרִים גַּם הָאִישׁ שֶׁמֶשֶׁה גְדוֹל
מֵאֵד כְּאֶרֶץ מִעֲרִים בְּעֵינֵי עַבְדֵי
פִרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעַם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר
יְהוָה כַּחֲצֵת הַלֵּיל הָאֵי יִיָּעֲאֲבֹתֶן
מִעֲרִים וְגַם תִּכְבָּדוּ בְּאֶרֶץ
מִעֲרִים מִכְּבוֹד פִּרְעֹה הַיִּשְׁבְּעֵי
כִּסְאוֹ עַד כְּבוֹד הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר
אֲחֵר הַרְחִים וְכֹל כְּבוֹד כַּהֲמָה
וְהִיתָה צַעֲקָה גְדוֹלָה בְּכָל אֶרֶץ
מִעֲרִים אֲשֶׁר כִּמְהוּ לֹא נִהְיִתָה
וְכִמְהוּ לֹא תִסְקֹף וְכִלְבֵי יִשְׂרָאֵל
אֵי יִחַרְץ כְּרֹב לְעֵינֵי לְמֵאִישׁ
וְגַם יִחַרְץ לְמַעַן תִּשְׁקֹף אֲשֶׁר
יִעַל יְהוָה בְּיַם מִעֲרִים וּבֵין
יְהוָה וְיִיחַרְץ וְיִבְרַח אֱלֹהֵי

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אֵלֵי וְהִשְׁתַּחֲוֹו לִי לְאִשֵּׁר עַוְוֹתֶיךָ
וְכִלְהַעֲמֵם אֲשֶׁר כִּדְמִי לְאִישׁ
אֵעָא וַיֵּצֵא מֵעַם פִּרְעֹה בַּחֲרֵי
אֶפֶס וְיֹאמֶר יְהוָה
אֵל מִשֶּׁה לֹא יִשְׁמַע אֶל יִבְכֶם
פִּרְעֹה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ
מִעֲרִים וּמִשֶּׁה וְאֵהֶן עֲשׂוֹת
כִּלְהַמְפַּתִּים הָאֱלֹהִים לְפָנַי פִּרְעֹה
וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת לִבְךָ פִּרְעֹה וְלֹא
שָׁלַח אֶת כִּנְיֵי שְׂדֵה אֶדְמִין
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵל מִשֶּׁה וְאֵל אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ
מִעֲרִים לֹא מֵרֵוֶה הַחֲדָשׁ הַחֲדָשׁ
לְכֶם רֹאשׁ חֲרָשִׁים רֹאשׁוֹן
הוּא לְכֶם לְחַדְשֵׁי הַשָּׁנָה
וְכִדְוֹאֵר לְכַלְעֵדָת יִשְׂרָאֵל
לֹא מֵרֵוֶה בְּעֵינֵי לְחַדְשֵׁי הַשָּׁנָה
קַח לָהֶם אִישׁ שְׂדֵה בֵּית
אֵלֶיךָ שֶׁהֲלֹכֵת וְאִם יִנְתְּנוּ
תְּבִית מִחַיִּית מִשְׁתֵּהוּ וְאִם יִנְתְּנוּ
וְשִׁכְנוּ וְקִבְּצוּ אֶת כִּנְיֵי

יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

בַּשָּׁמַיִם אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִכְסוּ עַל
חֲשֵׁה שֶׁהַתְּמִים זָכַר בֶּן שָׁנָה
יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכִּבְשִׁים וּמִן הָעִיִּים
תִּקְחוּ וְהָיָה לָכֶם לְמַעֲמֹרֶת
עַד אֲרֻבַּעַת עֶשְׂרִי יוֹם לַחֹדֶשׁ
הָזֶה וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קָהָל עַמֵּי
יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֵתוּבִים וּלְקָהָל
מִזֵּהוּם וּנְתַנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
וְעַל הַמִּשְׁקָף עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר
אֵבְלוּ אֶת זִבְחֵי וְאֵבְלוּ אֶת
חֲבִישֵׁי בְלִילֵהוּ הַזֶּה צִרְיָאֵשׁ
וּמִצֹּת עַל מִדְרֵים יֵאָכְלוּ
אֲלֹהֵיכֶם מִמִּנְחֹתַי וְעַל
אֲשֶׁר בְּמִים כִּי אִם לֹא אֲשֶׁר
יֵאָשׁוּ עַל כִּרְעִיזוֹ עַל קִרְבִּי
וְלֹא תִהְיֶה מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר
וְהִנֵּה מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר בְּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפֶנּוּ וְכִכָּהֵן אֵבְלוּ אֶת
מִתְנַסֵּם חֲגָרִים נֶעֱלִיכֶם
עַל לִבְשׁוֹ וּמִקְרָבֶם בִּידְכֶם
כִּי תִשְׁמַע אֶת הַפִּזּוֹן פֶּסֶד

הוּא לִיחֹה וְעֵבְרַתִּי בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּלִילֵהוּ הַזֶּה וְהִנֵּה יִתֵּן
לְכָבוֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם
וְעַד כַּהֵמָּה וּבְכָל אֲרָצוֹת מִצְרַיִם
אֵעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יחֹה וְהָיָה
הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר
אֵתֶם שֶׁסֹּר וְרֵאִיתֶם אֶת הַדָּם וְנִסַּתֶּם
עַלכֶם וְלֹא יִהְיֶה בְכֶם לִגְדֹל
לְמַעֲשֵׂי תִבְהַפְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְיָדְכֶם וְהָיָה
וְחָגְתֶם אֹתוֹ חֲגֵל וְהָיָה לָכֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּחְזַק הַשֶּׁמֶט לְעַתָּה
יָמִים מִצֹּת תִּשְׂמַח וְאֵד בְּיָד
הַדָּשָׁן שֶׁשְׂכִיתוּ שִׂאֵל
מִבְּתֵיכֶם פִּימֵל אֲכָל הַמֶּזֶץ
וְנִכְרַתְהוּ נֶפֶשׁ הַהוּא
מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַדָּשָׁן עַד
יוֹם הַשְּׂבִיעִי וְכִסֵּד אֲשֶׁר
מִיִּרְאָקוֹ שֶׁאֵי שֶׁהַשְּׂבִיעִי
מִקְרָאֵד צִדִּיָּה לָכֶם כִּי
מִלֵּא אֲדֵי אֵעֲשֶׂה בְהַטָּה

הלילה והיה הכה כל כבודי פארץ
מצרים מפני פרעה הישבע
פסאו עד נכר השבי אשר
בבית המד וכל כבוד בהמה
ולקס פרעה לילה הוא וכל עבדיו
ופל מצרים ותהי צעקה גדלה
במצרים כי אין בית אשר אין שם
מתו ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קמו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו
את יחזקאל ברכם וגם צאונכם
בקרבתם קחו בראש ונדרתם ולכו
וצרכתם וסאתי ותחזק מצרים
עלתם למחר לשלחם מן הארץ
כיאמרו כלנו מתים וישא העם
את פעמו נדרים יחמץ משארתם
עדתכם שמלתם על שבמם
וכי ישראל עשו כדברי משה
וישאלו מצרים כל יבנם
וכלי יחזקאל ויהיה יחזקאל
אחזק העם בעיני מצרים

וישאלו את מוצריו וישאלו את מוצריו וישאלו את מוצריו

וישאלו את מוצריו וישאלו את מוצריו
ויסעו בני ישראל מרעמסס
ספחה כשש מאות אלף רגלי
הגברים לבד מן נשים וגם ערב
רבע עליהם וצאין ופקדו מקנה
בנד מאדו ויאפו את הבצק
אשר הוציאו מצרים ענת
מצות כי לאחמץ פיגרו שו
מצרים ולא יכלו להתמחה
וגם עדה לא עשו להם ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל צבא ורת
יהיה מארץ מצרים ליל שמרתם
הוא לילה הזה להוציאם מארץ
מצרים הוא לילה הזה ליתור
שמרתם לכל בני ישראל ליתורם

וישאלו את מוצריו וישאלו את מוצריו וישאלו את מוצריו

אמר יהוה ושמעו קול צוהי בלתי עמו בלתי עמו בלתי עמו בלתי עמו

ולטוטפת כץ עיניך כי בחזק
ידהוציאני יהוה ממערים
בשלה פרעה את העם ולאנחם
אלהים דרך ארץ פלשתים כי
קרוכה היא כי אמר אלהים פן
ינחם העם כדאיתם מלחמה ושבנו
מער ימה ויטב אלהים את העם
דרך המדבר ים סוף וחמשים
עלובני ישראל מארץ מצרים
ויסח משה את עצמות יוסף עמו
כיהשבעה שביע את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם את עצמותי מזה
אתכם ויטענו מפכת ויחוננו באתם
בקצה המדבר ויהוה הלך לפניכם
יומם בעמוד ענן ולילה
הדרך ולילה בעמוד אש
לדאיד לחם ללכת יומם ולילה
לאימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם

כי ביד חזקה הוציאך יהוה
ממערים ושמרת את החקה
הזאת למועדה מימים ימימה

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ
הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך
ועתנה לך וזה עבדת כל פטר
רחם ליהוה וכל פטר שגור בחמה
אשר יהיה לך הובדים ליהוה
וכל פטר חמר תפדה בששה ואם
לא תפדה וערפתו וכל שנו אדם
בבית תפדה וזהו כי ישאלך
בנקמחר לאמר מה זאת יאמרת
אליז בחזק יד הוציאני יהוה
ממערים מבית עבדים ויהי
כיהקשה פרעה לשלחנו
ויהת יהוה פל פכור בארץ
מצרים מפכור אדם ועוד פכור
בהמה עלבן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם חזכרים וכל פכור
בני אפדה ויהיה לאת עלי דבה

ב
ח
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לס
לפ
לץ
לכ
לם
לנ
לס
לע
לס
לפ
לץ

ויסב ה' וסימנה דרך המדבר עמשה וכו' מלך חת פשו דיסעה פס' וכו' וכו'

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אלי דבר אל בני ישראל ויסעו
את ההרם את מספר ונטה את ירך
על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל
בתוך הים כי כשהו ואני הנני מחא
את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה כפרעה ובכל חילו ובכבו
ובפרשיו וידעו מצרים כי אני
יהוה כהנבי כפרעה ברבבו
ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
חלל לים מחנה ישראל וילך
מאחריהם ויסע עמו ויהענן
מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא
בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן ויהשך ואואת
לילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
ויט משה את ידו על הים וילך
יהוה את הים ברוח קדים עז
כל הלילה וישם אהרן להרב
ויבקעו המים ויבאו בני

ו
ב
ה
ו
ל
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ישראל בתוך הים כי כשהו ואני
להם חומה מימנים ומשמאלם
וירדפו מצרים ויבאו אחריהם
כל סגס פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך הים ויהי באשמרת
הבקר וישקף יהוה אל מחנה
מצרים כעמוד אש וענניו יהוה
את מחנה מצרים וישראל את
מרכבתיו וינהגו בכבדות ואמר
מצרים אניסה מפני ישראל
כי יהוה נלחם להם כמצר יבא

ו
ב
ה
ו
ל
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על הים וישבו המים על
מצרים על יד רבבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים
וישבה ים לפנות בקר לאיתנו
ומצרים נסים לקראתו וינער
יהוה את מצרים בתוך הים
וישבו המים ויכסו את הרבב
ואת הפרשים לכל חיל פרעה

ו
ב
ה
ו
ל
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

הבאים אחריהם כי לא תשאר בהם עד אחד וצני ישראל הלכו
 כי כשה בתורה הם והמים להם חמה מימינם ומשמאלם ויושע
 יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים וירא ישראל את הירד הגדולה אשר עשה יהוה
 במצרים וירא העט את יהוה ויאמינו כי יהוה וכמו שה צבאו

אז ישיר משה וצני ישראל את השירה הזאת ליהוה ואמרו
 לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
 ורכבו רמה בים עוז ומרת יהוה ידה ילו
 לישועה זה אלו ואנורו
 אבי וארמנהו יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו מרכבת פרעה וחילו ירהבים
 שלשיו טבעו בים סוף תהמת יפסימו ידו במעולת פמו
 אבי ימינך יהוה נאדרי כפך
 יהוה תרעץ אויב זכרך גאונך תחרס
 קמך תשלח חרנך יאכלמו כקשי
 אפיך נערמומים נצנו כפונד
 נזרים קפאו תהמת כל בים
 אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלא כזו
 נפשי אריק חרבי תור ינימו ידיו
 צדוהך כפסימוים עללו פעופרת כפסימוים

מי	מי כמכה פארלם יהנה	אדירים
נראתהלת עשה	נמכה נאדר פקדשי	מלא
נחית	נמית ימית תבר עמו ארץ	מסדר עסזוגאלם
נהלת בעוד אל יודה	שמעו עמיס ירגזון	קדשך
חיל	אז נכהרו אלהפי	אחי שכי פלשתו
נמגו	אלי מואכיאחזמור ער	אדום
תפל עליהם אימתה	כגדל זרועך ידמו פאכך	כר ישכי כנעין
ער	ער יעבר עם יזו	ופחד
מכון	תבאמו ותטי עמו בחר נחלתך	יעבר עמך יהודה
מקדש אדני פונגו	יהוה ימלך לעולם ועד	קגית
פי	וישכ יהוה עלהם	לשבתך פעלת יהוה
וישכ יהוה עלהם	באסם פרעה כרכבו ונפר שיו בים	ידיך
ובני ישראל הלכו כיפשה בתוך הים	את מי הים	

ותקח מרים חנכיאה אחות אהרן אתהתקף בידה ותעאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות ותען להם מרים שיהו ליהוה פיגאה גאה
סגס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מיססון
ויצאו אל מדבר שור וילכו שילשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרתה כי מרים הלכה עליון קרא שמה

כִּי הוּא יִתְּנֶנּוּ אֶתְּכֶם אֶלְהֵמוֹתַי הַזֶּה
 לְהַמִּית אֶתְכֶם לְשָׂרֵי הַיָּם כִּי עַל
 נִי אֲמַר יְהוָה אֵל
 מִשׁוֹתַי מִסְבִּיר לִבִּי לִבִּי לִחֵם מִן
 הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲהֵם וְלִקְטוּ אֲבִידִים
 כִּימָו לְמַעַן אֲנִיכֶם הַיָּם כִּתְּוֹתֵיכֶם
 לֹא וְהָיָה בְּיָמֵי שִׁשִּׁי הַכִּינֹה אֶת
 אֲשֶׁר בָּא וְהָיָה מִשְׁכַּח עַל אֲשֶׁר
 יִלְקְחוּ יָם וְיִאמְרוּ מִשְׁחָה אֶתְּכֶם
 אֵל כִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ עֲמָלֵי
 יְהוָה הוּא אֶתְּכֶם מִיָּד מִיָּד
 וְכִי רָאִיתֶם אֶת בְּנֵי יְהוָה מִשְׁכַּח
 אֶת תְּלִיתֵיכֶם עַל יְהוָה וְנָחַם מִחַד
 תְּלוּם עַל יְמֵי וְיִאמְרוּ מִשְׁחָה יְהוָה
 לִבִּי כִּי עַרְבֵי בָשָׂר לֹא כָל אֱלֹהִים
 כִּימָר לְשִׁבְעַת שָׁמַע יְהוָה עַל
 תְּלִיתֵיכֶם אֲשֶׁר אֶתְּכֶם מִיָּד
 וְנָחַם מִחַ לֹא עֲלִימָה תְּלִיתֵיכֶם כִּי
 עַל יְהוָה וְיִאמְרוּ מִשְׁחָה אֶתְּכֶם
 אֲמַר אֵל כִּי עַרְבֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 קָרְבוּ לְפָנַי יְהוָה כִּי שָׁמַע יְהוָה

מִרְהוּוֹ לְנוֹהֵם עַל מִשְׁחָה לֹאמַר
 מִחֲשֵׁתָהּ וַיַּעֲמֵק אֶל יְהוָה וַיְחַדְּדוּ
 יְהוָה עַץ וַיִּשְׁלַח אֶל הַיָּם וַיִּמְתַּן
 הַיָּם שֵׁם שֵׁם לְוֹתָן וּמִשְׁכַּח
 וְשֵׁם נִשְׁחָה וַיִּאמְרוּ אֵם שְׂמוֹנִי
 תִשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי הַיָּם
 כִּי יִיָּדָע שִׁשִּׁי וְהָיָה לְמִצְוֹתָי
 וְשִׁמְרָתָם כִּלְוֹתָם וְהָיָה אֲשֶׁר
 שְׂמַתִּי כְּמִצְוֹתַי לְאֲשֵׁר עַל
 כִּי אֶתְּכֶם רִפְאָה
 וְכִי אֵל מִחַ וְשֵׁם שְׂמַח עַל
 עֵינֵיכֶם וְשֵׁם שְׂמַח וְשֵׁם שְׂמַח
 עַל הַיָּם וְיִסְעוּ מֵאֵלֶיךָ וְכִי כִּי
 עוֹתָבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מִיָּד מִיָּד אֲשֶׁר
 כִּי אֵלֶיךָ וְכִי מִיָּד כִּי מִשְׁחָה עַל
 יָם לְהַרְשֵׁת שְׁנֵי לְאֶתְּכֶם מֵאֵרֶץ
 מִצְרַיִם וְיִלְוּ בְּלֹא עוֹתָבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל מִשְׁחָה וְעַל מִשְׁחָה כִּי מִיָּד מִיָּד
 אֵלֶיךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְּנוּבֵי
 יְהוָה כִּי אֵלֶיךָ מִשְׁכַּח עַל
 סִיד הַבָּשָׂר מִיָּד לִחֵם לְשִׁבְעַת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

וידבר יהוה אל משה לאמר
 שמעתי את תלונת בני ישראל
 דבר אלהם לאמר בין הערבים
 תאכלו בשר ובבקר תשבועתו
 ודעתם כי אני יהוה אלהיכם
 ויהי בערב ותעלה שלוחת כסאת
 המחנה ובבקר היתה שכבת
 טביב למחנה ותעל שכבת
 והיה עולפי המדבר דק מחספס
 דק כבפר על ארץ ויראו בני
 ישראל ויאמרו איש אל אחיו
 מן הוא כי לא ידענו מה הוא
 ואמר משה אלהם הוא חלום
 אשר נתן יהוה לכם לאכלה
 זה הדבר אשר עשה יהוה
 לקטוממנו איש לפי אכלו
 עמר לגלגלת מספר גפשותיכם

וידבר
 שמעתי
 דבר אלהם
 תאכלו
 ודעתם
 ויהי בערב
 המחנה
 שכבת
 והיה עולפי
 דק כבפר
 ויראו בני
 מן הוא
 ואמר משה
 זה הדבר
 לקטוממנו
 עמר

איש לאשד באחלתו וישעו
 כן בני ישראל וילקטו המרבה
 והממעטי וימדו בעמר ולא
 העריף המרבה והמעטי כולו
 החסיר איש לפי אכלו
 ויאמר משה אל בני ישראל
 יותר ממנו לא שמעו
 אל משה ויאמר אנשים ממנו
 ערבבן ודרם תולעים ויבאש
 ויקעף עלהם משה וילקטו את
 בבקר בבקר איש כפי אכלו וחסם
 השמש ונמסו ויהי ביום הששי
 לקטו לחם משנה שנה עמר
 לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
 ויגידו למשה ויאמר אלהם הוא
 אשר דבר יהוה שבתון שבת
 קדש ליהוה מחר את אשר
 תאפו אפו ואת אשר תבשלו
 בשלו ואת כלה ערף הנחול לכם
 למשמדת ערף הבקר ויניחו
 אתו ערב הבקר כאשר עשה

וידבר
 שמעתי
 דבר אלהם
 תאכלו
 ודעתם
 ויהי בערב
 המחנה
 שכבת
 והיה עולפי
 דק כבפר
 ויראו בני
 מן הוא
 ואמר משה
 זה הדבר
 לקטוממנו
 עמר

למה זה העליתני ממצרים להמת
אתי ואת בני ואה מקני בעמא
וי ענק משה אל יהוה לאמר מה
אעשה לעם הזה עור מעט וסלני
וי אמר יהוה אל משה עבד לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל
ומסור אשר הכית כו אתה יאר
קח כירך והלפתה נני עמו לפניך
שם על הצד בחרב והכית
בצור ויעאו ממנו מיסושתה
העם ויעש כן משה לעיני זקני
ישראל ויקרא שם המקום
מסה ומריבה על ריב בני
ישאל ועל נסתם את יהוה
לאמר הישי יהוה בקרבנו אם

אין
וי בא עמלק וילחם עם ישראל
ברפידים ויאמר משה אליה שע
בחר לנו אנשים ויעא הלחם
בעמלק מה ראנכי נעב על ראש
הצבנה ומטה האלהים ביד

ועשיו שני פאשר אמר לו מטה
להלחם בעמלק ומשה אהרן וחוה
על ראש הצבנה ויהיה פאשר
יריס משה ידו וגבר ישראל וכאשר
יניח ידו וגבר עמלק וידי משה
כבדים ויקחואבן שימות חתני
וישב עליה ואהרן וחוה תמוכו
בידי מזה אחד ומזה אחד ויהיו ידיו
אמונה עד בא השמש ויהלש
יהושע את עמלק ואת עמו לפי

חרב
ויאמר יהוה אל משה כתב
את זכרון כספרו ושים באזני
יהושע כי מחה אמחה את
זכר עמלק מתחת השמים
ויבן משה מזבח ויקרא שמו
יהוה נסיו ויאמר כי יד על פסיה
מלחמה ליהוה בעמלק מחר דר

וישמעו יתרו כהן מדין חתן
משה את כל אשר עשה אלהים

ל
ג
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

למשה ולישראל עמו כיהו ציא
 יתרוהתן משח את עפרהאשת
 משה אחר שלוחיה ואת שני
 בניה אשר שם האחד גד שם כי
 אמר גד הייתי בארץ נכדיהושם
 האחד אליעזר כיהו ציא כי עשה
 ויעלני מחרב פרעה ויצא יתרו
 חתן משה וצני ואשתו אל
 משה אלמדבר אשר הוא חתן
 שם הר האלהים ויאמר אל
 משה אני חתנך יתרו בא אליך
 ואשתך ושני בניה עמה ויצא
 משה לקראת חתנו וישתחוהו וישק
 לו וישאלו איש לרעהו לשלום
 ויצאו האלה ויספר משה
 לחתנו את כל אשר עשה יהוה
 לפרעה ולמצרים על אורת
 ישראל את כל החתראה אשר
 מצאתם בדרך ויעלים יתרו
 ויהו יתרו על כלחטובדה אשר

עשה יתרו לישראל אשר הוא
 מיד מצרים ויאמר יתרו
 יהוה אשר העיל את מצרים
 מצרים ומיד פרעה אשר העיל
 אתה עם מוחותי מצרים
 עתה ידעת כי גדול יהוה
 האלהים כי עשה אשר העיל
 וישק יתרו חתן משה עתה
 אפדים לאהלים ויצא יתרו
 וכלוקמי ישראל אל לחם עם
 חתן משה לפני חתן משה
 ממוחלתי ישב משה לשתות
 אתה עם ועמו וישב יתרו
 משה מוחלתי עתה יתרו
 וירא חתן משה אתם אשר
 הוא עשה לעם בני ישראל
 הדבר הזה אשר עשה יהוה
 לעם מצרים וישתחוה יתרו
 וכל העם מצרים אשר עמו
 עתה יתרו ויבא אל משה
 כי יתרו וישב יתרו

כפ
 חיל
 כפ
 ודביא
 אשר
 חנ
 כנה
 אכל
 קבלת
 מוח

ובל
 דב
 ג
 טג
 כלב
 ל
 וחס
 ד
 וחס
 מלך
 ז

כי יהיה לכם זכרון בא אלי ושפטתי
בין איש ובין רעהו והודיעתי את
חקי האלהים ואת תורתיו ואמר
חתן משה אלי לא טוב הדבר
אשר אתה עשה ונכלת כל גם
אתה גם העם הזה אשר עמך כי
כבר ממר הדבר לא תוכל עשהו
לכך יעתי שמע בקולי אי ענך
ויהי אלהים עמך היה אתה רעם
מול האלהים והבאת אתה
אתה זכרים אר האלהים
והארתה אתהם אר החקים
ואת תורת והודיעת להם את
הדרך ילכנה ואתה מעשה
אשר יעשה ואתה תחזק מפל
העם אנשי חיל יהא אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת
וזהם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו
את העם בכל עתה היה כל הדבר
החיל כי הוא איך וסל הדבר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

הקטן ישפטוהם והקל מעליך
ונשאו אתך ואם אתה דבר הא
תעשה ויעזר אלהים ויכלת עמך
וגם בלח העם הזה על מקמו יבא
בעלום וישמע משה לקול
חתנו ויעש כלאשר אמר
ויבחר משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ראשים על
העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים ושרי עשרות ושפטו
את העם בכל עתה היה הקטן
יבאון אל משה וכל הדבר
הקטן ישפטוהם וישלח משה
את חתנו וילך לו אל ארצו

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

בחד שהשלישי לעאת בני
ישראל מארץ מצרים כיוס הוא
ואומד דבר סיני ויסעו מרפידים
וילאו מדרי סיני ויחננו במדבר
ויחזקו ששה ימים נגד ה' וה'
ומשה נלה אלה אלהים ויקרא

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אם בלא וסיני ויעקב ליהי דוד ה' ויחזק דוד כבגדי פלתי ויבא אל המלך וכל דב ית כוג בלם נס

האלהים מן המזבח ויתעצבו
בתקנת החד וחד סיני עשן כל
מופנא אשר ירד עליו יחזה באש
ועל עשן עשן עשן עשן עשן
כל החד ירד ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד משה ידבר
וחאלהים יעננו בקול ויער יחזה
על הך סיני אלא שחזרו ויקרא
יהוה למשה אלא שחזרו ויער
משה ויאמר יהוה אל משה
העבדים פני ה' אר יחזה
לראות ונפל סמך ב' ונסתפנים
העבדים אל ה' ונסתפנו פן
יפגעו בהם ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל
הר סיני כי אמה הערבה בנו
לאמר הגבל את החר וקד שותו
וואמר אליו יהוה הך היועלית
אתה ואחרן עמך והכהנים
והעם אל יחרסו לעלות אל יהוה
כי פירץ בם וירד משה אלהים

ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד
משה ידבר
וחאלהים יעננו
בקול ויער יחזה
על הך סיני
אלא שחזרו ויקרא
יהוה למשה
אלא שחזרו ויער
משה ויאמר
יהוה אל משה
העבדים פני
ה' אר יחזה
לראות ונפל
סמך ב' ונסתפנים
העבדים אל
ה' ונסתפנו
פן יפגעו בהם
וואמר משה
אל יהוה לא
יוכל העם
לעלות אל
הר סיני
כי אמה
הערבה
בנו לאמר
הגבל את
החר וקד
שותו וואמר
אליו יהוה
הך היועלית
אתה ואחרן
עמך והכהנים
והעם אל יחרסו
לעלות אל יהוה
כי פירץ בם
וירד משה
אלהים

ויאמר אלהים וידבר
אלהים את משה ויאמר
לאמר ויאמר יהוה
אלהים אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים ולא יהוה
אלהים אחרים על פני לא תעשה
לך פסל ופסל מזונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל סגא פקד עון אבות על
בנים על שלשים ועל דבעים
לשנאי ועשה חסד לאלפים
לאהביו ולשמרי מצותיו
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר ישא את שמו לשוא
וכור את יום השבת קדשו ששת
ימים תעבד ועשית בלמלאכתך
יום השביעי שבת יהוה אלהיך

ויהי קול השפר
הולך וחזק מאד
משה ידבר
וחאלהים יעננו
בקול ויער יחזה
על הך סיני
אלא שחזרו ויקרא
יהוה למשה
אלא שחזרו ויער
משה ויאמר
יהוה אל משה
העבדים פני
ה' אר יחזה
לראות ונפל
סמך ב' ונסתפנים
העבדים אל
ה' ונסתפנו
פן יפגעו בהם
וואמר משה
אל יהוה לא
יוכל העם
לעלות אל
הר סיני
כי אמה
הערבה
בנו לאמר
הגבל את
החר וקד
שותו וואמר
אליו יהוה
הך היועלית
אתה ואחרן
עמך והכהנים
והעם אל יחרסו
לעלות אל יהוה
כי פירץ בם
וירד משה
אלהים

הנפת עליה ותחלה ואל
 תעלה כמעלת על מזבח אשר
 לאתגלה ערותך עליו
 ואלה המשפטים אשר תשים
 לפניהם כיתקנה עט עברי
 שש שנים יעבד ובשבעת
 יצא לחפשי חנם אם בגפו
 יבא בגפו יצא אסכנל אשר
 הוא ויצאה אשתו עמו אם
 אדניו יתקלואשה וילדה לו
 בנים או בנות האשה וילדיה
 תהיה לאדניה והוא יצא בגפו
 ואם אמר יאמר העבד אהבתי
 את אדני את אשתו ואת בניהם
 אצא חפשי והגישו אדניו אל
 האלהים והגישו אל ה' לית או
 אלהמוזה ורעע אדני את אנו
 בפרעע ועבד לעלם
 וכי ימכד איש את
 בתו לאמה לאתנא כצאת

והיה
 ואלה
 המשפטים
 אשר
 תשים
 לפני
 ה' את
 העבד
 והעבדה
 אשר
 ימכד
 ואלה
 המשפטים
 אשר
 תשים
 לפני
 ה' את
 העבד
 והעבדה
 אשר
 ימכד

העבדים אשר עבד בני אדם
 אשר לא יערה והפדה לעסנו
 לאימשל למכרה כבגד וכה
 ואם לבני ייעד נדה ממ שפט הננות
 יעשה להו אס אחרת יקח לו
 שארה כסותה וענתה לא ירשי
 ואם של שארה לא יעשה
 ויעאה חנם אין כסף
 מכה איש ומת מות יומת
 ואשר לא יצדה והאלהים יצדה
 ושמתו לך מקום אשר ינוס שמו
 וכי ימכד איש עבד
 דעהו להרגו בערמה מעסמוזה
 תקחם למות ומכרו
 אביו ואמו מות יומת
 וגנב איש ומכרו ונמצא
 בידו מות יומת
 ומקל לאביו ואמו מות
 יומת וכי ירביע
 איש וזכה איש את בנהו
 כאבן או כאגדף ולא ימות ונפל

והיה
 ואלה
 המשפטים
 אשר
 תשים
 לפני
 ה' את
 העבד
 והעבדה
 אשר
 ימכד
 ואלה
 המשפטים
 אשר
 תשים
 לפני
 ה' את
 העבד
 והעבדה
 אשר
 ימכד

והיה
 ואלה
 המשפטים
 אשר
 תשים
 לפני
 ה' את
 העבד
 והעבדה
 אשר
 ימכד
 ואלה
 המשפטים
 אשר
 תשים
 לפני
 ה' את
 העבד
 והעבדה
 אשר
 ימכד

שָׁמוּ

וְכִי יָבֹא שׂוֹר אֶתְּשֵׁה אֶת אֲשֶׁר
וּמֵת סִקּוֹל יִסָּקֵל שׂוֹר וְלֹא יִכָּל
אֶת כֶּשֶׁדוֹ וְכֵן לְהַשְׁמִיעַ יֵאָמֵר
שׂוֹר לֵנְחָה אֵל מוֹתָמוֹל שֵׁל שִׁים
וְהוֹעֵד כְּכֵן לִי וְלֹא יִשְׁמַר נִין
וְחִמּוֹת אִישׁ אֲשֶׁה הַשׂוֹר יִסָּקֵל
וְגַם כְּשֵׁי יוֹמֵת וְסִפְרֵי יִשְׁתַּת
עַל זֹתָתָם פֶּיֶךְ מִשׁוֹן כֶּל אֲשֶׁר
יִשְׁתַּת עַל זֹו אֲכִי הַחֲאֹסֵת יִפָּח
כַּמֶּשֶׁשׁ חֹה יַעֲשֶׂה לְוֹאֵם
עַבְדֵי יָבֹח הַשׂוֹר אֲזַמְנָה כֶּסֶף
עַל שֵׁים שְׁמַלִים יִמָּדֵד יִמָּדֵד
וְהַשׂוֹר יִסָּקֵל וְכִי
יִפָּח אִישׁ בֹּרֵאֵו כִי יִפָּח
אִישׁ בָּר וְלֹא יִכְסֶנּוּ וְנִלְשָׁנָה
שׂוֹר אֶו חַמּוֹר כֶּסֶף וְכִי יִפָּח
יִשְׁלֵם כֶּסֶף יִשְׁתֵּי כְּכֵן וְהוֹתָם
יִחְהָלוּ
יָבֹא שׂוֹר אֶתְשֵׁה אֶת אֲשֶׁר
וּמֵת סִקּוֹל יִסָּקֵל שׂוֹר וְלֹא יִכָּל

ד
ומל

ככ

ד

ה

ו

ז

ח

ט

והנעבד

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

לְמִשְׁכַּב אִם יָקוּם וְהָתְהַלֵּךְ בְּחוּץ
עַל מִשְׁעָנֵהוּ וְנִסָּה חֲמֻכָה רַק
שִׁכְתוֹ יִתֵּן וּרְפֵא יִרְפֵּא *
וְכִי יִבְחַ אִישׁ אֶת עַבְדוֹ
אֶת אֲמָתוֹ כִּשְׂכָר וּמֵת חֲמֻכָה
יְדוּקָם יִקְרָם יִקְרָם אִם יִזְמַן יוֹמִים
יַעֲמֵד לֹא יָקָם כִּי כִסְפוֹ הוּא
וְכִי יִבְחַ אֲנָשִׁים
וְנָפְוּ אֲשֶׁה הַחֹה יַעֲוִי לִרְיָה
וְלֹא יִהְיֶה אֶסוֹן עַנּוֹשׁ יַעֲנֵשׁ
כַּאֲשֶׁר יִשְׁתַּת עַל זֹו כֶּל אֲשֶׁה
וְנִתְּזֵב כִּלְיָם וְאֶסֶסוֹן יִהְיֶה
וְנִתְּזֵה נַפְשָׁתָתָה נַפְשֵׁי עֵין תַּחַת
זוֹן שׁוֹן תַּחַת שׁוֹן יִתְּתֵה יִרְגֵל
תַּחַת רַגְלֵי כִי תַּחַת כֹּוֹה פָּצַע
תַּחַת פָּצַע חֲבֹרָה תַּחַת חֲבֹרָה
וְכִי יִבְחַ אִישׁ
אֶת עֵין עַבְדוֹ אֲתַעֲיֵן יִמָּתוּ
שִׁחַתָה לַח פֶּשֶׁי עֵין חֲנֻחַת
עֵין גֵּא שֵׁן עַבְדוֹ אֲשֶׁן יִמָּתוּ
יִלְחַפְשֵׁי יִשְׁלַח חֲנֻחַת

והיו את כספם את המתיחיו
אשר עני שור נכח הוא ממול
שלם ולא ישמרנו בעליו
שלם ישלם שור תחת השור
והמתיהו כיו
יגנב איש שור או שיה וטבח
או מכר חמשה כמר ישלם
תחת השור וארבעה תחת
השה אם כמחלת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו תמיטאם
זרה השם שעליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו נמכר
בגנב אם חמץ את המצורו
הגנב משור עד חמור עד שיה
איים שנים ישלם
כיינע דאיש שדה או כרם
ושלח את בעייה ובער בשדה
אחר מיטב שדה ומיטב כרם
ישלם כיתעא אש
ומצאה קעים ונאכל גדישא
תקמה או השדה שלם ישלם

המבער את הנערה
תקאי שאלך עדו כסף או גליים
לשומר וגנב מבית האיש אם
ימצאה גנב ישלם שנים אם לא
ימצאה גנב ונקרבע ערה ביתא
האלהים אסורא שלח יד ובמלאכה
רעהו על כל דבר פשע על שור על
חמור על שיה על שלמה על כל
אכה אשר יאמר ביהוא זה עי
האלהים יבאר כר שניהם אשר
די שיען אלהים ישלם שנים לרעה
כייקאי שאלך
רעהו חמור או שור או שהו כל
בדמה לשמר ומת או נשבר או
שנה אין ראהו שבעת יחה
תהיה כיון שניהם אסורא שרר
ידובמלאכת רעהו ולקח בער
ולא ישלם ואם גנב יגנב מעמי
ישלם לבעליו ואסורא יסורא
יבאהו עד הסתבר לא ישלם

וכי ישאל איש מעם רעהו
 ונשבר או מת בעליו או עמו
 שלם ישלם ואם בעליו שמולא
 שלם אם שניד הוא נא בשכרו
 וכי יפמה איש ענתו
 אשר לא ארשה ושבב עמה
 מהר ימהרנה לו ואשה ואם מאן
 ימאן אכיה לתתה לו בסק ישקל
 כמוד הבתולה
 לתתיה כל שבע עסקהמה
 מות יצמת
 לא היה יתם בלתי ליהוד
 לכה וגר לא תנסה ולא תלחצנו
 כי גרים הייתם בארץ מערים
 פלאמה ותוס לא תענומם
 ענה תענה אתו כי אם ענק יעש
 אל שמע אשמע צעקתו ורחוה
 אפי ורחמת אתכם פחד ורחוה
 צטיכם אל מנות ופצכם יתמים

2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32

אם כסף תלוה את עמי אתה עני

עפק לא תתנהו ענוח לא תשימו
 עליו כסף אלהיך שלם
 רעד עד בא השמש משכרו
 כיהו אסורה לבנותהו שאלה
 לערו במה ישכב ורחוק
 אליו שמעתי כיהננו אני
 אלהים לא תקהל
 ונשיא כסוף לא תקרי מלאכה
 ודמעב לא תאחר בכור בכור
 תמדהו בותע שור לשור
 לעאר שכבת יום היועם
 אמו ביום שמותי תענה
 ואיש יקד שמתיון ריגם שד
 בשדה טרפה לא תאכדוה
 תשלכו אתו
 תשמע שמע טוא אתה
 עם רשע לוחית טוא אתה
 תלח אתר נעט אתה
 עלרב לסת טויה
 ורל אתה

33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62

... ויסקר חמלה שאותו ועיקר עדיקים ועמך יושב ועדיקים יזכורם וזכורם

אלהים אחרים לא תזכיר
ישמע עולתך שלש תרלים
תחגלי בשנה את חג המצות
תשמך שבנות ימים תזכר
מיתב אשר צדקך למנוע
חדש האון יצא ממעון
ולא יאמר חקם וחג הקציר
כמדי מעשיך אשר תזכר
משה וחג האסקר בעאת השנה
במדי מעשיך מזה שנה
של שנים כשנה יהא חג
מזכיריך תזכיריך לא
תזכיריך רמז זכר יולא
תזכיריך עד כמרה לא שית
תזכיריך תזכיריך בית יתרה
אלהים לא תזכיריך בחרב אמו
תזכיריך תזכיריך תזכיריך
לשמך בדרך וזל הזכיריך
המקום אשר הכנתיו חשמך
מפניו ושמע בקרו אלהים

חמדות העה השבת שיכנלו
כיתראה חמור שנאך
לכע תחת משאו וחדלת מעוב
לז עזב משכ עמו
לא תפנה משכ עמך
כריכי מדבר עקר תרחק וגם
ועדיק אלתתך פילא אעדיק
לשענו ושחר לא תפנה כיה שחר
יענך פקחים ויסקר דברי עדיקים
תזכיריך ואתם ידעם און
נפש חיה היום בדרך
מזכיריך ושת שנים תזכיר
תזכיריך ואספת את תבואתה
ודשכית שת שמוסר ונשמת
ואכלא בני עמך תרס ויתם
חת חשיה כות עשה לך זמן
לזיתך שעות ימים תגיש
מעשיך וביוס השבת תשפת
למען ינוח שורך ויהי
יתפשיך אמרת וחגרו וכלך
אשר אמרת אליכם תשמרו ושתם

104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

... תשמרו ושתם

מפני שגזרת את שנתה
 וכל ששמוחתי שנת
 השנה מעט מעט אגד שני
 מפניך עד אשר תפנה וסלקת
 את הארץ ושותי את נהר
 מים סוף ועד ים פרסותים
 וממזבד עד העת כי אתה
 בידכם את ישיב ארץ
 וגר שתמו מספר לאתכלת
 להם ולא להיהם בידת לא
 ישבו בארץ פני תפוא אתך
 לוי תעבד את אלהיהם
 כי יהיה לך למוקש

ואל משה אמר על האל יתרה
 אתה ואהרן נרבו בידת
 ושבעים מזקני ישראל
 והשוחחיהם מרחוק ונלשמו
 לבוא אל יהוה והם לא יגשו אל
 לא יעלו עמו וישא משה
 ויספר לטענתם

~~כח עשרת אלפים~~
~~אשר יבא~~
 ואיבת את איבי ועדתי את
 ערדך ויילך מלאכי לפניך והבא
 אלהאמר והחתי והפרזי והכנעני
 החזי והעבד והבחרתני לא
 תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם
 ולא תעשה כמעשיהם כי הים
 תהרסם וישב בשפר מעבתיהם
 ועבדתם את יהוה אלהיכם ופרז
 את לחמך למימיך והסרת
 מתלך מקרבך

לא תהיה משכלה ועקה
 בארץ את מספר ימך אמלא
 את אימתי אשר לפניך והמותי
 את כל העם אשר תבא בהם
 ונתתי את מלאי ביד אליך ערף
 ושולחתי את העד עה לפניך
 וגדשה את החזי את הכנעני
 ואת החתי מלפניך לא אגד שני

מבית ומחוץ תעשה ועשית עלך

דחק אמורה

ג

ג

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ארבעים יום וארבעים לילה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ויקחו לך
תחמה מאת פלאי שאשך ודבש
לבו תקחו ואתה תרומתני וזאת
התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת ותבנית ודגמן
ותולעת שני וששועים וועלת
אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים שמן למאד בשמים
לשמן המשהה ולקסרת השמים
אכני שהם ואכני מלאים לאפי
ולחשן ועטו לי מקדש ושכנתי
סתוכם ככל אשר אני מדאך
אותך את תבנית המשכן ואת
תבנית כלכליו וכן תעשו
ועשו ארון עצי
שטים אמתים וחצי אר כו
ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו ועפית אתו ואת כוהור

מבית ומחוץ תעשה ועשית עלך
זר זהב וכסף ונחשת ודבש
זהב ותתהו על ארבע מעמדות
ושתי טבעות על צלעו האחת
ושתי טבעות על צלעו השנית
ושתי טבעות על צלעו השלישית
ושתי טבעות על צלעו הרביעית
אשר תתהו את הכבדים
בצלעו על ערת הארץ
לשאר המשכן כהם כטבעות
הארץ יהיו הכבדים לא יסרו
ממנו ונתת אל הארץ את הערת
אשר אתך ארץ ועשית כפדת
זהב טהור אמתים וחצי
ארנה ואמה וחצי רחבה
ועשית שנים פרזים זהב
מקשה תעשה אתם משני
קעות הכפרת וועשה פרז
אחד מסעדה מזה וברזב את
מסעדה מזה מן הכפרת תעשה
אתה פרזים על שני צדדיו
והיה פרזים פרזים

כונ
ח
ג
א
ק
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

הת
המנוע

ג
ד

ה
ו

ז
ח

ט
י

יא
יב

יג
יד

טו
טז

יז
יח

יט
כ

כא
כב

כג
כד

כה
כו

כז
כח

כט
ל

אמות שיש משור ואדמהם
 נחשת לכלכלי המשפון ככל
 עבדתו וכליתתו וכליתת
 החצר נחשת וכליתת
 ואתה תעשה את בני
 ישראל ויקחו אליך שומן זית
 זך כתיית למאור להעלות ממדיו
 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר
 עלהשעת יערך אתו אהרן ובניו
 מערב ערבקר לפני יהוה חקת
 עולם לדירתם מאת בני ישראל
 ואתה הקרב
 אליך את אהרן אחיך ואת בניו
 אתו מתוך בני ישראל לכהנול
 אהרן נדב ואביחוא אלעזר
 ואיתמר בני אהרן ועשית
 בניך קדש לאהרן אחיך
 כבוד ולתפארתו ואתה תכיר
 אלכלחמילכ אשר מלאדתי
 וזה חמח ועשית את בניך
 אהרן לקדשו לכהנול ואלה

הבגדי אשר יעשהו שר
 ואפור ומעיל וכלנת תשבץ
 מענפת ואכנט ועשו כגד
 קדש לאהרן אחיך ולבניו
 לכהנול וחס יקחו את האהב
 ואתה תכלת ואת הארגמן ואת
 תולעת השני ואת השש

ועשו את האפר זהבתכלת וארגמן
 תולעת שני ושש משור מעשה
 השב שתי כתפת חסדת יהוה
 אל שני קצותיו וחסד
 אפרתו אשר עליו כמעשה
 ממטי יהוה זהבתכלת וארגמן
 ותולעת שני משור
 ולקחת את שתי בני שדום
 ופתחת עליהם שמורת בני
 ישראל ששה משמותם על
 האזן האחת ואת שמות הששה
 יתרים על האזן השנית
 כתולדתם מעשה חרש אבן

המנוע
 ועשית
 ואלה
 הכנול
 כנול
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

פתוחי חתם תפתח את שתי ואצבע
 על שמת בני ישראל מסכת
 משפעות זהב תעשה אתם
 ושמות את שתי האצבעים על פתח
 האפר אבני זכרון לבני ישראל
 ונשא אחיך את שמותם לפני
 יהוה על שתי כתפיו לחזקו
 ועשית משבצת
 זהב ושתי שרשרות זהב טהור
 מגבולת תעשה אתם מעשה
 עבד ונתתה את שרשרת
 העבדות על המשבצת
 ועשית חשן משפט
 מעשה חשב כמעשה אפר
 תעשה זהב חבלת וארגמן
 ותלעת שני ושש משזר
 תעשה אתו רבוע יהיה כפול
 זהב ארכו וזרת רחבו ומלאת
 בו מלאת אבן אדמדם טורים
 אבן טור אדם פטרה ונדקתו
 האדן והטור השני נפך ספיר

ג
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

ויהלם והטור השלישי לשם
 טבן ואחלמה והטור הרביעי
 תרשיש ושהם וישפה משבצת
 זהב יחזבמלואתם והאבנים
 תהיון על שמת בני ישראל
 שתיים עשרה על שמותם פתחי
 חותם איש על שמו תהיון לשני
 עשר שבט ועשית על החשן
 שרשרת גבולת מעשה עבד
 זהב טהור ועשית על החשן
 שתי טבעות זהב ונתת את
 שתי הטבעות על שני קצות
 החשן ונתתה את שתי עבדות
 הזהב על שתי הטבעות אר
 קצות החשן ואת שתי קצות
 שתי העבדות תתן על שתי
 המשבצות ונתתה על כתפיה
 האפור אלמול פניו ועשית שני
 טבעות זהב ושמת אתם על
 שני קצות החשן על שפתי
 אשר אל עבר האפר ביתך

ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

המון ט חס צליל וסימניה ר מנה תכלית ק דג סעטק ורטק סעטק ורטק חס ברטמני פרק פרק חל

במסמכי

תכלית ואיכסן עת שני על
 שורץ סכב ופעם וחב סכב
 סכב סעטק ודג דמון סעטק
 חל ודמון על שור ודמון סכב
 וחיה עכבאן לשורית ונעמק
 קורל סכבא אר הקד ש לפני יחזק
 וכניסותו לא סכב
 † ועשית ניץ חב סכב
 ופתח של פתח חתם קרש
 ליהודו ושכמתו על פתח
 תכלית חיה על חס ענפת אל
 מור פתח חס ענפת חיה חס
 על מצח אחר ונשא אחר חס
 עון הקד שים אשר יסדי שם
 בני ישראל ללכר מתנת
 קר שיהם חיה על מצח חס
 לרעון לחס לפני חיה חס
 הסתנת שש ועשית חס
 שש ואכנסת על חס
 רמס ולכני אחר חס
 בתנת ועשית לחס חס

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ
 לו
 לז
 לח
 לט
 למ
 לנ

ועשית שתי טבעות והבטתן
 אתם על שתי כתפות האפי
 מלמטה ממול פני לשמאל
 מהכריתו ממעל לחשב האפור
 וירכסו את החסין מסכע אל
 טבעת האפור כפתיל תכלית
 לחיות על חשב האפור ולאי
 החשן מעל האפור ונשא אחר
 את שמות בני ישראל בחשן
 המשפט על לבם כבאו אר
 הקדש לזכרון לפני יחזקתמיו
 ונתת אל חשן המשפט את האורים
 ואת התמים וחי על לב אהרן
 כבאו לפני יהוה ונשא אהרן
 את המשפט בני ישראל על
 לב לפני יהוה תמיו
 † ועשית את מצעיל האפור
 כלי תכלית ויהי פידאשו
 כתוכו שפה חיה לפיו סכב
 מעשה את ספי תרדא יהחלו
 לא יקדעו ועשית על שור ורטק

המון חס בגדי ים בכתובה בה שכתובות חס בטענוכי מעסיס דמני ל גס

עלה ככר ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן והקטורת
המוזבחה ואת כשר הפרואת
ענין ואת פרשו תשרף באש
מחוץ למחנה חטאת הוא ואת
האיל האחר תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל
ושחטת את האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המזבח סביבו
ואת האיל תנתח לנתחיו ורחעת
קרבו וברעיו ונתת על נתחיו
ועל ראשו והקטרת את כל
האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
ריח ניחוח אשה ליהוה הוא
ולקחת את האיל השני וסמך
אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל ושחטת את האיל ולקחת
מדמו ונתתה על נתחיו ארז
אהרן ועל נתחיו ארז בניו
הימנית על פה ידס הימנית
ועל פה רגל הימנית וזרקת

והאילנות
והקטרת
והקרב
ושבע

אתהוים על המזבח סביב ולקחת
מזהרם אשר על המזבח ושמן
המשחה והזית על אהרן ועל
בניו ועל בניו ועל בני בניו
אתו וקדש הוא ובניו ובניו ובניו
בניו אתו ולקחתמן ואיל החלב
והאיליה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת יתר תכרוב ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר
עליהן ואת שוק תימין כי איל
מלאים הוא וככר לחם אחת חמשת
לחם שמן אחת ורקיק ארבע
המניעות אשר לפני יהוה וניחוח
הכל על כפי אהרן ועל כפי
בניו והנפת אתם תניפה לפני
יהוה ולקחת אתם משיס והקטרת
המוזבחה על העלה לריח ניחוח
לפני יהוה אשה הוא ליהוה
ולקחת את החזה מאיל תמולאם
אשר לאהרן והנפת אתם תניפה
לפני יהוה ויהיה לך למנחה

וקדשת אתחזה התנופה ואת
שוק התנופה אשר הוי ואשר
הורם מאיל המלאים מאשר
לאחרן ומאשר לבנוי וזה יהי
לאהרן ולבנוי לחקעולם מאת
בני ישראל כי תרומה הוא
ותרומה יהיה מאת בני ישראל
מוצחי שלמיהם תרומתם ליהוה
ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו
לבנוי אחריו למשחה כהם
ולמלאכם אתרים שבנת
ימים ילכשם הכהן תחתיו
מבניו אשר יכא אלה מועד
לשרת בקדשו ואת איל
המלאים תקח ובשר אתבשרו
במקום קדשו ואלא אהרן ובניו
אתבשר האיל ואת הלחם אשר
בסל פתח אהל מועדו ואכלו
אתם אשר כפר פהם למלא
אתרים לקדשו אתם וזר לא
אכל כי קדש הם ואם יתר

מבשר המלאים ששוק הלחם ער
הבקר ושד פתח תנופת באש
לא יאכל כי קדש הוא ועשית
לאהרן ולבנוי נכה בכל אשר
עזית אתבה שבעת ימים תמלא
ידם ופר חטאת תעשה ליום
על הכפרים וחטאת על המזבח
בכפרך עליו ומשחת אתו
לקדשו ושבעת ימים תכפר עד
המוצח וקדשת אתו והיה המזבח
קדש קדשים כלה נגנוכמוצה
יקדשו וזה אשר
תעשה על המזבח בכשים
בני שנה שנים ליום תמיד את
הכבש האחד תעשה כבקר
ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים ועשרון מדת כלל
כשמן פתית רבעה היין ונסך
כזית תהין ילכש ואת
ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמנת חסך ותננה

שנים בני וזבוב עיניו כשכורה דעמן ויחמד מצמיד והכלים נחשים

תעשה להם לר'יח נ'חח אשת' ל'ח'ו
עלת' מ'וד ל'ר'תי כ'ם פ'ת' א'ה'ל
מו'ע'ר ל'פ'ני י'הו'ה א'ש'ר א'נ'ע'
ל'כ'ם ש'מ'ה ל'ר'כ'ר א'ל'י'ך ש'ם
ו'נ'ע'ד'ת' ש'מ'ה ל'כ'ני י'ש'ר'א'ל ו'נ'ק'ד'ש'
כ'כ'ב'ר'י ו'ק'ד'ש'ת'י א'ת' א'ה'ל מ'ו'ע'
ו'א'ת'ה מ'ז'כ'ח ו'א'ת' א'ה'ר'ן ו'א'ת' כ'פ'נו
א'ק'ר'ש' ל'כ'ת'ו'ך י'ש'כ'ע'ש' ב'ת'ו'ך
ב'ני י'ש'ר'א'ל ו'ח'י'ת' ל'ש'ם ל'א'ה'י'ם
י'ד' ע'ו'פ'א'נ'י ו'ת'ו'מ'ה ל'א'ה'ם א'ש'ר
ה'ו'ע'א'ת'י א'ת'ם ב'ש'מ'ע'י מ'ע'ר'י'ם
ל'ש'כ'ע'ש' ב'ת'ו'ך י'ש'כ'ע'ש' א'ל'ו'ה'ם
ו'ע'ש'י'ת' מ'ז'כ'ח מ'ק'ט'ר ק'ט'ר'ת'
ע'ני' ש'ס'י'ם ת'ע'ש'ה א'ת'ו' א'מ'ה
א'ר'כ'ו ו'א'מ'ה ח'כ'ו'ר כ'ו'ע' י'ה'י'ה
ו'א'מ'ת'י'ם ק'מ'ה'ו' מ'מ'ז'ק'ר כ'ת'ו'ן
ו'ע'פ'ית' א'ת'ו' ו'ת'ב' ט'ה'ו'ר א'ת'ה'ם
ו'א'ת' ק'י'ר'ת'ו'ן ט'כ'כ' ו'א'ת' ש'ר' ע'ת'ו'ן
ז'ע'ש'ת' ל'י' א'ז' א'ת'ב' ס'ב'י' ב'ו'ש'ת'
ט'כ'ע'ת' ז'ה'ב'ת' ע'ש'ה'ל'י' ג'ע'ת'ת'ל'ו'ן

ל'ר'כ'ר'כ'ם
ה'ע'ש'ת'
י'ע'ש'ו'
נ'א'ח'ר'ו'
כ'
ו'ק'ד'ש'ת'
ח'ת'
ח'ב'ל'
ז'כ'ל'ה'
מ'כ'כ'ר'
ז'כ'כ'ר'
ח'ת'
מ'ק'ד'ש'
כ'ו'ס'
כ'ל'ה'

ע'ל ש'ת'י ע'ל ע'נ'ו'ת'י ע'ל ע'נ'ו'ת'י
ע'ד'ו'ת'י ו'ש'פ'ט' ל'כ'י מ'ל'ש'א'ת'
א'ת' ש'מ'ה ל'ש'פ'ט' ל'א'ו'ת'ו'ת'י'ם
ע'ני' ש'ס'י'ם ו'נ'פ'ת' א'ת'ם א'ד'כ'
ו'נ'ת'ה א'ת'ו' ל'כ'פ'ת' א'ת'ו'ת'
ע'ל א'ר'ץ ה'ע'ד'ת' ל'פ'ני ו'ש'כ'ע'ש'
ע'ל ה'ע'ש'ת' א'ש'ר א'פ'ס' ל'ש'כ'ע'ש'
ו'ח'ס'י'ד' ע'ל א'ת'ו'ן כ'כ'ב'ר'י'ם
כ'כ'ר' כ'כ'ר' מ'י'ס'י' ע'ל א'ת'ו'ת'
ק'ס'י'ר'ת'ו' ו'ס'ו'ע'ל'ו' א'ה'ר'ן א'ת'
ג'ע'ת'ת'ו'ן ו'ש'כ'ע'ש' י'ק'ס'י'ר'ת'ו'ן
ס'מ'ר'ת' ל'ש'פ'ט' ל'א'ז' ח'ת'ו'ת'
ל'ח'ת'י'כ'ם ל'א'ש'ת'ו'ן ע'ל
ק'ס'ו'ר'ת'ו'ן ו'ש'כ'ע'ש' א'ת'ו'ת'
ל'א'ת'ש'כ'ו' ע'ל א'ת'ו'ת'ו'ן
ע'ל ק'ר'ת'ו'ן ו'ש'כ'ע'ש' א'ת'ו'ת'
ח'פ'א'ת'ו'ן ו'ש'כ'ע'ש' א'ת'ו'ת'
י'כ'פ'ר ע'ל'ו' ר'א'ת'ו'ת'ו'ן
ק'ר'ש'י'ם ו'ש'כ'ע'ש' א'ת'ו'ת'
ו'ר'כ'י' י'ח'ת'א'ר' ש'ש'ת'ו'ת'

ש'כ'
ל'כ'ע'ת'
ו'ע'ש'
כ'ע'ל'
ש'כ'
ח'ל'ק'
כ'כ'
ח'ת'
ח'ת'
ח'ת'
י'ד'ו'ם
כ'כ'ל'
ו'ח'ל'כ'י'ם
ז'ל'
ש'כ'

כִּי תִשָּׂא אֶת דָּאָשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לִפְקֹדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כִּפְרֵי נַפְשׁוֹ
 לַיהוָה כַּפְקֹדֵי אַתֶּם וְלֹא יִהְיֶה כַּהֵם
 נָגַף כַּפְקֹדֵי אַתֶּם זֶה יִתְּנֵנִי לְעַבְדְּךָ
 עַל הַפְּקֹדִים מֵחַצְיֹת הַשָּׁקֶל כֶּשֶׁק
 הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֶּרֶה הַשָּׁקֶל
 מֵחַצְיֹת הַשָּׁקֶל תְּרוֹמַה לַיהוָה
 כֹּל הָעֵבֶר עַל הַפְּקֹדִים מִבֶּן
 עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמִעַל הֵיטָן תְּלוֹמַת
 יְהוּדָה חַעֲשִׂיר לֹא יִדְבַּח וְהַדִּלְלָה
 יִסְעִיט מִמַּחְצִיֹּת הַשָּׁקֶל לֵתֵת
 אֶת תְּרוֹמַת יְהוּדָה לְעֹלְטֵי נַפְשׁוֹתֵיכֶם
 וְלִסְחַת אַתְּכֶם וּבְפָרִים מֵאֵת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבָעִת אֲתוּ עַל עֲבַדְתִּי
 לְזָכוֹן רַחֲמַי יִחַח לְכַפֵּר עַל
 נַפְשׁוֹתֵיכֶם

וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
 וְעֲשִׂיתָ כִּמִּן חַעֲשִׂיתָ וּכְכֹן
 עָשִׂיתָ לְעַבְדֵי יְהוָה לְעֵתָה לְעֵתָה
 הַמַּזְבֵּחַ הַזֶּה מֵזֶבֶח חַעֲשִׂיתָ

48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90

שְׂמֵי מִיּוֹרְחֵי וְחַעֲשִׂיתָ וּכְכֹן
 מִמְנוֹ אֲתָדִי הֵם וְאֲתָדִי הֵם
 כְּשֵׂאֵם אֶל אֲחֵל מוֹעֵר יֵרַח עֵי
 מִים וְלֹא יִמְתְּנוּ אוֹבְגִישְׁתָּם אֶל
 הַמַּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת לְחֻקֵּי דִאֲשָׁה
 לַיהוָה וּרְחֵצוּ יְיָ הֵם וּרְגִלְהֵם
 וְלֹא יִמְתְּנוּ וְהִיתָ לָהֶם חֻק
 עוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר לְדֹרֹתֵיכֶם

וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
 וְאֲתָה קִחֶם לְבָשֵׁם דָּאָשׁ
 מִדְּרוֹר חַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּקְנִימָן
 כְּשֵׂם מֵחַצְיֹת חַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
 וְקְנֵה כְּשֵׂם חַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
 וְקִדֵּה חַחֲמֵשׁ מֵאוֹת כְּשֵׂקֶךָ
 הַקֹּדֶשׁ וְשִׂמְן זֵיטָה יוֹעֵשֶׂת
 אֶת שִׂמְן מַשְׁחֵה הַקֹּדֶשׁ רַקֵּחַ
 מֵרַקְחָתָהּ עֵשֶׂה רַקֵּחַ עֵשֶׂה
 מֵשַׁח הַקֹּדֶשׁ יִחַ הוֹמָשׁוֹת
 כֹּן אֲתָה לְמוֹעֵד וְאֲתָה לְמוֹ
 הַעֲשִׂיתָ וְאֲתָה שְׁלֵחוּ וְאֲתָה לְ

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85

אָנֹכִי לְךָ שֶׁמֶתְחַזֵּק שֶׁתִּשְׁמַע
 תְּהִי לְךָ וְהָיָה לְךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה מִמֶּנֶּה לֹא תִּשְׁמַע
 לְכֶם מִן שְׂמֵי הַשָּׁמַיִם לִיחֹה אֵשׁ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמִנֵּה לְהַרְיֹחַ פֶּה
 וּנְבִלַת מִמֶּנִּי
 וְיִדְבַּר אֱלֹהִים לְאָמְרִי
 רֵא אֶת קְדוֹתֵי כְּשֶׁשֶׁנִּי לְךָ בְּךָ
 אֲדִי כִּן וְהָיָה מִבְּחַר אֱלֹהִים
 אֲתִירָח אֱלֹהִים בְּחַכְמָה וּבְנִינָה
 וּבְדַעַת וּבְכֹחַ מְלָכִים לְהַשִּׁיב
 מִחֲשֵׁבֵי עֲשׂוֹת מְבֹרָכִים
 וּבְחַשְׁתֵּי וּפְלִי שְׂתֵי אֲבוֹתֵי
 וּבְחַשְׁתֵּי עֲשֵׂי לַעֲשׂוֹת עֲבָדֶיךָ
 מְלָאכָה וְאֲנִי הֵנָּה נִתְּנִי אֹתָךְ
 אֶת אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְמִטְוֶה
 לְמִטְוֶה וְכֹחַ מְלָכִים לְהַשִּׁיב
 נְתַתִּי חֲכָמָה וְעֲשׂוֹת עֲבָדֶיךָ
 אֲשֶׁר עָלֶיךָ אֲתִירָח מִיָּד
 וְאֶת חֲכָמָה לְעֵינֶיךָ וְאֶת חֲכָמָה
 לְעֵינֶיךָ עָלֶיךָ וְאֶת חֲכָמָה

ב
 בל
 ו
 א
 ה
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

כָּלִי וְאֶתְּהַמְנַח וְאֶתְּכַלֵּי וְאֶת
 מִזְבַּח קִטְרֹת וְאֶתְּמִזְבַּח
 הַעֹלָה וְאֶתְּכַלֵּי וְאֶתְּכַלֵּי וְאֶת
 כְּנֹזֵק וְקִדְשֵׁי אֲתִסְוֶה וְקִדְשֵׁי
 קִדְשֵׁי מִלֵּה נִגְעַתְּ כִּי יִקְרָשׁ
 וְאֶתְּאָהֳרֹן וְאֶתְּכַנֵּי תִמְשַׁח
 וְקִדְשֵׁי אֲתִסְלַכְהוּ לִי וְאֶתְּכַנֵּי
 יִשְׂרָאֵל תִּרְבֵּד לֵאמֹר שִׁמְרֵן
 מִשְׁחַת קִדְשֵׁי יְהוָה זֶה לְיָדֵי תִּנְכֵּם
 עֹלֵב שֶׁרֵאֲדֹם לֹא יִסָּדַתְּ מִתְּפִלֹתַי
 לֹא תַעֲשֶׂה בְּמִחוּשֵׁי אֲתִקְרָשׁ
 יְהִי לְכֶם וְאִישׁ אֶתְּיָדֶיךָ
 כְּמִחוּשֵׁי אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנֶּה לְךָ וְנִלְכַת
 מִעַמִּי וְיִאמֹר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קָדֵשׁ סְמִימִים
 נְכֹחַ וְשֹׁחֵלֶת וְחֹלְבָנָה סְמִימִים
 וְלִבְנֵי זָכָה כְּבִירֵי יְהוָה עֲשִׂיתָ
 אֵת אֲשֶׁר תִּדְבַּר מִעֲשֵׂה לְיָדֶיךָ
 מִמֶּנִּי וְהוֹרֵךְ קִדְשֵׁי וְעֲשִׂיתָ
 מִמֶּנֶּה חֲדָשׁ וְנִתְּנִי לְיָדֶיךָ
 הַעֲשֵׂה לְיָדֶיךָ בְּעֵינֶיךָ אֲשֶׁר

ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל
 לא
 לב
 לג
 לד
 לה
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

ואתה שיהיו ואת כליו ואתה מנה
הפודה ואת כליו ואת מזבח
הקטרת ואת מזבח העלה ואת
כליו ואת הכהן ואת בניו ואת
העדר ואת בניו ואת כליו ואת
ואת בני בניו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צויתך יעשו

ואמר יהוה אל משה לאמר
העדה בראל בני ישראל לאמר
אלהם שבתתי השמרנו כלאות
הוא בני בנינו לכם לידת יכם
לעת כי אני יהוה מקדש שכם
שמרתם את השבת כי קדש
הוא לכם מחלליה מות יומת בני
כלב עשו בה מלאכה ונכרתה
הנפש הוא מקרב עמיה
ששת ימים יעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתיו
קדש ליהוה כלה עשה מלאכה

ביום השבת מות יומתו שבת
בני ישראל לאת השבת לעשות
את השבת לדתם כרית עולם
בני בני בני ישראל אות הוא
לעולם כי ששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וציופ השני
שבת ונפש
אלמשה ככלתולו בראתה
כיני שני להתעדרת להו
כתבים שאעצנו אלהים וידא
העם כי בעש מש הלרית
החד ויהוה העם עליו ויאמר
אליו קום עשה נוא להים
ידבר פניו כי זה משה האיש
אשר העלתו מארץ מצרים
ידענו מה היה לנו ויאמר אלהים
אהרן פרי חונמי חונמי אשר
פאזני נשינתם פניכם ונתתם
ודביאו אלי ויתפיקו ביד
העם את ממי הנהב אשר
פאזני ויביאו אל אהרן ויאמר

אשר יעשה

מידם ויער אתו בחרטום עשו
 ניגל ססכה ויאמר אלה אלד
 ישראל אשר העליך מארץ מצרים
 וידא אהרן ויבין מוכח לפעו ויקרא
 אהרן ויאמר חג ליהוה מקה
 וישכיסו ממחלת ויעלו עלת
 ויגשו שלמים וישב העם
 לאכל ושתו ויקמו לצחק

וידבר יהוה ארמשה לקה
 ישחך עמך אשר העלית
 מארץ מצרים סרו מהרמק
 הדק אשר צויתכ עשו להם
 ניגל מסכה וישתחוו לו ויזכהו
 לויאמר ואלה אלהיך ישראל
 אשר העליך מארץ מצרים
 ויאמר יהוה ארמשה דאיתו
 את העם הזה והנה עם קשה
 ערף הוא ועתה תניחה לי ויחד
 אפי בדם נאכלם ואעשה אותך
 לגוי גדול ויחמד מעשה את פני

יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
 יחדה אפני בעשרא עוהו ענת
 מארץ מצרים נאכל זכר
 חזקה למה אמרתי מצרים
 לאמר כדעה הו ציאם להוה
 אתם כהרים ולכלתם מעל פני
 הארמה שוב מחרוז אפני
 חנחס על חד עת לסמן זכר
 לאברהם ליעקב ולישראל
 עבדי אשר נשני עת להם
 בד ותדבר אלהים ויאמר
 כמכבי השמי ססחה ארץ וחת
 אשר אמת אתו לוד עכסו סס
 לעולם וינחס יהוה על חד שר
 אשר דבר לעשות לעמו

ויפן וירד משה מן ההר וישע
 לחת העדת בדו לחת פתבים
 משני עבדיהם כחוח וחתום
 פתבים וחתת מעשה וחתום
 חמוח חמוח כמכבי אלה

אשר היו על הלחתי הראשונים
אשר שפרתו ויהי נכון לבקר
ועלית בבקר אלהר סיני ונצבת
לי שם על הדא שההד ואיש לא
יעלה עמך וגם איש אלהר
בכל ההר גם תצאן והבקר אלה
ירעו אלמוג חדר ההוא ויפסל
שני לוחות אפנים פראשנים ושנים
משה בבקר ויעל אלהר סיני
כאשר צוה יהוה את משה
שני לוחות אבנים ויחד יהוה כענן
ויתעב עמו שם ויקרא בשם
יהוה ויעבר יהוה על פניו
ויקרא יהוה יהוה אלו חס חסן
אקרא פיס ורכסו ואמתונער
חסד לאל פיס נשא עון ופשע
וחטאיה ונקמה לא ינקמה פקד עון
אבות על בנים ועל בני בנים עד
שלשים ועל דבעים וימחר משו
ויקרא ארעה וישתחו ויסאמך אלה
נאמץ אפיחן כענין אלהי ילנה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

אני במקדש בני עמק שאני עמ
הוא וסלחת שמי ולחשאת
ונאלתמי ואני ויהוה אלהי
פרית נגד כל עמך אנשך
נפלאות אשר לא נבדאו כל
הארץ ובכל חגים וראתם עני
אשר אלה במקדש את מעשה
יהוה כי סדא הוא אלהי אני
עשה עמך עמך לך אלה
אשר אנכי משך חוס חגי
גדש מפנד את האמר והחשני
והחתי וחסרתי וחרויה חס
השמך לך פדת ברית
ליושב הארץ אשר אנחסי
עליה פני יהיה למוקש פתח
כיאת מזבחם תתען נאום
מצבתם תשפיקו את עיני
תברתן כי לא תשפיקו
אחד ביהוה אלהי ישראל
סני הוא פתח וסאמך אלה
הארץ ויהוה אלהי ישראל

ל
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
לם
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
לם
לנ
לס
לע
לפ
לץ

ואת פרסת המוקד אתה שולח
את כבדיו ואת כל כליו ואת לחם
הפנים ואת מנתת המאור ואת
כליח ואת נדתי ואת שומן
המאור ואת מזבח הקטורת
ואת כבדיו ואת שומן המשחה
ואת קטורת הסמים ואת מסך
הפתח לפתח המשכן את מזבח
העלה ואת מכבד הנזשת אשר
לואת כבדיו ואת כל כליו ואת הכיור
ואת פנואת קלעי החצר את
עמדיו ואת אדניה ואת מסך
שער החצר את יתדות המשכן
ואת יתדות החצר ואת מיתריהם
את כבדי השדך לששת בקדש
את כבדי הקדש לאהרן הכהן
ואת כבדי בניו לכהן ויעצאו כל
עדת בני ישראל לפני משה
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
וכל אשר טלבה רוחו ואתו ויצאו
את תרומת יהוה למלאכת אהל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
לם
לנ
לס
לע
לפ
לץ
לכ
לם
לנ
לס
לע
לפ
לץ

מועדו ולכל עבודתו ולכבדיו
הקדשיו ויבאו האנשים על
הנשים כל נדיב לב הביאו חה
ונזם וטבעת וכומז כל כליו וזהב
וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה וכל איש אשר נמצא
אתו תכלת וארגמן ותולעת
שניו שש ועזים וערת אילים
מאדמים וערת תחשים הביאו
כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה וכל
אשר נמצא אהו עצי שפית
לכל מלאכת העבודה הביאו
וכל אשר חכמת לב ביד יהוה
טו ויבאו מטה את התכלת
ואת הארגמן את תולעת
השני ואת השש וכל הנשים
אשר נשא לבן אתנה בחכמה
טו ואת העזים וזה נשאם הביאו
את אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפור ולחשו ואת

וימלא טו וסימנל שבע זאת רוח להים ויקרב אותה מעתה אתיד אחר מניה ועבדי ועצמות את רוסלם

אביה

כפ

השני וזשיש ואבג עשי לך
 מלאכה חזשכי מוועפיתו עשה
 כעלאל ואלאבותי עתם
 ללאסר עתן יתוועפיתו עשה
 כהמה לישעל עשת את כפ
 מלאכת עבדת הקודש לפי
 אשר ענה יחיה ויקרא משה
 אלכעלאל ואלאהל אבותי
 אישחכם לכ אשר עתן יתווע
 חכמה בלבן כל אשר נשאו עת
 לקרבה אל המלאכה לישעל
 אתהו ויקחו מלפני משה את
 כל התרומה אשר הכיאו בני
 ישראל למלאכת עבדת הקודש
 לעשות את החם הכיאו אליו
 ענוד מדכה בכקר פפקר ויבית
 בלה חכמים העשויים את בני
 מלאכת הקודש אישגאויש
 מוולאכתו אשר עשה עשה
 ויאמר עשה עשה עשה
 עשה עשה עשה עשה עשה

יב
 ח
 ו
 ועשה
 בעל
 כ
 אש
 אשר
 ובעשה
 ובעשה
 בקול

עווי
 ביד
 משה

הכשים ואת השמן למאור
 ולשמן המשחה ולקטרת
 הסמים וכל איש ואשה אשר
 נדב לכם אתם להביא לכל
 המלאכה אשר ענה יהוה
 לעשות ביד משה הכיאו
 בני ישראל נדבה ליהוה

עווי
 ביד
 משה

ויאמר משה אל בני ישראל
 ראו קרא יהוה בשם בעל אלכן
 אוריבן חור למטה יהודה וימלא
 אבו רוח אלהים כחכמה בתבונה
 ונדעת ונכלמ לאכה ולחשנ
 מחשבת לעשות בזהב ובכסף
 ובנחשת ובחרשתאבן למלאכה
 ובחרשתעץ לעשות בכל
 מלאכת מחשבת ולחודת נתן
 בלבן הוא ואלהיאבבן אחיסמן
 למטה דן מלא אתם חכמת לב
 לעשות כל מלאכת חרסושנ
 ורחם בתכלת ובארמון פתולעת

ב
 אשה
 ב
 חל
 ב
 ככל
 כן
 חור
 בע
 ישל

עדת איש מאדמים ומכסה
 עדת תחשים מלמעלה
 ויעש את הקרשים
 למשכן עצי שטים עמדים
 עשר אמה ארך הקרש ואמה
 וחצי האמה רחב הקרש האחד
 שתי ידות לקרש האחד מעלבת
 אחת אלאחתבן עשה לכל קרשי
 המשכן ויעש את הקרשים
 למשכן עשרים קרשים לפאת
 נגב וינינה וארבעים אדמיכסף
 עשה תחת עשרים הקרשים
 שני אדנים תחת הקרש האחד
 לשתי ידותיו ושני אדנים תחת
 הקרש האחד לשתי ידותיו
 ולעלע המשכון השנית לפאת
 צפון עשה עשרים קרשים
 וארבעים אדניהם כסף שני
 אדנים תחת הקרש האחד ושני
 אדנים תחת הקרש האחד ולידותיו
 המשכון מה יעשה עשה

קרשים ושני קרשים עשה
 למקצעות המשבן כירכתיים
 והיות ואמם מלמטה ויחדו יהיו
 תמים אלא שאלה טוב עת
 האחתבן עשה לשניהם לשני
 המקצעות והיו שמונה קרשים
 ואדניהם כסף ששה עשר אדנים
 שני אדנים שני אדנים תחת
 האחד ויעש כדחי עצי שטים
 חמשה לקרשי עלע המשכון
 האחת והמשה כריחם לקרשי
 עלע המשכון השנית חמשה
 כריחם לקרשי המשכון
 לירכתים ימה ויעש את האדנים
 התיכן לבחבתוך הקרשים
 מן הקצה אלה קצה ואחד
 הקרשים צפה זהב ואחד
 טבעתם עשה אב טבעתם
 לכריחם ויצף את הכריתות
 זהב ויעש את החפוכת תחת
 וארבעת ותולשת שני עש

ב
 וחס
 וחס
 ב
 צד
 ויהי
 תומה
 ויהי
 ושלש

סג
 סג

סג
 סג

סג
 סג

סג
 סג

סג
 סג

סג
 סג

בטבעת על על שני שני לשאת
אתה ארון ויעש כפפות זהב טהור
אמתים וחצי אמה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם משני קצות
הכפרת פרובאחד מקצה מזה
וכרובאחד מקצה מזה מכפרת
עשה את הכרבים משני קצותיו
והיו הכלבים פרשי כנפים
למעלה סככים כנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אלה הכפרת היו פני הכרבים

כ
ח
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ויעש אתה שלחן עני שטים
אמתים ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו ויעץ אתו
זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב
ויעש לו מסגרת טפח סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב
ויעץ לו ארבע טבעות זהב
ויתן אתה טבעת על ארבע

כ
ח
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

משור מעשוח שב עשה
אתה מדכים ויעש לה ארבעה
עמודי שטים ויעפס זהב
ויהם זהב ויעק להם ארבעה
אדני כסף ויעש מסך לפתח האהל
תכלת וארזמן ותולעת שני
ושש מעזר מעשה רקס ואת
עמודי זהב ואת זויהם
ועפה ראשיהם וחשקיהם זהב
ואדניהם חמשה נחשת

כ
ח
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ויעש בעל אל את הארון עצי
שטים אמתים וחצי אמה ואמה
וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו
ויעפס זהב טהור מבית מחוץ
ויעש לו זר זהב סביב ויעק לו
ארבע טבעות זהב על ארבע
פנותיו ושתי טבעות על צלעו
האחת ושתי טבעות על צלעו
השנית ויעש כרבי עני שטים
ויעץ אתם זהב ויבא את הבדים

כ
ח
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

הפאת אשר לארבע תלחי לעמם
המסגרת היו הטבעות בתיים
לכדים לשאת אתה שולחן ויעש
את הכדים עמי שטים ויעץ אתם
זהב לשאת אתה שולחן ויעש את
הכלים אשר עלה שולחן את
קערותיו ואת כפתיו ואת מנקיותיו
ואת הקשות אשר יסד בהן זהב
כזהר
ויעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה אתה המנרה יתכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה היו ויששה קנים יעאים
מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחר ועל שוקני מנרה
מצדה השני שלשה גבעים
משקדים כקנה האחד כפתר
ופרח ושלושה גבעים משקדים
כקנה אחד כפתר ופרח כוללשעת
הקנים היעאים מן המנרה
ובמנרה ארבעה גבעים

ז
השלח
מזבח
העלה

ז
מסיק
ז
ז
ז

משקדים כפתריה ופרחיה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה
לשלוש התקנים היעאים ממנה
כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה
מקשה אחת זהב טהור ויעש
את תרתייה שבעה ומלמחיה
ומחתיה זהב טהור ככר
זהב טהור עשה אתה ואת כפר
בליה
ויעש את מזבחה קטרת עצי
שטים אמה ארבע ואמה
חמשה רבוע ואמתיים קמח
ממנה היו קרנותיו ויעץ את
זהב טהור את גוו ואת קיפתו
סביב ואת קרנותיו ויעש לו זהב
זהב סביבו ושתי טבעות זהב
עשה להן מתחת לזרו על שתי
צלעותיו על שני צדי השלחן
לכדים לשאת אתה שולחן ויעש

ז
ז
ז
ז
ז
ז
ז
ז

ותנו משעם וידבר דויד מכף ומכף ומכף - פי מי מן המלכודי מבבלתי זולתי

ולפתה השנית מזה ומזה לשער
 החצר קליעם חמש עשרה אמה
 עמד יהם שלשה ואדניהם שלשה
 כלקליע החצר סביב ששמשו
 והאדנים לעמדים נחשת ווי
 העמדים וחשוקיהם כסף
 וצפוי ראשיהם כסף זה
 מחשוקים כסף כל עמדי
 החצר ומסך שער החצר
 מעשה רקס תכלת וארנומן
 ותולעת שני ושני מעשי
 ועשיריט אמה ארד וקומה
 בלחבה גושאמות לענת
 קליע החצר ועמדיהם ארבעה
 קדם הס ארבעה עשרת ויהם
 צפוי ראשיהם וחשוקיהם
 כסף חיתית עשיריט
 וכל העמדים כסף נחשת
 כסף חיתית עשיריט
 אלה פקודי
 משכן משכן העדה אשר
 פקד עלי פי מעשה עבודת הלויים

ב
 2
 פח
 נח
 מל
 עשה
 ב ויום
 פח
 ועמדי
 החצר
 סביב
 לעל
 פקד
 כ
 פקוד
 חתית
 פקד
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית

בדאתמר מאת ה' חתית וכל צלאל
 כזאר יכחור למסות יתחז עשה
 את כל אשר צוה יתחז את מעשה
 ואתוא הלאל כזאר חסמן למשח
 דן חרש וחשב ורקס בתכלת
 ובארגמן ובתולעת השני וצפוי
 * כלה את
 העשוי למלאכה בכל מלאכת
 הקדש ויהי זה כהתנופה תשע
 ועשרים פכר ושבע מאות
 וש'שים שקל בעמק הקדש
 וכסף פקודי העדה מאת כפר
 ואלף וש'ע מאות וחמשה
 ועצבים עטל ושימא וקליע
 פקע לגלגלת מחצית השקל
 בעמק הקדש לכל העמדים
 הפקודים מן עשירים שנה
 ופועלה שש מאות חתית
 ושלושת אלפים וחמש מאות
 וחמשים וידי מאת חתית
 הכסף לעקר את אדניהם

ב
 2
 פח
 נח
 מל
 עשה
 ב ויום
 פח
 ועמדי
 החצר
 סביב
 לעל
 פקד
 כ
 פקוד
 חתית
 פקד
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית
 חתית

ויקס חתית העמדים כמלכ עמדים שעס על העמדים ועלה יב ועמדים עלה חתית ועמדים

ואת אתי הפרכת מאת ארנים
למאת הכפר ספר לארץ ואת
האלף ושבע המאות חמש
ושבעים עשה וזים לעמודים
וצפה ראשיהם וחסק אתם
וצחשת התגופה שבעים כפר
ואלפים וארכעמאות שקל
ויעשה כה את אדני פתח אהל
מועד ואת מוכח הפחשת ואת
מכבר הפחשת אשר לו ואת
כלכלי המזבח ואת אדני החצר
כבד ואת אדני שער החצר
ואת כליתת המשכן ואת כל
יתדת החצר סביב ומן התכלת
והארגמן ותלעת השני עשו
בגדי שרד לשרת בקדשו ועשו
את בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לט
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לט
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לט

~~ואת אתי הפרכת מאת ארנים~~
~~למאת הכפר ספר לארץ ואת~~
~~האלף ושבע המאות חמש~~
~~ושבעים עשה וזים לעמודים~~
~~וצפה ראשיהם וחסק אתם~~
~~וצחשת התגופה שבעים כפר~~
~~ואלפים וארכעמאות שקל~~
~~ויעשה כה את אדני פתח אהל~~
~~מועד ואת מוכח הפחשת ואת~~
~~מכבר הפחשת אשר לו ואת~~
~~כלכלי המזבח ואת אדני החצר~~
~~כבד ואת אדני שער החצר~~
~~ואת כליתת המשכן ואת כל~~
~~יתדת החצר סביב ומן התכלת~~
~~והארגמן ותלעת השני עשו~~
~~בגדי שרד לשרת בקדשו ועשו~~
~~את בגדי הקדש אשר לאהרן~~
~~כאשר צוה יהוה את משה~~

את פחי הזהב ומעץ פתילים
לעשות בתוך התכלת ובתוך
הארגמן ובתוך תולעת השני
ובתוך השש מעשה חשב
כתסת עשולו חכרת על שני
קצוות חברו ושכאפרתו אשר
עלין ממנו הוא כמעשהו זהב
תכלת וארגמן ותלעת שני ושש
משזר כאשר צוה יהוה את
משה + יעשו את
אבניה שוחם מסכת משבצת
זהב מפתחת פתוחי חותם על
שמות בני ישראל וישמאתם
על כתפת האפרא בני זכרון
ל בני ישראל כאשר צוה יהוה את
משה
ויעשו את החשן מעשה השב
כמעשה אפר זהב תכלת
וארגמן ותלעת שני ושש משו
לכונן היה כפול עשו את
החשן זרת ארבו זרת רחבו

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לט

אהב ישימו על שני קצות
 החסן על שפיטו אסוראל עבר
 האסר כיתה ויעשו שתי סבעת
 זהב ויתגס על שתי כתפת האפר
 מלמטה מסוד פניו לעמדת
 מחברתו מוסער לחשב האפר
 וירפסו את החסן מפסבעתו
 אלתבענת האפר בפיתול תכלת
 ליהית על חשב האפר ולא
 יזח החסן מעל האפר פאשר
 יזה יהוה את מלשוהו

ואל
 סל
 חס
 ז
 זחב
 זל
 טז
 ז
 חס

א
 ואל
 סל
 חס
 ז
 זחב
 זל
 טז
 ז
 חס
 זחב
 מעשי
 חוש
 סל
 חס
 זמ
 ז
 זכ
 חס
 זכ
 ז
 זעבתות
 אהבה
 טז
 ז

כפול וימלא אברותי טור
 אבן טור אדם פטרדו וברקת הטור
 האהר והטור השני נפך ספיד
 יהלם והטור השלישי לשכ
 שבו ואחלמה והטור הרביעי
 תרשי ששה וייספה מוסבת
 משבעת זהב במלתם והאבנים
 על שמות בני ישראל הנרשמים
 עעודה על שמותם פתחי חתם
 איש על שמו לשנים עשור
 שבכווי ועשו עליה חסן שורשות
 גבלת מעשה עבת זהב טהור
 ויעשו שתי משבעת זהב
 ושתי טבעות זהב ותנא את שתי
 הסבעות על שני קצות החשן
 ויתגו שתי הנובית הזהב על
 שתי הסבעות על קצות החשן
 ואת שתי קצות שתי העבית
 נתנו על שתי חמשבעת ויתגם
 על כתפת האפר אלתמו
 פניו ויעשו שתי טבעות

ויעשו את מעיל החשב מעשי
 אורג כלי תכלת ופיה חמנית
 כתוכו כפי תחרא שפה לוח
 סכין לא יקרע ויעשו על
 שולי המעיל רמוזי תכלת
 וארזמון ותולעת שני מפצוד
 ויעשו מעמני זהב טהור
 ויתמו את הפעמנים בזהב
 הרמנים על שולי המעטפת

זכ
 חס
 זכ
 ז
 זעבתות
 אהבה
 טז
 ז

פ' +
 ויבאו אתה משכן אלמשה את
 האהל ואת כל כליו קרסיו וקרשיו
 כריחו ועמדיו ואדניו ואת
 מכסה עזרת האילם המאדמים
 ואת מכסה עזרת החשיים ואת
 פרשת המסך את ארון העדות ואת
 כריו ואת הכפרת אתה שלחן או
 כלכליו ואת לחם הפנים ואת
 המהרה את נרתיך עזרת המערכה
 ואת כלכליה ואת שמן המאור
 ואת מזבח הזהב ואת שמי
 המשותף ואת קטורת הסמים
 ואת מסך פתח האהל ואת
 הנחשת ואת מכבד הנחשת
 אשר לו את כריו ואת כלכליו
 את הכר ואת כרם את סרעני
 החיצה את עמדיה ואת אדניו
 ואת המסך לשער החצר ואת
 מיתריו ואת תיבת הברית
 עבדת המשכן ואת מושע

כתיב הרמנים ורמן פעמן
 ורמן על שולי המעיל ככיס
 לשורת כאשר עוה יהוה את משה
 ויעשו את הכתוב
 שיש מעשה ארגל אהרן ולבניו
 ואתה מענפת שיש ואת פארי
 המגבעת שיש ואת מכנסי
 הכר שיש משור ואת האכנט
 שיש משור ותכלת ואת גבן
 ותלעת שני מעשה רקם
 כאשר עוה יהוה את משה
 ויעשו את ציץ
 ואת קרש זהב טהור ויכתבו
 עליו מכתב פתוחי חותם קרש
 ליהוה ויתנו עליו פתיל תכלת
 לתת על המענפת מלמעלה
 כאשר עוה יהוה את משה
 ותכלת עבדות
 משכן אהל מועד ויעשו בני
 ישראל ככל אשר עוה יהוה
 את משה ככתיב

את בני ישראל לשרד לשורת בקדש
את בני הקדש לאהרון הכהן
ואת בני בני לכהן ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את מלה עבדה וירא
משה את כלה מלאכה והנה
עשו אתה כאשר צוה יהוה לך
עשו ויכרך אתם משה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ביום החדש הראשון באחד
לחדש תקים את משכן אהל
מועד ושמעת שם את ארון
העדות וספת על הארון את
תפרכת והכאת את השולחן
וערכת את ערכו והכאת את
המנורה והעלית ארבע מדותיה
ונתתה את מזבח הזהב למקטרת
לפני ארון העדת ושמעת את
מסך הפרח למשכן ונתתה את
מזבח העולה לפני פתח משכן

אהל מועד ונתת את עמודי
אהל מועד וכין המזבח ונתת
שם מיס ושמות אתה חזק
סלבי ונתת את מסך שערי החוץ
ולקחת את שמן המשחה ושמנת
את המשכן את המזבח ואת
וקדשות אתה ואת המזבח ואת
והיה קדש שומע ואת המזבח
העולה ואת פליו ואת השת
את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים ומשחת את הכבד
ואת כנף זקד שת אתו וחזקת
את אהרון ואת בניו אתה
אהל מועד ונתת את המזבח
במיס והלפתת את אהרון
בגדי הקדש ומשחת את
וקדשת אתו וכתה לוי וארבע
כניו תקדיש והלכשת אתם
כתנת ומשחת אתם פאשור
משחת את אכיהם וכתנת
וזיתת להיות להם משחת

לכהנת עול ללד רותם ויעש
 משה ככל אשר צוה יהוה אתו
 כן עשה
 כחד ייחד אשוח בשנה השנת
 באחד לחד שהוקם משכנו
 יקם משה אתה משכן ויתן את
 צלמו וישם את קר שיו ויתן
 את בני יחיו ויקם את עמוד יו
 ויפי שאה האהל על המשכן
 וישם את מלכוד האהל עליו
 מלמעלה כאשר צוה יהוה את
 משה
 ויקח
 דג את הארץ ואת הארץ
 וישם אתה ואת הארץ
 ויתן את הכסף ואת הארץ
 מלכוד עליו כבא אתה האהל
 המשכן וישם את פר כד
 ומסך ויסך על ארון העדות
 כאשר צוה יהוה את משה
 ויתן אתה שלול
 שאה מועד על יקר המשכן

עפנה מחוץ למרבת ויער
 עליו ענף לחם לפני יהוד
 כאשר צוה יהוה את משה
 וישם את
 המזבח האהל מועד נכד
 השלחן על יקר המשכן ויב
 ויעל הפרת לפני יהוה כאשר
 צוה יהוה את משה
 וישם את מזבח הזהב
 באהל מועד לפני הפרכת
 ויקטר עליו קטרת סכ יס
 כאשר צוה יהוה את משה
 וישם את
 המזבח משכן ואת מזבח
 העלה שם פתח משכן אהל
 מועד ויעל עלי את העולה
 ואת המזבח כאשר צוה
 יהוה את משה
 וישם את הכירבץ אהל
 מועד ויין המזבח ויתן שמה
 מיסוד חצה וירחצו מזבן